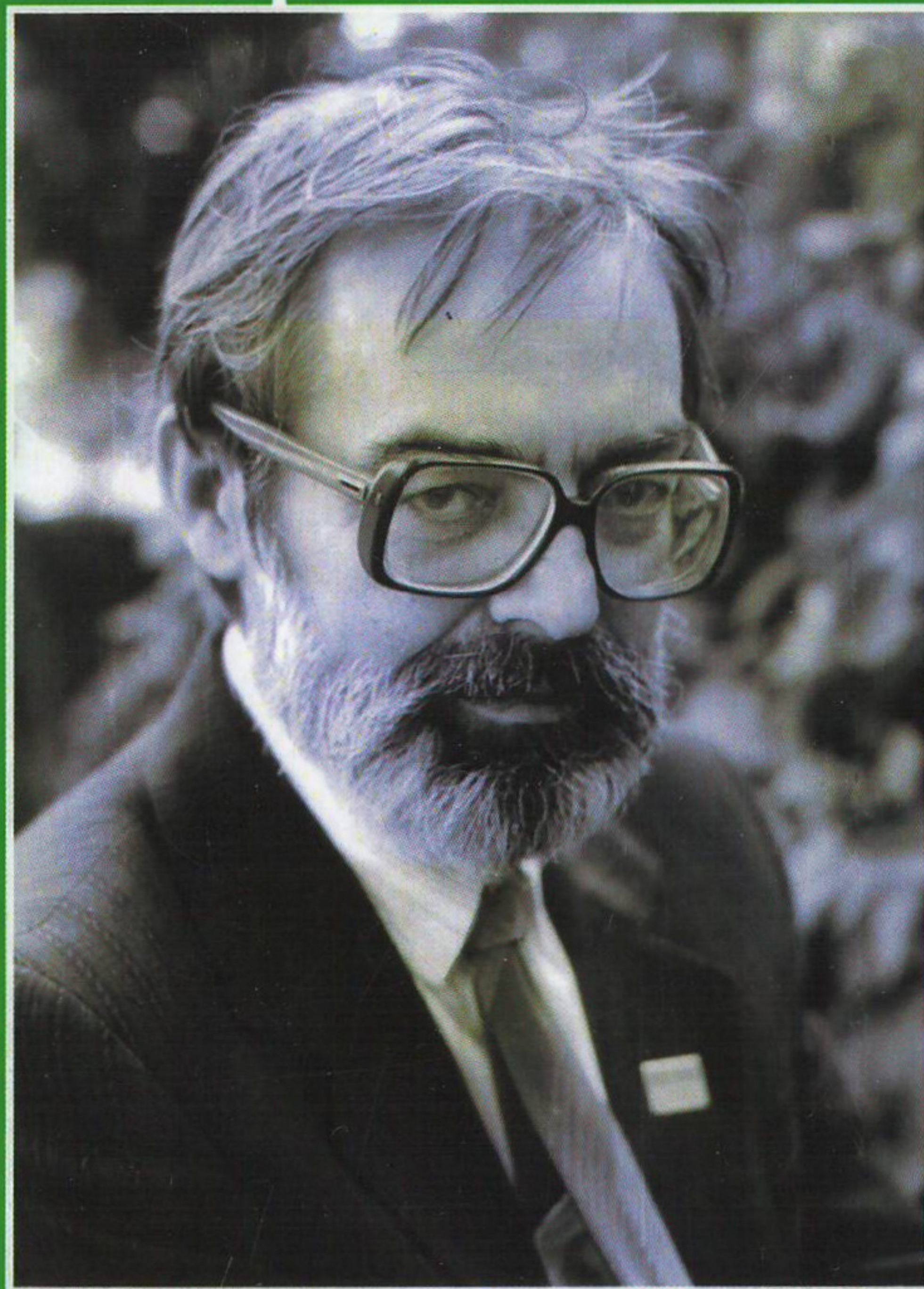

91.9 : 83.3(4УКР-4ЗАК) 6
С 46

Петро СКУНЦЬ

Бібліографічний покажчик

«Корифеї Закарпаття: бібліографія»

СП

УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА ім. Ф. ПОТУШНЯКА

ПЕТРО СКУНЦЬ –

поет, публіцист, громадський діяч

До 70-річчя від дня народження

Бібліографічний покажчик

Ужгород
Видавництво В. Падяка
2012

УДК 016:82(477.87)
ББК 91.9:83.3(4УКР–4ЗАК)6
С46

Бібліографічний покажчик “Петро Скунць – поет, публіцист, громадський діяч”, сьомий у серії “Корифеї Закарпаття: бібліографія”, підготовлений до 70-річчя від дня народження П. Скунця (1942–2007), вміщує в основному матеріали, що розкривають дотепер малодосліджену частину творчої спадщини однієї з найяскравіших постатей літератури нашого краю та України – його публіцистичну, журналістську та громадську діяльність.

Видання адресоване літературознавцям, викладачам та студентам навчальних закладів гуманітарного профілю, вчителям, бібліотечним працівникам, журналістам, усім, хто шанує і вивчає творчість Петра Скунця.

Укладачі:

М. Б. Бадида, О. А. Канюка

Відповідальна за випуск

Л. З. Григаш

Редактор

Л. О. Ільченко

КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
“ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСНА
УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА ім. Ф. ПОТУШНЯКА”
ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
м. Ужгород, пр. Свободи, 18. 880 03

ISBN 978-966-387-064-9

© Закарпатська ОУНБ
ім. Ф. Потушняка, 2012
© І. Надворна, передмова, 2012
© Вид-во В.Падяка, 2012.

“Щоб народною совістю бути...”

Петро Скунець

Славній
Закарпатській
обласній
бібліотеці
(тепер ЗДУЧБ)
на мудре
60-ліття)

Йдуть вибори. Кого ж нам вибирати?
Чи круть, чи верть – при владі лиш куми.
Куди не глянь – самі лиш демократи.
А де ж вони – подвижницькі уми ?
Втомившись брати тупості фортеці,
мов непотрібні нам , тепер живим,
вони лежать собі в бібліотеці,
чужі старим вкраїнцям і новим.
Вони суспільству вже давно не тазди.
Епоха любить хлопів показних.
А жіночки, фанатки-камікадзе,
об владу б'ються душами за них.
З умами поряд змії вогнедишні.
Чи цілий світ безумством заболів?
І радяться в бібліотечній тиші
уми, пустих шукаючи голів, –
щоб їх навчити думати й любити.
Не стане людство бидлом і здихлом.
Та де шукати – мізки всі забиті
бабами, залізччям, барахлом.
Гримить наш час салютами й шинками.
Служити правді? Та нема дурних.
Та ці уми, збережені жінками,
дають нам шанс вернутися до них.
Щось жуємо, не вибравши Предтечі.
Осел-Пегас підкорює Парнас.
Спасибі вам, жінки бібліотечні,
Що розум наш зберігся хоч у вас.

29. 09. 2005р.

Л. Скунець

Від укладачів

Сьомий у серії “Корифеї Закарпаття: бібліографія” покажчик “Петро Скунць – поет, публіцист, громадський діяч”, присвячений 70-річчю від дня народження Петра Скунця, багато в чому особливий.

Багатогранність постаті та розмаїтість літературної спадщини Петра Скунця (1942–2007) вимагає уваги до всіх граней діяльності цієї яскравої особистості, митця, що, як писала дослідниця творчості поета О. Ігнатович “...живив уми тисяч не тільки поезіями, а й політичними, публіцистичними статтями. ...Письменник виявився чутливим до суспільно-політичної ситуації в країні, тому суспільно-громадянська тематика та публіцизм супроводжують його творчість”.

Оскільки творчість Петра Скунця-поета, лауреата Національної премії ім. Т. Г. Шевченка, вже більш-менш вивчена і бібліографована, ми вирішили зосередитись на найменш дослідженій грані творчої спадщини славного сина Срібної землі — його публіцистичній, суспільно-громадській діяльності. Саме тому власне бібліографічним матеріалам передуює есей молоді дослідниці, поетеси Ірини Падворної “Р. S. Поліфонізм травневої натури” — одна з перших спроб вивчення і аналізу публіцистичної спадщини та журналістської творчості Петра Скунця.

Бібліографію згруповано за розділами:

- Окремі видання творів
- “На вістрі серця і пера...” (нарис, статті, відгуки)
- Під поглядом дня (публіцистика П. Скунця)
- “Інтерв’ю з самим собою”, — і не тільки...
- Матеріали про Петра Скунця.

У кожному з розділів бібліографічні описи подаються в хронологічному порядку, а в межах розділу — в алфавітному.

Іменний покажчик та перелік використаних періодичних видань, вміщені у кінці видання, сприятимуть оперативному пошуку інформації.

Новий бібліографічний покажчик акумулював матеріали, що з'явилися друком після бібліографічної праці Олександри Ігнатович “Петро Скунць” (Ужгород, 1997), продовжуючи справу, таку потрібну для нинішніх і грядущих шанувальників та дослідників творчого спадку Петра Скунця, цієї незгасної зорі на літературному обрії Закарпаття. У покажчику зафіксовано всі окремі видання поета, в тому числі й найновіше на сьогодні — твори П. Скунця у 4-х томах, опис якого дотепер не входив у бібліографічні праці.

Відбір матеріалів завершено у квітні 2012 року.

Зібрані матеріали доповнюють та унаочнюють архівні світлини, люб'язно надані родиною Петра Скунця, видавництвом “Гражда”, журналістами.

Колектив укладачів висловлює щирі вдячність всім, хто прилучився до збору матеріалів для покажчика.

P.S. Поліфонізм травневої натури

“Постскрипtum” означає “після написаного”. Мовлячи про написане Петром Скунцем, передусім згадується головне: провідний письменник Срібної землі та незвичайного звучання голос у вітчизняній поезії. Втім літературний хист і націоцентричні погляди закарпатського мислителя поширились і на іншу царину, внесок у яку є так само значним, але наразі менш дослідженим.

Постичній творчості Петра Скунця присвятили низку монографій і наукових статей літературознавці та критики. Серед них – П. Іванишин, О. Ігнатович, Т. Салига, Ю. Балега, В. Брюховецький, М. Ільницький, В. Колодій, М. Слабошпицький, Е. Балла, Н. Ференц, Д. Федака. Збагатили дослідницький фонд і публікації колег Петра Скунця: письменників І. Чендея, Ф. Кривіна, В. Попа, І. Хланти, П. Мідянки, В. Густі, публіцистів Ю. Шкробинця, С. Федаки, В. Горвата, Р. Офіцинського й О. Гавроша. Однак, тільки дехто зі згаданих авторів й лише частково у своїх публікаціях торкнувся теми журналістської творчості Петра Скунця.

Дослідження публіцистичної спадщини Петра Скунця як яскравого зразка інтелектуальної полемічної діяльності справді на часі. Нині, коли доступ до свіжої інформації з різних сфер суспільного життя є майже необмеженим, громадськість потребує кваліфікованого інтерпретатора, здатного адекватно оцінити ситуацію, з'ясувати, де витoki проблеми, й указати на реальні шляхи її вирішення. І не менш важливо закликати публіку до діалогу, консолідувати пасивних громадян для вирішення суспільних негараздів, згуртувати якомога більшу кількість тямущих людей довкола спільних ідеалів і цінностей.

Петро Скунець є публіцистом, домінанта творчості якого – незалежна, вивірена та стійка громадянська позиція, зумовлена багатим досвідом проходження життєвих і соціальних інститутів, тривалим та наполегливим відстоюванням національної ідеї, сумлінним збереженням історичних і духовних надбань, примноженням мовних та літературних цінностей.

Петро Скунець (20 травня 1942 – 30 квітня 2007) – представник творчого покоління шістдесятників, ваговате слово яких не тільки збагатило фонди вітчизняної та європейської літератури, а й неабияк спрацювало на розвиток української публіцистики.

Журналістську діяльність Петро Скунець розпочав у 1958 році, ще шістнадцятилітнім юнаком. Згодом його публікації з'являються на сторінках низки видань – від обласних до республіканських: “Радянський студент”, “Молодь Закарпаття”, “Закарпатська правда”, “За Родину”, “Жовтень”, “Радянська Верховина”, “Правда України”, “Літературна Україна”, “Літературна панорама”, “Сільські обрії”, “Вогні комунізму”, “Нове життя”, “Радянське село”, “Ленінський шлях”, “Ужгородський університет”, “Новий час”.

Як зазначає знавець творчості Петра Скунця О. Ігнатович, темами нарисів, статей, інтерв'ю двох перших журналістських десятиліть митця стали матеріали про трудівників колгоспів, передовиків соціалістичного виробництва, раціоналізаторів господарства, а також про окремі події на ниві громадсько-культурної галузі та художнього мистецтва. Тематика типова, проте в самих публікаціях автор уже є впізнаваним за особливою манерою подачі інформації та характерним творчим почерком. “На стандартно-шаблонних сторінках радянської преси, його матеріали, інформації вигідно вирізняються – найперше чіткістю думки, логічною побудовою тексту, продуманою композиційною оформленістю, – пише дослідниця. – Особливо запам'ятовуються його нариси про людей праці, сповнені глибокої шани до кожного, хто творчо ставиться до своєї справи, має почуття відповідальності перед минулим і майбутнім” [3, с. 122]. Тоді ж автор друкує низку рецензій, вправляється у нарисистиці, найбільш вдалі зразки згодом увійдуть до збірників творів,

присвячених видатним постатям сучасності (“Сонячною дорогою” (1978), “До серця кожного” (1979), “І хліб, і пісня” (1983), “Земля з іменем” (1985). Тим часом у 1964 році Петра Скунця приймають до Національної спілки журналістів.

До слова, лави Національної спілки письменників України поет поповнив у двадцять років, ставши наймолодшим спілчанином у Радянському Союзі. “Уже цей факт мав би пророкувати йому дорогу до вершин визнання, – зауважує дослідник С. Лис. – Та 1971 р. за вказівкою згори було знищено весь тираж поетичної книжки Петра Скунця “Розп’яття”. Сам автор потрапив до чорного списку. Вісім років його не видавали. На дев’ятий знову під загрозою знищення опинилася його наступна книжка “Розрив-трава”. Врятувало цю поетичну збірку тільки те, що Борис Олійник висунув її на здобуття Державної премії імені Тараса Шевченка” [4]. Зазначимо, що крім найвищої в Україні літературної нагороди, Петро Скунець є лауреатом усеукраїнської премії ім. А. Малишка, обласних премій ім. Д. Вакарова та Ф. Потушняка, автором п’ятнадцяти поетичних книг, із яких постав майстром інтимно-філософської та, головним чином, патріотично-громадянської лірики. Також літературний таланти Петра Скунця виявився у редакторській і перекладацькій праці, які своїм чином сприяли вдосконаленню публіцистичних навичок автора.

В час, позначений політичними переслідуваннями митця за поезію і водночас вельми плідний на художні здобутки, Петро Скунець не нехтує таким потужним важелем впливу на громадську думку, як публіцистичне слово. “Коли після 1985-го року з’явилася можливість більш відверто ділитися своїми міркуваннями, відстоювати власні переконання, одразу стало зрозуміло, на яких позиціях виступатиме Петро Скунець. “Він займатиметься розбудовою нової Української держави, – пише О. Ігнатович. – Частіше, ніж у попередні роки, Петро Скунець виступає на газетних шпальтах, адже знає, що “сьогодні для письменника газета – незамінний посередник у його основній роботі, могутній засіб прискорення дієвості його слова”, ділячись своїми міркуваннями з приводу розпаду комуністичної системи і будування нових взаємин у суспільстві” [3, с. 133-134].

Так, у 1986 році Петро Скунець друкує низку статей на політичну тематику, в яких відкрито говорить про необхідність створення незалежної Української держави. Він – голова ініціативної групи зі створення Товариства української мови на Закарпатті. Згодом – на чолі ініціаторів зі створення обласної організації Народного Руху України, яку очолював три роки.

У вересні 1991 року Петро Скунець стає редактором першої на Закарпатті незалежної газети “Карпатська Україна”. Майже в кожному номері тижневика натрапляємо на текст (публіцистичний чи художній), написаний редактором. Очолюване ним гостропроблемне й українське за суттю видання друкується до грудня 1995 року. Газета перестала виходити через фінансову скруту. Зусиллями ж колективу побачило світ іще кілька чисел у 1999 та 2000 роках. З 1996 року Петро Скунець активно дописує в обласні газети “Срібна Земля”, “Орбіта-логос”, “Новини Закарпаття”, “Трембіта”, “Чиста політика”, “Трибуна”, журнал “Екзиль”, дещо рідше – в загальнонаціональні та закордонні мистецькі часописи (“Дніпро”, “Березіль”, “Дзвін”, “Вітчизна”, “Літературна Україна”, “Київ”, “Дукля” і ін.).

Письменник і журналіст С. Федака в нарисі “Сам на сам”, присвяченому Петрові Скунцю, пише про роботу публіциста в крайових редакціях: “Його покоління закарпатських письменників активно працювало і працює в журналістиці. Та саме для нього газетярство виявилось найприроднішим довкіллям, екологічною нішею виживання. Він не міг не писати, хоча його шлях від видання до видання нагадував хресну путь. Він підіймав газету, розходився з видавцем чи редактором і простував далі” [23, с. 15]. Під “простував далі” розуміємо не тільки пошук видань, які бодай частково сповідували політику вільнодумства. Нерідко, коли майстерного і правдивого слова публіциста та письменника було все ж недостатньо для негайного збурення громадськості, Петро Скунець сам ішов на барикади, бо ж у війні з загрозливими для незалежності держави та благополуччя її народу явищами годяться будь-які дієві засоби. “Поет застерігає від гріходіянь і словом, і ділом: будують РЛС – він на мітингу протесту, йдеться до Незалежності – він очолює Рух,

знімають Яворівського – він надсилає телеграму підтримки, вибирають Президента в 2004 – він пришпилює оранжеву стрічку, – пише дослідниця Н. Ребрик. – А попри те – Петро Скунець видає поетичні збірки, редагує різноманітні рукописи та “Карпатську Україну”, працює з молодими авторами, серйозно займається перекладами, пише публіцистичні та літературознавчі статті, їздить на зустрічі з читачами, одержує Національну премію імені Тараса Шевченка. І кожний його крок – це шукання й утвердження національної ідентичності, зосередження на тут-бутті нації, чесний і впертий шлях до національної істини” [7].

Тематика статей цього періоду – історична, політична, екологічна, філософська, морально-етична, естетична... Втім, якої теми не торкався б Петро Скунець у своїх публікаціях, творив він те, що науковець В. Здоровега визначає як власне публіцистику. Це – “аналітичні авторські матеріали різних жанрів – від стислого коментаря, полемічної замітки до значних за обсягом статей, оглядів, есе, політичних портретів, нарисів, памфлетів, у яких трактуються гострі суспільно-політичні питання з метою прямого впливу на громадську думку. Це найкваліфікованіший вид журналістських виступів, який потребує від автора відповідного обдарування та досвіду” [2, с. 22].

Досвід, про який ідеться – не тільки професійний, а й життєвий. Аби до слова публіциста дослухалися, він має бути професійним мовцем, ерудитом та інтелектуалом, аналітиком, вузьким спеціалістом та, водночас, обізнаним у різних сферах суспільного буття і, що теж викликає довіру, громадянином, який живе на рівні соціальних потреб.

Публіцистичний хист Петра Скунця охопив широкий тематичний спектр. З одного боку – культура та мистецтво, які, знаємо, на сторінках суспільно-політичних видань нині займають доволі незначний відсоток, а переважну більшість аудиторії не цікавлять узагалі, мовляв, “час – це гроші, тож не варто гаяти його на балачки про абстрактні речі”. З іншого – політика, яка вже перетворилася на справжній шоу-бізнес, адже народним обранцям удається геть

прістойно заробляти, всього-на-всього демонструючи свої ораторські здібності й періодично влаштовуючи скандали та бійки. Культура та мистецтво, значення яких у суспільстві недооцінюють, та політика, вплив якої явно переоцінюють, у публікаціях Петра Скунця постають дійсними, не применшеними, але й не прикрашеними: автор просто говорить правду, проти якої читач стає безпорадним, якщо він і сам чесний.

Коли історична, культурно-мистецька, філософська, морально-етична тематика є цілком сподіваною для Петра Скунця, зважаючи на його письменницьку творчість, то тема політики – дещо незвичне явище, адже авторові доводиться спрямовувати своє поетичне красномовство на описання далеко не естетичних явищ в українському політикумі, як правовий нігілізм, корупція та “кумівство”, українофобство. Відтак сміливі та глибокі, просякнуті сатирою і з домішкою драматизму, памфлети займають центральне місце у публіцистиці автора останніх років.

Невгаваюча хитавиця української землі, спричинена діяннями “божих помазаників”, щораз виштовхує автора зі звичної зони особистого комфорту й змушує говорити за всіх. А що напередодні і після виборів 2004-го говорити таки було про що, публіцистичний доробок Петра Скунця за цей період особливо рясніє роздумами про політичне буття держави. Доктор філологічних наук П. Іванишин пише: “Оте філософсько-естетичне доростання до національної ідеї, осмислення з україноцентричних позицій національного буття, дозволило в останній період життя Скунцеві виявити найосновнішу політичну проблему пострадянської України – отієї “держави іржавої”, “країни-холуїни”, “каганату”, де правлять “гендлярі”, хохли, “патріоти-іскаріоти”, бандити. Йдеться про брак національної державності, про безправ’я українського народу на своїй власній землі, про розбудову в Україні неокolonії” [5]. Дослідник вважає, що, “...на жаль, не так багато політиків, політологів та публіцистів сучасної України здатні мислити на такому об’єктивному рівні”. І має рацію. Адже, як “рухівець”, котрий перебував у лавах виборників Незалежності, Петро Скунець справді одним із перших переконався,

що проголошення і реальне здобуття державності – поняття далеко не тотожні. Колега публіциста, член НСЖУ В. Белень пригадує, що Петро Скунць “... не лише словом оспівував боротьбу верховинців за свободу і волю отчого краю. А й пліч-о-пліч у тісних рядах з однодумцями провів не одну визвольну акцію, спрямовану на здобуття незалежності Україною: під стінами адмінбудинку на Народній площі в Ужгороді або ж Пістрялівської РЛС, в живому ланцюгу від міста над Ужем до стольного Києва-граду...” [1]. Тож і болить істинному патріотові спостерігати за діяннями тих, кого не так давно фактично сам привів до влади, а нині не може назвати інакше, ніж “зверхники”.

Публіцистові відверто прикро, що їхні ряди так несподівано поповнили перспективні “помаранчеві” лідери. Глибина аналітика, помножена на влучність сатирика, а ще підсилена відчуттям, що ошукали “мільйонного тебе” – надихнули Петра Скунця на написання низки потужних памфлетів. Один із таких – “З героїв Майдану – у герої байок” [12, с. 1, 5], промовистим епіграфом до якого є цитата братів Стругацьких: “...свої фігури набагато небезпечніші, ніж фігури супротивника”. Автор із достатньо зрозумілим підтекстом порівнює політичну ситуацію в державі зі грою в шахи: “На українській політичній шахівниці сьогодні виведені з гри пішаки, які, в принципі, могли б стати ферзями, а слони, що залишилися в білого короля, не можуть захистити від атаки коней, і в ситуації, що вчора виглядала патовою, вже проглядається мат. А король ніби цього й не бачить, скаче вправо-вліво, вперед-назад. Він же не сам грає, ним грають. Але фігурами супротивника грає не шахіст, а звичайний аферист, який перетворив інтелектуальне шахове змагання в примітивну гру в піддавки”. Щодо байок, то йдеться про “Дику козу і виноград” І. Сільвая, в якій козу, що сховалася у листі виноградної лози, не помітили ловці й вона на радощах те листя з’їла. Тоді її і помітили та підстрелили. Останніми для кози були слова каяття за невдячність своєму благодійникові. Публіцист риторично запитує: “Чи ж не об’їли ставленики Майдану листя, що надійно закривало їх від політичних браконьєрів?”. І пояснює, що “...коли Президентом став

Ющенко, за Януковичем раптом тільки булькнуло – не лишилося нічого. Ющенко буквально за волосся витягнув його з політичного небуття. Та й цим не вдовольнився, почав із ним шлюбуватися під флером об'єднання України. Так зганьбленого Януковича, всупереч усілякій логіці, було заявлено політичним лідером нібито опозиційного до України князівства”. Зі статті не до кінця зрозуміло, хто є тією козою: чи то діючий президент Ющенко (“слово “діючий” пишу через силу” – П. С.), котрий заради влади здатний “з’їсти свого благодійника” – виборця, а чи “зганьблений Янукович”, який з удячності за нереалізацію гасел Майдану з’їсть того ж таки Ющенка. А втім, на роль листя, за Петром Скунцем, все ж найпевніше претендує народ, який майже ніколи не розуміє достеменно, чиє політичне життя рятує: “...коли вдуматися, всі ці “дива” не послані нам небом, а є наслідком нашого нетямства, ментальністю мужика, що розумним буває не до базару, а після базару”.

В цьому ж дусі виконаний памфлет “То чи запануємо у своїй сторонці” [21, с. 1, 5]. Публіцист визнає, що є далеко не в захваті від президента Ющенка: “Здобувши неймовірний запас народного довір’я, він буквально на очах у виборців розтринькав його, змарнувавши час на пошуки спільної мови з притихлими було політичними браконьєрами. Більше того, він просто витяг їх до життя з політичного небуття. Як лісничий, що повернув зброю схопленим на гарячому браконьєрам, Президент і незчувся, як опинився під їхнім прицілом”. Дещо перегукується з попереднім матеріалом щодо “браконьєрства”, а ще – стосовно готовності автора відповідати за свій вибір і його цілком сподівані наслідки: “Але ж ми самі вибрали Президента демократичної держави, а виявилось, за демократичним фасадом Майдану буйнували хащі з традиційним ведмедем, шкуру якого ще належало поділити”.

Журналіст міркує і над тим, чим же все-таки є революція: “Це – стрибок, отже, одноразова акція. В Україні колись казали: “Не кажи “гоп!”, доки не перескочив”. Потім хтось із мудрих підкорегував: а якщо й перескочив, подивися, у що вскочив”. Ведеться до того, що заради перемоги лідерів “помаранчевих” довелося сплутатися із

по-справжньому підступними політиками – “демократами школи Олександра Мороза”. Петра Скунця справедливо обурюють гучні заяви соратників головного соціаліста, мовляв, він об’єднав Схід і Захід України. В публіциста на це визріває гідна відповідь: “По-перше, сам поділ України відбувся не в народі, а в мізках амбітних політиків. До Мороза і Януковича український Донбас для мене створили Володимир Сосюра, Микола Руденко, Іван Дзюба, Василь Стус. Дав би Бог моєму Закарпаттю таких велетнів духу! І все ж на Різдво Христове об’єднує Україну колядка з моїх Карпат”. А політики тільки й намагаються розділити Україну, навіть на Різдво: “Наші Президент і прем’єр ходять до різних церков. Краще б уже не ходили до жодної і не вмішували Христа у свої далеко не Божі діла”. Адже: “Чесно кажучи, демонстративна побожність наших зверхників не додає мені віри, що вони – помазаники Божі”.

Публіцист чекає на “велетнів духу”, а Закарпаття дає Україні нових провокаторів і сепаратистів. До теми русинства – їй боронитель соборності держави Петро Скунець присвятив чимало публікацій. Найпоказовішими є дві: “Ехолокація карпаторосов” [15, с. 5] та “Карпаторуський самогон” [16, с. 1, 4]. Назву першої статті пояснює сам автор, звертаючись до русинів: “Ехолокація – це орієнтація у просторі за допомогою відбитого звуку. Ваша ехолокація – від стін Кремля, від власного пігмейського стовпотворіння. Моя – від рідних гір Карпат, де ви – туристи, а я – син”. Публіцист запевняє: “У нас на Закарпатті в русинство йдуть нездари, яким не дав Бог відчуття народу. Але рушійною силою русинства є москвофіли, мадярони, хохли та їхні міхоноші”. В другій статті йдеться про недоцільність рішення Закарпатської облради визнати русинів окремою національною меншиною і занести в реєстр національностей Закарпаття, на що автор дивується: “Господи, тисячоліття мої предки були національною меншиною то в Угорщині, то в Австро-Угорщині, то в Чехословаччині. А моє покоління нарешті здобулося на свою державу, що була густо кровію полита в 1939 році, коли було проголошено Карпатську Україну, – і от маєш, я знову національна меншина”. Автор передбачив можливі закиди на свою адресу, мовляв, “залишайся собі українцем,

ніхто ж тебе не тягне в русини, то й не будеш нацменшиною”. Проте П. Скунець несподівано зізнається: “Та я русин, дорогі мої обранці, тільки, всупереч вам, я знаю, хто такі русини...”.

Публіцист каже, що навіть не проти так званої русинської мови, проте така вже є у русинів Бачки (Сербія). “Її граматику створив поет Гавриїл Костельник. Щоб ви, мої дорогі країни, її зрозуміли, я переклав для вас антологію “Ми тут не гості...” (...) Щодо русинської мови на Закарпатті, всі попередні граматики не годяться, а тому кожен письменник творить свою граматику”. У такому разі, пише публіцист, тільки на його рідній Міжгірщині можна затвердити відразу декілька граматик, адже чи не в кожному селі діалектна мова позначена відмінностями.

Петро Скунець, власне, й не проти назви “русини”. “Мені особисто назва “русин” подобається, може навіть більше, ніж “українець”. Наші люди справді називали себе руськими, або ж руснаками. (...) Але руськими, всупереч усякій логіці, стали московити. І тепер називатися нам руськими просто небезпечно. Нас там приймуть за одноплемінників”. Надто, коли вже “за русинство вхопився з Москви і біснுவатий Жириновський”. Хай там як, підсумовує публіцист, але “такі питання не входять у компетенцію обласної Ради, як і Верховної. Національності не творяться владними рішеннями. Національна ідентифікація русинів неможлива вже тому, що в основу її закладено не історичний, а спекулятивно-політичний принцип”.

“Давайте прориватись в Африку, або Хочу в Ботсвану” [11, с. 1, 4] – ще одна сповнена риторичних конструкцій спроба узагальнити результати “помаранчевих” днів календаря. Петро Скунець, як, власне, і до Майдану, закликає народ нарешті вже “привести до влади нових людей світлого мислення”. “Скажете, ми їх привели в особі Віктора Ющенка і Юлії Тимошенко? Ні, ми ще їх до влади не привели, тому й заправляють... пузаті плачущі більшовики та медведчуківські гомо паскудінус, – пояснює автор і додає, – на хвилях революції впливли на поверхню не тільки плавці, – те що називається лайном, теж добре тримається на воді”. Річ у тім, “...що більшість ключових постів у державі було віддано за саму участь у

революції”. От тільки “...здобувши силу влади, їй, владі, відкритися б народу до кінця. Як на такій багатій землі, як Україна, можна стати жебраком? З Кучмою ніби покінчено. Та чи покінчено з кучмівщиною?”. Спостерігаючи за вітчизняним політикумом, справді схиляєшся до думки, що українці просто таки приречені постійно вислуховувати, чим вони є без братньої Росії, але Петро Скунець несподівано запитує: “Що таке Росія без України?”. І сам дає досить сміливу відповідь: “Росія вічно жила українським інтелектом і брутальною азіатською силою. З Росією можна говорити тільки мовою смерті. Це вона сповна довела у Чечні. Але я не хотів би, щоб це було смертю для України”.

Спостерігаючи “спектакль на Печерських горбах у Києві”, Петро Скунець написав “Міністерію-буф”, або Чи потрібен Україні президент” [18, с. 1, 11]. У цьому памфлеті автор продовжує сканувати “зірковий склад” уряду, якому делегували свої повноваження самі українці, в тім числі – закарпатці. “Пам’ятаю, в Радянській Україні закарпатці любили похвалитися, що мають у Києві свого міністра Грунянського. Пинзеником уже чомусь не хвалилися, навіть те сприйняли без пієтету, що наш краєнин Балоба із міністрів став главою мозкового центру Президента. Невже ми розучилися радіти з успіхів своїх земляків? Слава Богу, бодай червоніти не розучилися. Багатьом закарпатцям стало соромно, коли серед міністрів побачили свого комічного персонажа Шуфрича”. Щодо останнього – поправка: “На щастя, в більшості українців це прізвище не пов’язується із Закарпаттям, бо в державну політику він пробивався через Черкаси, а згодом через Крим. Вдома йому в такому довір’ї народ відмовив”. Та незважаючи на це, пише публіцист, “...хизуватися своєю передбачливістю нам не личить. Згадаймо, як давали дорогу на Печерські горби політичним шулерам Медведчуку та Суркісу, як дозволяли бешкетувати в своїй господі своїм і заїжджим бандитам у Мукачеві під час пріснопам’ятних виборів”. Публіцист дивується з того, яких людей народ “гамузом” обрав собі за владу. “Що вимагали в радянські часи від культурної людини? Відрізнити Гегеля від Гоголя, Бабеля від Бебеля, а Едіту П’єху від “Иди ты на...”. Наш прем’єр

сплутав Ахматову з Ахметовим, так Ахметов не розсердився, а нам, дрібним, це й зовсім не повинно боліти”, – це щодо знаменитої гри слів Віктора Януковича. Проте “Є в Кабінеті Міністрів навіть інтелектуально розвинуті люди. Приміром, віце-прем’єр з гуманітарних питань Табачник. Цей відверто зневажає нашу історію та культуру”. Спостерігаючи за політиком на політичному ток-шоу Шустера, публіцист визнає, що Дмитро Табачник “уміє переконувати, вибудувати логічний хід думок, однак для українського міністра не вистачає йому – ні, про любов мовчимо, – бодай якоїсь поваги до народу, в слуги до якого записався”. А щодо пропонованого Табачником політичного нейтралітету України, Петро Скунець припускає: “Коли б на нашу свободу ніхто не посягав, у цю казкову перспективу можна б повірити. Але ж зазіхають на наш суверенітет не тільки московські, а й домашні українофоби”. Споглядаючи цю “містерію-буфонаду”, “сама лізе на уста фраза: “Нема на вас Президента”.

Петро Скунець критикує тоді заступника спікера Мартинюка, який “з висоти своєї посади вистрілює в народ комуністичну ідею про те, що інститут Президента в Україні потрібно ліквідувати”. На противагу подібним “псевдонародним поглядам”, публіцист наполягає, що країні однозначно потрібен президент, але такий, повноваженнями якого Верховна Рада не зможе маніпулювати. Журналіст підсумовує напівжартом: “В 1897 р. проходив перепис населення Росії. На питання про рід занять один із росіян, а саме Микола Романов, в анкеті написав: “Хазяїн землі Російської”. А в 2002 р. Володимир Путін на таке ж питання скромно відповів: “Послуги для населення”. Фальшива це скромність – адже Путін на посту Президента Росії робить своєму населенню такі послуги, що воно потроху втрачає право на свободи, прописані в цивілізованому світі. Нам же потрібен Президент, що міг відповісти на питання про рід занять: захист держави Україна”.

Країну справді терміново треба захищати. Найперше – від “своїх”. Про це йдеться і в памфлеті “Країна У” [17, с. 1, 4]. Назву пояснює автор: “Останні політичні події повертають мене в молодість, у студентські літа, коли серед нас, закарпатців, народився

блискучий анекдот. Запитання: “Назви країну, що закінчується на “У”. Відповідь: “Радянський Союз, Бога му”. Тепер питання можна поставити: “Назви анекдотичну країну, що починається на “У”. Відповідь буде не “Угорщина”, не “Уругвай” і навіть не “Уганда”. “Україна, Бога їй”. Публіцист розвиває думку: “Ну, справді смішна країна. Суд у Мукачеві вирішує повноваження спікера Верховної Ради, суд якогось із районів Києва тлумачить справу про законність відставки Міністра закордонних справ, а Конституційний Суд – це щось таке, як Дід Мороз: про нього всі чули, всі його бачили, хоч у природі його не існує”. Увага публіциста не оминає універсалу Президента, що “лише насмішив світ, адже з самого початку було видно, що його ніхто не збирається виконувати”. Публіцист розцінив вчинок Гаранта “тільки як черговий крок до здачі України своїм опонентам, як виправдання політичного імпотента”. Автор статті говорить про “нашоукраїнців”, які “зі своїм почесним лідером Ющенком віддали владу, вручену їм Майданом, у руки нинішньому міжпартійному зброду”, про те, що “Партія регіонів позбулася свого мозку Кушнарьова. Отже, з інтелектом там стало зовсім туго. Може, ситуацію порятував би колишній лідер соціалістів, а нині заложник регіоналів Мороз, та його інтелект після входження в так звану антикризову коаліцію придатний лише для внутріпарламентського вжитку. Його колишні прихильники з народу вже в нього не повірять”. Прогнози стосовно соціалістів, як і багато інших, виявилися пророчими. Проте значних змін в обличчі української політики так і не спостерігається. І Петро Скунць знає чому: “...біда в тому, що у нинішній українській владі нема нічого українського, (...) маємо небувало низький рівень державницької свідомості у самій владі”.

Розглянуті памфлети є яскравим підтвердженням слів громадського діяча Я. Селянського про Петра Скунця: “Безкомпромісно критикував можновладців за фарисейство, блюзнірство, аморальність. Влада тодішня і нинішня ненавиділа його за критику, і не раз, пропонуючи різні матеріальні блага, намагалася підкупити, примусити служити їй. Але він завжди рішуче і з огидою відкидав такі намагання підкупу совісті і продовжував жити чесно і надзвичайно

скромно. На відміну від деяких своїх колег, які вміли пристосуватися до життя, торгуючи моральними принципами” [8, с. 4]. Петро Скунець – непохитний, коли йдеться про вірність ідеалам: власним і загальнолюдським. Він уміє намацати больову точку в житті суспільства, висловитися цікаво й правдиво, часом спонукально, та аж ніяк не нав’язливо. Автор логічно та грамотно будує текст і підтекст, його матеріали довершені композиційно та стилістично. Публіцист допомагає читачеві не лише дістатися до суті проблеми, а й передбачає як можливий, так і бажаний розвиток подій. Крім того, твори Петра Скунця мають неабияке моральне, духовне та естетичне наповнення.

Що й казати про артсферу – найбільш органічне, сприятливе середовище для письменця. По-особливому розкрився талант Петра Скунця в публікаціях на теми мистецтва. Як дипломований філолог, він обізнаний у теорії літератури, як письменник – глибоко розуміє психологію творчості, тож особливо вдаються публіцистові фахові рецензії. Крім того, Петро Скунець – автор численних нарисів, присвячених видатним постатям у культурно-мистецькому житті Закарпаття, України, зокрема таким, творчість котрих у зв’язку з певними історичними чинниками опинилася під забороною, а чи й узагалі – поза увагою. Також перу публіциста належить сповнена ідейних та естетичних знахідок есеїстика, інспірована як конкретними художніми творами, доробками, біографіями, так і загальними тенденціями в сучасному мистецтві.

Влучно підмітила англійська письменниця А. Мердок: “Мистецтво не пояснюють. Воно пояснює...”. Втім, інформаційно перенасиченому читачеві часто не достатньо скупі характеристики, абзацу-анотації, щоб одразу зацікавитися художнім твором. Отже, завдання публіциста – привернути увагу до книги, схарактеризувати, якщо вони є незвичайними, обставини її написання, з’ясувати, в чому полягає новаторство автора, вказати на переваги та недоліки твору, визначити його мистецьку вартість, актуалізувати книгу й, нарешті, заохотити аудиторію до її прочитання. Разом із тим ідеться не тільки про прагнення розширити кругозір читача та популяризацію твору й

письменника. Для Петра Скунця, автора світоглядної, письменницької публіцистики, культурно-мистецька тематика – це ще й слухна нагода для проголошення власної декларації творчості, поширення особистих творчих смаків, поглядів, ідеалів.

Взяти хоча б нарис про колегу-письменника І. Чендея “Остання осінь патріарха”, надрукований у науково-мистецькому часописі “Екзиль” [19, с. 26]. Автор говорить про творчість видатного закарпатського прозаїка, зокрема, про роман “Птахи полишають гнізда”: “Головна ідея твору, яку вичитав я особисто – що народ зберіг себе за тисячоліття іноземного панування саме завдяки патріархальному селянському укладу життя, завдяки прив’язаності до родинного гнізда. І настали нові часи, коли “птахи” масово полишають рідні гніздовища. “Що ж то буде з нашим народом?” – напрошувалося питання в читача, котрий уміє читати не тільки сюжет, а й підтекст”. Інший твір із “ризикованих”, який аналізує Петро Скунець, – повість “Іван”, у якій змальоване протистояння священника комуністичному активістові. “Конфлікт між ними – типовий для радянської літератури, нетиповим, навіть винятковим було те, що перемагає правда священника, а якщо задуматися – духовне начало торжествує над пожадливістю і самовпевненістю тимчасової влади”. Петро Скунець пише, що і підтекст у творах І. Чендея не залишився непоміченим: автор “не розкався в написаному”, тож його виключили з компартії із заборonoю друку. Та непідкупність і нескореність слова письменника, за словами Петра Скунця, привела до того, що “...саме Іван Чендей перший заговорив на всю Україну про Закарпаття так, що нас почули. Зокрема, багато суто закарпатських слів саме він увів у літературну мову”. Щодо літературних побратимів, Петро Скунець зазначає: “Коли шукати йому в українській літературі паралель – то насамперед Олесь Гончар з його болючим розвитком від “Прапорносців” до “Собору”, аж до цілковитого заперечення комуністичного міражу”. І підсумовує: “Звинувачений колись у патріархальщині, він став для нас духовним патріархом”.

Варто зазначити, що для Петра Скунця типово торкатися в нарисах не лише творчості конкретного митця, а й біографічного

аспекту, який певною мірою пояснює, так би мовити, “як гартувалася сталь”. Приміром, у портреті “В непоказнім своїм цвіту” [9, с. 7] до 80-річчя із дня народження поета В. Діянича, публіцист пише: “Прожив небагато – 55 років. Дитинство припало на роки чехословацької демократії, яка на Закарпатті тривала так коротко, що Верховини торкнулася тільки одним видом свободи – свободи голодної смерті. Закарпаття вабило панів демократів красою, а в економічному розумінні було для процвітаючої країни небезпечним апендиксом, який не шкода й вирізати. Бо й справді, на Закарпатті дедалі наростали голодні бунти. І розв’язка настала скоро, проте – нещаслива. В краї запанувала гортіївська Угорщина”.

Публіцист розглядає художню літературу з погляду суспільної вартості. В “Буковинському журналі”, до прикладу, Петро Скунець надрукував рецензію “Зустріч при сповідальних свічах” [14] на книгу В. Колодія “Найлюбіша в світі панна”. Публіцист актуалізує твір: “Може, тому, що так привільно розжилася в нашому народі пані Влада, а панна Свобода так і не піросла, Віталій Колодій відчув потребу саме сьогодні нагадати людям і собі, що свободу не чекають, свободу обирають”. А для переконливості наводить цитати, які допомагають тлумачити зміст історичної балади з проекцією на сьогодення: “... Руки у багатьох тряслися. Служник по черзі виймав речі, голосно їх називаючи:

– Конверти від заяв, переданих урядові у Відні. Одно дзеркало, одна печатка з ініціалами І.М.Г. Одна сорочка, одна носова хустинка. Одна пара підштаників і два шматки шкіри...

– А золото?... Де золото? – розчаровано питали люди один в одного”.

Чи не ми з вами ті люди, що сподіваються від своїх обранців одного: може, гріш якийсь закотиться під ноги з награбованого у нас же добра?”.

Мистецтво як “один із проявів суспільної свідомості” Петро Скунець розглядає детальніше в есеї “Чи належить мистець до еліти” [22, с. 4,5]. Публіцист звертається до правителів минулого століття, яких дратували “незалежніші з інтелектуалів, що витворюють свою

модель світу”. Так, у публікації змальований вождь робітничого класу Ленін, який не любив інтелігенції, хоч “сам був вихідцем із різночинної інтелігенції”, а “між робітниками бував хіба що на мітингах”. “Писав про могутній талант з революційним забезпеченням: “Лев Толстой як дзеркало російської революції”. Зізнаюся, під час університетських студій я так і не зміг возз’єднати цю російську революцію з Толстим”. Також Петра Скунця дивує, що Ленін “за все життя не бував на Україні. А писав про українські проблеми, ніби вони йому боліли. От що значить геній або ж нахабство говорити те, чого не знаєш, із переконанням, ніби тобі відома правда, одна на всіх”.

Не забуває автор про Сталіна, пише: “...його політичні твори, які мені доводилося вивчати, а окремі збереглися у власній бібліотеці, — це маразм на народному рівні”. Стосунки ж Гітлера з інтелігенцією публіцист описує наступним чином: “Гітлер так само, як Ленін, на глузд не дуже зважав, зате умів знаходити точки, відповідальні за низькі інстинкти. Хоч сам забавлявся малярством, інтелігенцію в спільники він не брав. Бо зневажав її, як кожен невдаха, амбіції якого неспівмірні з можливостями”.

Розглядаючи в такому ключі й наступних радянських “державодержателів”, Петро Скунець веде до довідника “Шевченківські лауреати” 1962–2001рр., у якому через сто сторінок після публіциста — “знайома лисина Хрущова”. “А от брів Брежнєва немає. А могли бути. Колись трилогія книги спогадів Брежнєва, хоч і написана літературними неграми, підлягала вивченню в кожному трудовому колективі. Кажуть, від того галасу, що виник навколо тих спогадів, Брежнєв повірив у їх геніальність і навіть збирався її прочитати”. Сусідство з Хрущовим, за словами Петра Скунця, “іще можна витримати — він, будучи главою імперської держави, прийшов поклонитися генієві Шевченку на його могилу в рік святкування 150-річного ювілею поета. А колгоспники наші вперше при ньому почали одержувати, хай і мізерні, але пенсії”

Що ж до інших лауреатів премії — публіцист бачить серед них “звичайного літературного спекулянта Володимира Канівця”, котрий, “не покладаючись на талант, узявся розробляти безпрограшний на

той час образ – Леніна. І премію взяв за роман “Ульянови”, а також критик вказує на “найбруднішу постать серед лауреатів – Миколу Шамоту”, теоретика соціалістичного реалізму в Україні, який “різав усе, що талантом звалось, без милосердя, але зі злорадством садиста”.

Та, попри це, пишається Петро Скунць іншими лауреатами: “...від поета Бажана і до нашого Кременя, від Яблонської – до нашого Микити, від Білаша і до нашого Станковича – це люди, з якими варто було жити в одну добу”.

Нитка роздумів про еліту приводить автора до визначення: “Елітне для мене те, без чого немислимий завтрашній день”. Проте “нова мистецька так звана еліта, що взяла собі в достоїнства всі пороки народу, така ж скороминуща, як політична”. Міркування про еліту завершуються висновком: “Чому народові ближче Янукович, як Ющенко? Бо свій чоловік. У тюрмі сидів. А от Стус не сидів. Стус страждав. Якщо моя свобода вирвалася з карцеру Стуса, а не з “общаги” Януковича, я ще не закінчився як народ, що має свій елітний генофонд”.

Поряд із могутнім віршем В. Стуса, Петро Скунць глибоко шанує творчість Т. Шевченка. Кобзареві автор присвятив низку публікацій. Одна з них – “Здобувши його, не втратиш” [13]. Петро Скунць згадує знайомство з Кобзарем: школу-чотирирічку в звичайній сільській однокімнатній хаті, вчительку, підручники, які скоро стали нецікавими, та шафу з поличкою книг. “Пам’ятаю всі книги “в лице”: три томи Т. Шевченка, однотомник Ю. Федьковича і ціла шеренга “цеглин” Й. Сталіна”, – згадує Петро Скунць. – Почав я, звісно, з першого тому Шевченка і так захопився, що перейшов на публічне читання. Слухачами моїми були жінки, які в неділю після церковної служби любили збиратися під якоюсь хатою на посиденьки. Я тоді особливо не вникав у зміст прочитаного, мене більше захоплював сам процес читання, але пам’ятаю, що над “Катериною” жінки плакали, а словами “Кохайтесь, чорнобриві, та не з москалями...” вголос довго смакували. А що нова влада була безбожна, особливо бурхливо жінки реагували на рядки “Запродана жидам віра, В церкву не пускають”.

Петро Скунць каже, що Т. Шевченко “коломийкою закоренився в Карпатах, а духом – у козацькій державі”. “Про це доводилося говорити зокрема тоді, коли лунали голоси проти спорудження пам’ятника Шевченка в Ужгороді. Мовляв, Шевченко не має до Закарпаття жодного стосунку”, – каже автор. Публіцист пригадує, як свого часу редагував першу незалежну газету на Закарпатті й, хоч названа вона була “Карпатська Україна”, девізом були шевченківські слова “Борітеся – поборете...”. “Відомо, що Карпатську Україну потопили в крові угорські фашисти. Так от, цікава деталь. Хустські гімназисти за окупаційного режиму мали доступ, хай і не явний, навіть до творів Маяковського, Миколи Островського, а ось за Шевченка можна було дорого поплатитися”.

Петро Скунць вважає: думати, що знаєш Шевченка “так, що далі нікуди” – це тільки ілюзія, адже щоразу в доробку Кобзаря можна відшукати щось нове й близьке світоглядно. “Особисто мені в дитинстві Шевченко став рідним завдяки раннім творам, що ніби вирости з карпатських народних балад, тоді ще побутуючих у простолюді, – пише публіцист. – В університеті з Шевченкової творчості для мене виділився образ матері, розвинутий із Катерини, що гине, полишаючи сина напризволяще, до Наймички, де мати живе ради сина, але тільки перед смертю зізнається синові в своєму материнстві, аж до Марії, де мати приречена віддати в жертву сина. Шевченкова мати – всевища у своєму стражданні!”. Закономірно, що в зрілому віці Петрові Скунцю найбільш до душі “пізній” Шевченко. “Оскільки змалку я пристрасно молився, мені майже до кінця зрозумілі стосунки поета з Богом, – пояснює автор. – Тому, хто не молився, важче зрозуміти силу любові поета до України, закладену в словах: “Я так люблю Мою Україну убогу, Що прокляну самого Бога, за неї душу погублю”.

Із “пізнього” Шевченка по-справжньому захоплює публіциста вірш “Минають дні, минають ночі...”, написаний у 1845 році. “На 32-ому році поетового життя... Мені сьогодні якраз удвічі більше. І нітрохи я не мудріший від цього вірша. І вже не буду, – пише Петро Скунць. – Я досяг віку, коли мало знаходять, більше втрачають. Але

здобувши раз у житті Шевченка, його вже не втратиш ніколи. А хто робить вигляд, що втратив, – той просто так і не здобувся на нього. І сам себе обікрав”.

Публіцист збагатив сторінки обласної преси цікавою нарисистикою і про більш сучасних класиків української літератури: О. Гончара (“Катарсис Олесья Гончара”), М. Вінграновського (“Планета Миколи Вінграновського”), П. Загребельного (“Феномен Павла Загребельного”), О. Довженка (“Від кіновелета до кіноліліпутства”), Л. Костенко (“Їй не треба себе вигадувати”) та ін.

Насичений авторськими роздумами про недалеке минуле й сьогодення української літератури та культури есей “А нас ще й не було?” [10]. “Масова “культура”, себто псевдокультура, не раз виявляється незрівнянно дієвішою, ніж культура, розрахована на гідного співбесідника, власне, на співтворця, – розмірковує автор. – Розрахована на масові, тобто стадні інстинкти, псевдокультура може викликати загальний шал, де все спотворено, аж до облич”. Публіцист розповідає, що на початку 60-х років минулого століття, коли він іще тільки розпочинав свою літературну дорогу, для поезії був на теренах СРСР благодатний час, а надто для російської, що “не знала мовного бар’єру”. “Після сталінської залізобетонної камери література вдихнула простір – вона перша вибухнула живою силою. Своім громадянським звучанням вперше вирвалася навіть на стадіони, – згадує публіцист. – Тоді вперше і, мабуть, востаннє істинне мистецтво стало масовим. І модним”. Народного дихання набула тоді також українська поезія. “Тепер можна тільки во славу тодішньому часові визнати факт, що роман у віршах Ліни Костенко “Маруся Чурай” вийшов разовим накладом 100 000 примірників, і все одно його довелося діставати по блату, – пише Петро Скунець. – Звичайно, це унікальний випадок, – щоб література високої проби здобула такого широкого читача (а то вже був кінець 70-х років)”. І додає: “Але то був іще той читач – кінця 60-х років, коли свобода була дуже непевна, та жила з потайних глибин”.

Роздумовуючи про сьогодення, автор запитує: що ж тепер робити українському письменникові, котрий фактично втратив

читача, насамперед якщо він, письменник, український? Автор зізнається, що не має нічого проти творчості прихильників так званих андеграундів, постмодернів, хоча ні в які літературні школи не вірить, вірить тільки в творчі особистості. “Коли я читаю хлопців, що збагачують нашу літературну мову лексикою чуваків і чувих – що ж, вони передають життя у всій його брутальній оголеності. Отже, ніякі вони не модерністи, а фотографи-натуралісти, що промишляють невибагливим продуктом, – характеризує нову творчу генерацію Петро Скунець. – Однак досить комусь із цих авторів роздобути якусь премію на Заході, починається його друге, вже на облагородженому рівні, визнання. Вибився чоловік у європейці!” Публіцист не збагне цього несамовитого прагнення вирватися до Європи. “Ніде в Європі ми не знайдемо такого благодатного джерела для творчості, як у нас, у Карпатах”, – не з чуток каже Петро Скунець. – Чеські письменники в 30-х роках минулого століття саме тут, у Карпатах, знайшли криницю, з якої напоїли Європу”. Закарпаття є справді благодатним ґрунтом для сіячів слова, особливо, якщо порівняти з середовищем, у якому творили деякі українські письменники. “Іван Дзюба виріс у Донбасі. Коли я вчитався, в якій зубожілій духовно обстановці він творив із себе українця, я відчував себе просто багатцем від народження. Житомирянин Валерій Шевчук також переміг своє духовно виснажене середовище тільки власною внутрішньою силою, успадкованою від пращурів. Так плід, набравшись колись сонця, досягає згодом у темноті, – розповідає Петро Скунець. – А ми в Карпатах ще вчора мали світ майже язичницького співжиття з природою”.

Щоправда, в останні десятиліття, бачить публіцист, цей світ руйнується на очах “під напором осоловілої в своїй розгнужданості свободи”. “Бо перша зі свобод, яку нам забезпечили наші зверхники, – свобода від землі, від коренів”, – з жалем констатує Петро Скунець. – На очах ми втрачаємо себе. Як же творити мистецтво, самого себе втративши?”.

Публіцист цитує поета В. Базилевського: “Письменник став співучасником кілерів духу. Замахнувся на людину як на подобу

образу Божого”. “Що ж, у спритних це називається йти в ногу з часом, – зітхає автор. – То колись ми втішалися думкою працювати для народу. А що чи хто такий народ? Вигадка для красного слівця. Де ви бачили народ? У залі? Так то публіка. На майдані? Так то натовп. У приймальні? Так то бидло. Отже, гомункулуси. І ніякої тобі обтяжливості спорідненості, що заважає вільному розвитку особистості”.

Петро Скунець слушно запитує: “Тільки де ж особистість?”. І завершує публіцистичний виступ наскрізь афористично:

“В часи тоталітаризму казали: за нас думають. Тепер уже нічого не кажуть. За нас кажуть. Те, що ми хочемо почути. І тому це – фальш. І тому втрачаємо єдине, що виділяло нас зі стихійного світу: пошуки свого призначення на Землі. І на публічних торгах, де нині тусуються таланти, якимось не хочеться ні з ким мірятися зростом і силою. Може, тому, що літа нахиляють до неминущої мудрості, яку не возз’єднати з гомункулусом. “Людина міряє не від ніг до голови, а від голови до неба”. Так думав Конфуцій. За нас думав. Замість нас. Скажете, давно було? Але ж було. А нас, виходить, ще й не було...”.

Публіцистичні тексти Петра Скунця на культурно-мистецьку тематику мають не лише мистецтвознавчу цінність, в них порушено низку проблем соціального характеру, вони набувають глибоко філософського звучання. Крім того, доробок автора є яскравим естетичним явищем. Надзвичайно висока концентрація ідей на один текст, композиційна цілісність і зв’язність, специфічна стилістика. Іронічний і саркастичний настрої чергуються з надвразливістю, меланхолійністю аж до сентиментальності, що свідчить про тонку душевну організацію автора. В цих творах закумуляований письменницький, життєвий і чуттєвий досвід Петра Скунця, яким автор щедро ділиться з поціновувачами, знавцями і творцями мистецтва.

На останок – про публіцистичність як характерну ознаку творів громадянської лірики. Петро Скунець у контексті вітчизняної літератури сповна відбувся як автор вишуканої інтимної лірики, поезій філософського, психологічного, людинознавчого змісту, віршів, у яких осмислює історію, культуру й традиції народу. Та чи не найбільшого розголосу набули здобутки митця у так званій громадянській ліриці

з виразним патріотичним, націоцентричним стрижнем. Прикметною рисою таких творів Петра Скунця є публіцистичність.

“Публіцистичність – проникнення характерного для публіцистики методу в твори, не публіцистичні за своєю основою. Публіцистичність виникає тоді, коли автор прагне зворушити реципієнта, вплинути на його свідомість, зумовити відповідну реакцію. Змінити не тільки уявлення, а й поведінку людини, спричинити її відповідні вчинки, – визначає журналістикознавець В. Здоровега. – Поняття публіцистичності органічно охоплює широке суспільне звучання, проблемність, тенденційність, полемичність і специфічну, властиву саме для публіцистики образність” [2, с. 224].

Саме через притаманну поезіям Петра Скунця публіцистичність (проблемність, гостроту), творче життя митця було далеко не безхмарним. Дослідник літератури Західної України 60-80-х років С. Лис відносить Петра Скунця (поряд із Р. Іваничуком, О. Гончаром, Л. Костенко й ін.) до когорти письменників, які, хоча й “опинилися під жорстоким ковпаком цензури”, не дозволили загнати свою творчу уяву та письменницький таланти “у прокрустове ложе комуністичної ідеології” [4].

Проте публіцистичність у поезіях Петра Скунця і після такого бажаного проголошення Незалежності не вичерпується, ба більше – поглиблюється. Особливо помітною є ця тенденція в доробку останнього десятиліття життя і творчості поета. “Він виходить на публіцистичні рубежі висловлювання у відстоюванні власних переконань у прозових статтях так само, як протягом творчого шляху у більшості поезій, – пише дослідниця О.Ігнатович. – Тепер цей тон злився, і прозові тексти продовжують вірші, а останні – переливаються у прозові. Справді, нерідко свої роздуми тут же підкріплює тематичним віршем, що неодноразово спостерігали в пресі” [3, с. 134].

Справді, можна стверджувати, що Петро Скунець реабілітував вірш як газетний жанр – не відірваний від реальності, проблемний, гострий, затребуваний. Публіцистичні поезії друкувалися в обласній, всеукраїнській, закордонній періодиці: “Карпатська Україна”, “Срібна Земля”, “Персонал плюс”, “Орбіта логос”, “Новини Закарпаття”, “Київ”, “Літературна Україна”, “Дукля”.

Найбільш потужні публіцистичні вірші увійшли до першої книги з запланованого кількатомника “Петро Скунць. Твори” окремим циклом “Сльоза за тим, що не збулося (2001-2007)” [20, с. 53-111].

Серед віршів циклу – “Відрижка мітингу (що відбувся проти держави під охороною держави 25 лютого 2001 року)” [20, с. 108]. Автор образно та влучно описує біди народу через його ж обранців, не боячись відкрито назвати винних:

(...)

*Мої гори вже не косять, мої гори тільки просять:
дай-но, Суркісе, півгривні, Медведчуче, гривню дай.
Верховинцю, верховинцю, наші гори опоросять,
не народять, опоросять, а що вийде – то вгадай.*

*Виступають комуністи. Бо не мають чого їсти.
Та мене давно вже з’їли. Мого Бога. І народ.
Виступають патріоти. Цілі взводи, цілі роти.
По-російськи неньку люблять. Лиш народ – не патріот.*

*Він іде по заграницях, у так звані закордонки,
і в раби його пошиє братчик чех або маляр,
і заробить щось, бідака, та приб’ють свої подонки
із Мукачева, Сваляви, Куштановиці, Кібляр.*

(...)

В такому ж дусі виконаний “Монолог верховинського блукальця” [20, с. 101]. Ліричний герой Петра Скунця – закарпатський заробітчанин, який подався у голодні мандри, бо “В нас немає законів/ Лиш вервечка okazій”, що плодить олігархів, а незаможних відправляє по світу з простягнутою рукою. У вірші порушена актуальна для Закарпаття проблема трудової міграції. Автор описує складну долю і відчай чоловіка, який виявився непотрібним і у власній країні, й інде.

(...)

*Я вас чую повсюди, продажні братове-краяни, –
у турецьких трущобах, у бруднім португальським порту.
Ти скажи, моя земле, за які я гріхи окаянний.
Я ж любив тебе, земле моя верховинська, – безплідну й тверду.*

*Як живеш, моя земле? Чув я, ніби там долар при владі,
як по цілому світу. Я до тебе вернутись хотів...
Обікрали слов'яни мене у міфічній Елладі,
і міжгірці-краяни рекетнули у чеських братів.*

*І тепер я – ніде. Написав я листа в Колочаву,
де любив я дівча, від безхліб'я маленьке й худе.
Вже мою жоною її по селу величали.
Те дівчатко давно по борделях Європи гуде.*

*(...)
Знову я безробітний. І куди себе завтра подіти?
Вже скопитився я, наче кінь молодий без підків.
І ридають по світу мої ненароджені діти.
І без мене Україна відспівала з попами батьків.*

*Ну, а ти як живеш біля влади української, брате?
Кажуть, робиш Європу в моїй верховинській глуші...
Я вернусь, Верховино, я до тебе вернусь умирати,
я вернусь, Україно, я вернусь. Але вже без душі.*

Владі байдуже, що громадяни, які її найняли, гнуть спини на добробут інших країн. А тим часом “зверхники” обкрадають власну державу, про що у вірші “Шоу” [20, с. 93] сказано: “Умирає народ, по-вен різних заброд/ Від старих комуняків до нових казнокрадців”.

*(...)
Та до чого ця пісня? Заспівав – і збагнув:
моя пісня, як правда, безглузда й беззвучна.
Там, де Бог український ще лямку тягнув,
у Росію мене запрягає вже Кучма.*

Закінчився час правління Кучми, та не вичерпався “кучмізм”. Зміна президентів – не означає, що змінилося основне, реальне керівництво держави. Про це – у вірші “Антиглобалістичне” [20, с. 57]:

*(...)
У Пітері, у цій колисці Змія,
до Путіна іде на килим Буш.*

*Глобал глобала, певно, зрозуміє
і кожен зірве з України куш.*

А все ж далі поет вірить:

*І нам Дніпро ніяка не загроза.
Хоч Президент у нас ні те, ні се,
Дніпро і Януковича, й Мороза
у бусурманське море віднесе.*

Завершується вірш каламбурно:

*І все ж не згодні ні душа, ні мозок,
що із Мороза стався відморозок.*

На не менш дотепний публіцистичний вірш, можливо, одночасно з памфлетом, згаданим вище, Петра Скунця надихнув відомий земляк. Так, одному з улюблених об'єктів для кепкування поет присвячує наступну поезію з прозорою назвою “Шуфричіада” [20, с. 72]:

*Над Ужгородом чути знов літак.
Летять, напевне, Шуфричі летальні.
Ми ж – нелетальні. Нам судилось так:
в краю своїм живем, як нелегальні.
На боротьбу у мене досить прав.
Та як цю погань ти не б'єш, не крушиш,
а цей, що землю в мене відібрав
і небо відбирає, – Нестор Шуфрич.
Хоч він мені далекий, як Китай,
примножує в моєму краї статки.
Не приземляйся, Несторе, літай.
Бо Ужгород не дасть тобі посадки.
А може дасть? І хоч літак гуде,
попрошу панство встати. Суд іде!*

Що й казати, низку прорахунків нової перспективної влади поет помітив одним із перших. Вірш, адресований “помаранчевому вождю”, – “Передвиборне” [20, с. 71] – сповнений справедливих докорів і риторичних запитань:

*То, може, ми вдома не газди,
а править чужий елемент?*

Спинились на ділі Гонгадзе
і судді, і наш Президент.
О наш Президенте Вкраїни,
під шум товариський і гам,
якщо вже тебе отруїли,
чому не воздаш ворогам?
Чому оця хитра зозуля,
що сто літ тобі накує? –
яєчка підкладає – Юля
в ласкаве гніздечко твоє.
Від мене вже нічого брати.
Та я в Україні стою.
Чому українські буряти
не творять державу свою?
Тому, чужиною по вінця
я ситий, а зайди в умі.
Чому це Вкраїну вкраїнці
не творять ніколи самі?
Умер за нізащо Гонгадзе,
і кучмівська діє вузда.
Мабуть, що ми вдома не тазди.
І Ющенко нам – не тазда.

Тема політичної невлаштованості України є аксіальною у поезії
“Прощання з 2006-им” [20, с. 62]. Вірш-зітхання:

(...)
Єсть у мене сьогодні держава,
вірю в неї, немов маніяк,
та якась ця держава іржава,
що не зрушить із місця ніяк.
І стоїть, як машина без тяги.
Вже я вірю, здається, марі:
розбрелись по світах роботяги,
навкруги – лайдаки й крамарі.
Викидаю останні купюри,
де їдять одnodумці і п'ють...

*І ніхто вже мене не купує,
а мене продають, продають...*

До публіцистичних також відносимо твори: “Дніпропетровськ”, “Любому парламенту”, “На п’ятому поверсі я і багат, і убог...”, “Хозари (Колишнім депутатам Верховної Ради від Закарпаття Віті Медведчуку та Жорі Суркісу)”, “Прощання з ямбом, або Спроба цілування з президентом Хохляндії...”, “Ганебно!” та “Вірш із нежитю”.

Дослідник письменницької публіцистики А. Погрібний [6, с. 73] на доказ взаємосполучності і навіть взаємопомічності мистецької та публіцистичної граней обдаровання, цитує письменника І. Зієдоніса: “У творі, крім факту, має бути ще й душа, душа факту. І осягнути її мені допомагає поезія. Якби я займався тільки публіцистикою, я не навчився б розуміти Душу факту. Якби лише поезією – не вмів би спостерігати факт, деталь повсякденності. Поезія – це ставлення до нематеріальних, проявлюваних не інакше, як у слові, почуттів, порухів душі, до ідеї – тобто до абстракції. Публіцистика – ставлення до факту, і, балансуючи на грані між ними, я живу, пишу, дихаю”.

Це ж можна сказати і про Петра Скунця. Два види творчої діяльності є особливо дотичними в доробку автора, вони доповнюють і збагачують одна одну. Публіцистика та мистецтво – взаємопроникні площини вираження творчого “я” Петра Скунця. З одного боку – мистецтво є об’єктом журналістського зацікавлення автора: перу публіциста належить низка рецензій, літературно-критичних розвідок, нарисів та есеїв. З іншого – примітною ознакою поетичних творів Петра Скунця є публіцистичність.

Петро Скунець – єдиний, цілісний як публіцист і поет, сатирик та лірик, той, хто тлумачить злободенні явища, водночас, глибоко замислюючись над вічним. Поліфонія, подібна до травневої. У місяць-громовик, у час пишного буяння природи на Срібній землі народилась на правду видатна постать.

Спочатку був травень. І триває Р. С.

Ірина Надворна

Список джерел:

1. Белень, В. Він повернувся до нас у бронзі... [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.mizgir.com.ua/news.php?extend.238>.
2. Здоровега, В. Й. Теорія і методика журналістської творчості : підручник / В. Й. Здоровега. – 2-ге вид., перероб. і допов. – Львів, 2004. – 268 с.
3. Ігнатович, О. С. Петро Скунець : літературно-критичний нарис / О. С. Ігнатович. – Ужгород, 2000. – 140 с.
4. Лис, С. В. Українська література під пресом ідеології в 60-80-х рр. ХХ ст. (Західна Україна) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.nbuv.gov.ua/portal/.../2007_30/Visnyk%2030_P1_03_Tytarenko.pdf.
5. Нейметі, М. Шевченко – “відьмак”, а Ліна Костенко – “ракова пухлина”... Чому талановиті люди стають на шлях війни з власною культурою? [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dontsov-nic.org.ua/?m=content&d=view&cid=338>.
6. Погрібний, А. Феномен письменницької публіцистики. Літературні явища і з’яви : (Статті. Портрети. Силуети. Наближення) / А. Погрібний. – Ніжин, 2007. – 628 с.
7. Ребрик, Н. “...У великому, і в найменшому...” [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dontsov-nic.org.ua/index.php?m=content&d=view&cid=294>.
8. Селянський, Я. У вінок пам’яті поета / Я. Селянський // Трибуна. – 2008. – №37 (526). – С. 4.
9. Скунець, П. В непоказнім своїм цвіту / П. Скунець // Трибуна. – 2005. – № 50 (249). – С. 8.
10. Скунець, П. А нас ще й не було? [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://maysterni.com/publication.php?id=33844>.
11. Скунець, П. Давайте прориватись в Африку, або хочу в Ботсвану / П. Скунець // Трибуна. – 2005. – № 61 (260). – С. 1,4.
12. Скунець, П. З героїв майдану – у герої байок / П. Скунець // Трибуна. – 2007. – № 9 (401). – С. 1, 5.
13. Скунець, П. Здобувши його, не втратиш [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://tribuna.org.ua/index.php?option=content&task=view&id=2455>.
14. Скунець, П. Зустріч при сповідальних свічах [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bukjournal.com/petro-skunts-zustrich-pry-sprovidalnih-svichah>.
15. Скунець, П. Ехолокація карпаторосов / П. Скунець // Трибуна. – 2007. – № 23 (415). – С. 5.

16. Скунець, П. Карпаторуський самогон / П. Скунець // Трибуна. – 2007. – № 21 (413). – С. 1, 11.

17. Скунець, П. Країна на “У” / П. Скунець // Трибуна. – 2007. – № 5 (397). – С. 1, 4.

18. Скунець, П. “Міністерія-буф”, або Чи потрібен Україні президент / П. Скунець // Трибуна. – 2007. – № 11 (405). – С. 1, 11.

19. Скунець, П. Остання осінь патріарха / П. Скунець // Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 38.

20. Скунець, П. Твори. Кн. I / П. Скунець ; упорядкув. та підгот. текстів Наталії Скунець ; передм. Тараса Салиги. – Ужгород : Гражда, 2007. – 272 с.

21. Скунець, П. То чи запануємо у своїй сторонці / П. Скунець // Трибуна. – 2007. – № 1 (393). – С.1, 5.

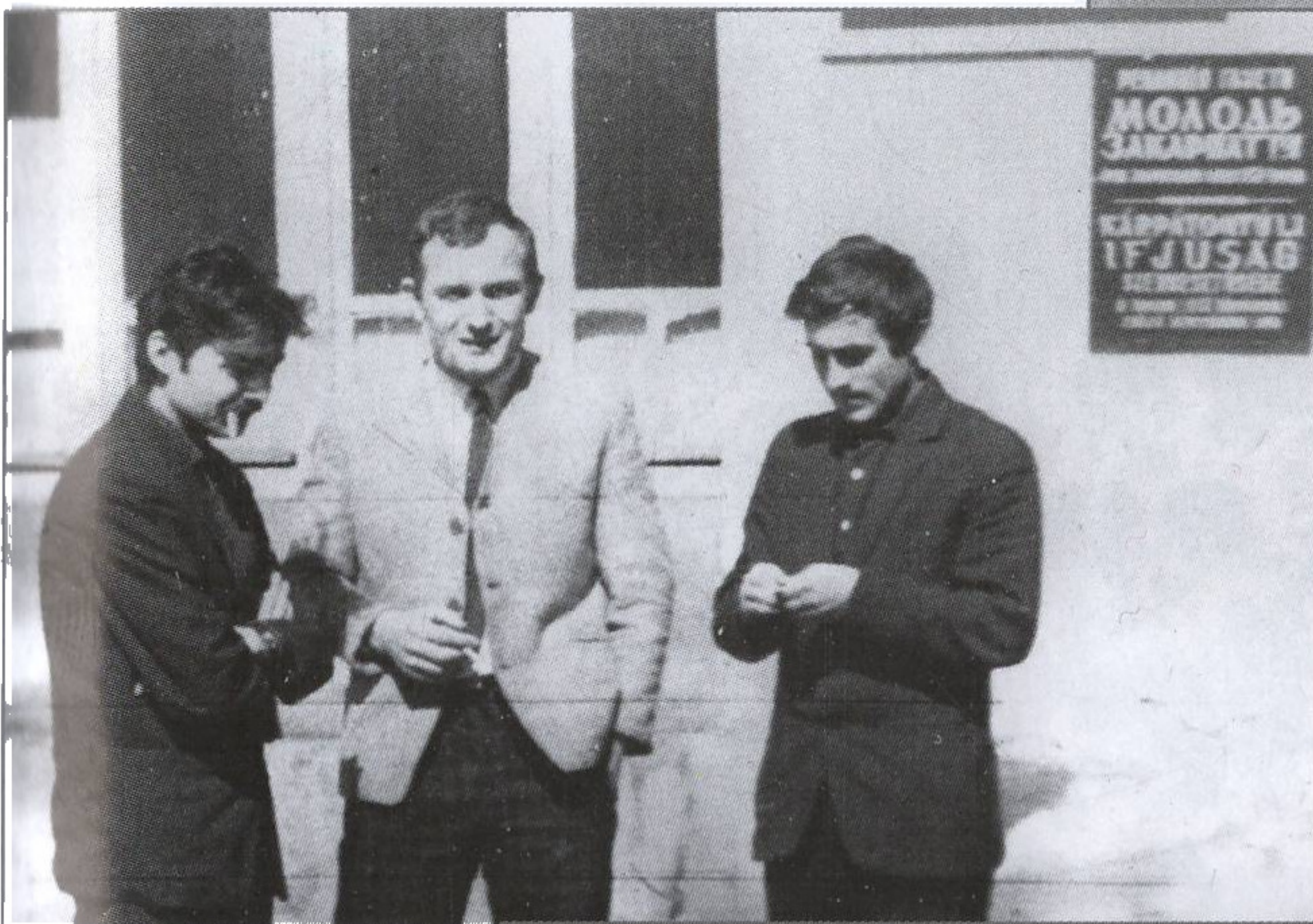
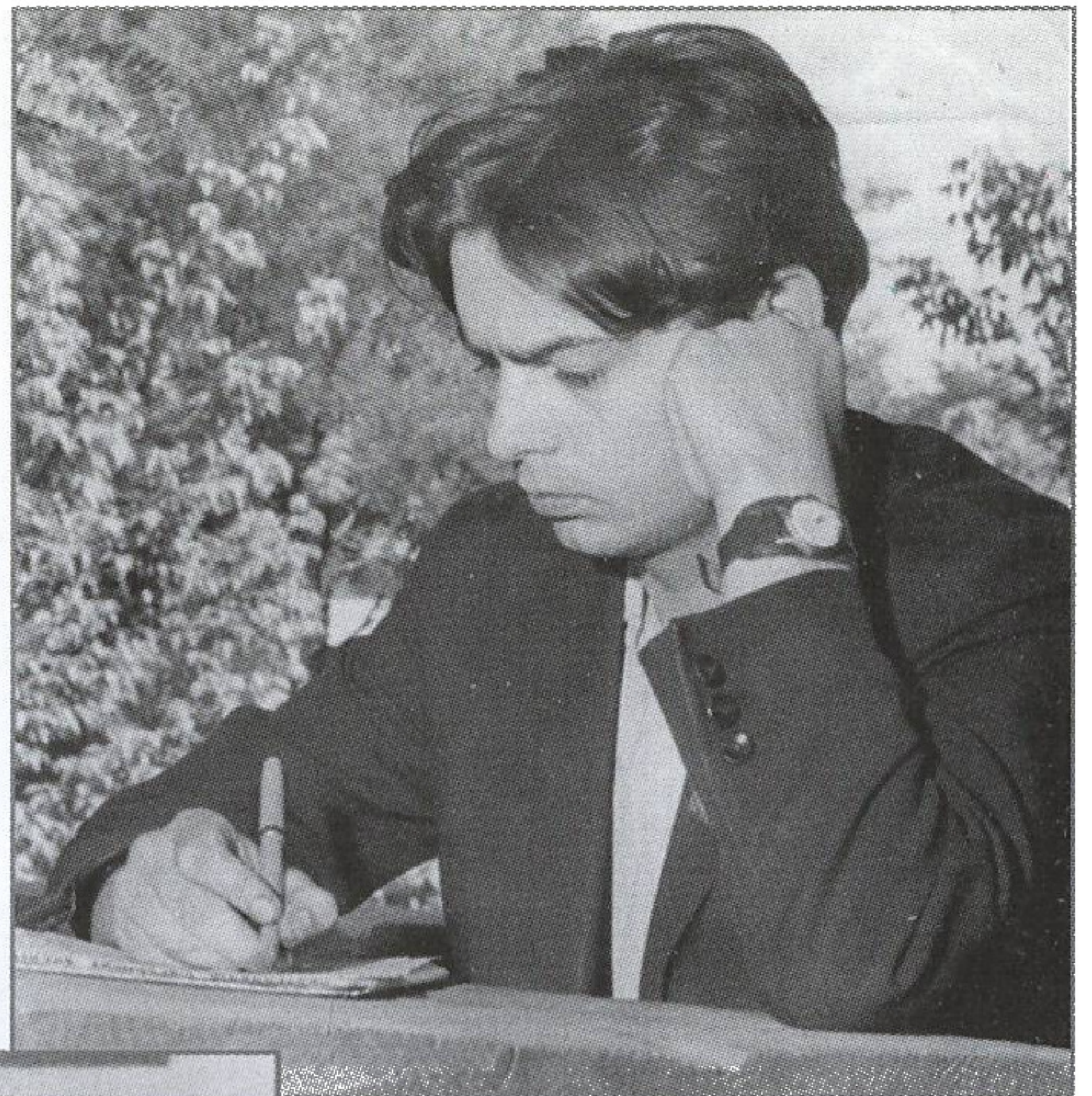
22. Скунець, П. Чи належить мистець до еліти / П. Скунець // Екзиль. – 2007. – № 3. – С. 4-5.

23. Федака, С. Сам на сам / С. Федака // Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 15.

Петро Скунць

(1942–2007)

«Колись я був на світі Травнем...».
Перші кроки в літературі
та журналістиці,
початок 60-х років ХХ ст.

Петро Скунць,
Василь Вароді
та Федір Зубанич,
працівники газети
«Молодь Закарпаття»,
60-ті роки ХХ ст.

Лауреати премії
ім. Д. Вакарова.

Сидять :

В. Басараб та

П. Скунць,

стоять :

П. Рак,

В. Скакандій,

В. Вовчок,

1975 р.

Народжується
пісня на слова
П. Скунця.
За роялем
автор мелодії —
І. Мартон,
перші слухачі —
Ф. Кривін
та А. Кашшай,
1980 р.

На «Першому
дзвонику» у школі
в рік 10-ї річниці
Незалежності
України.

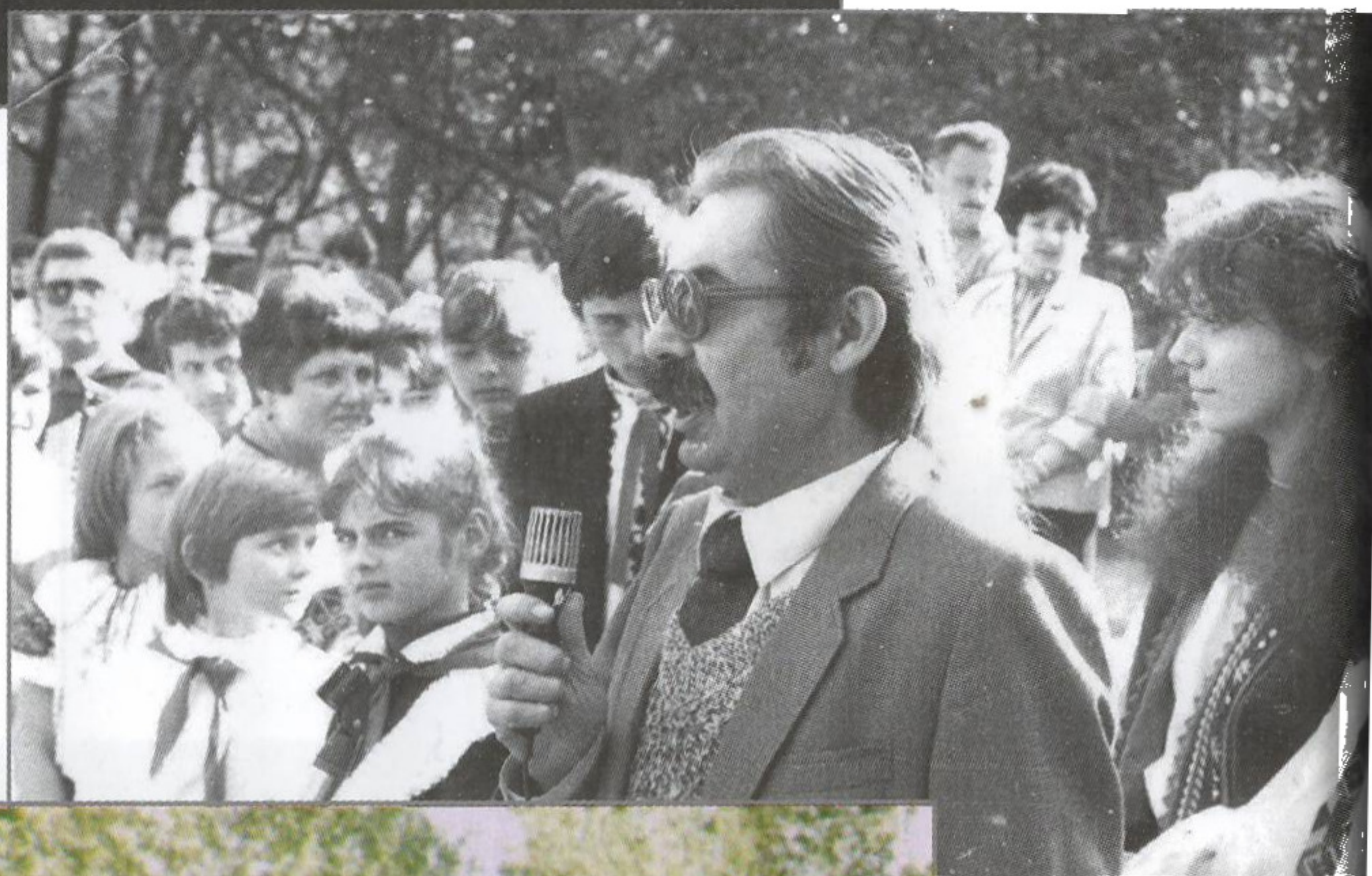
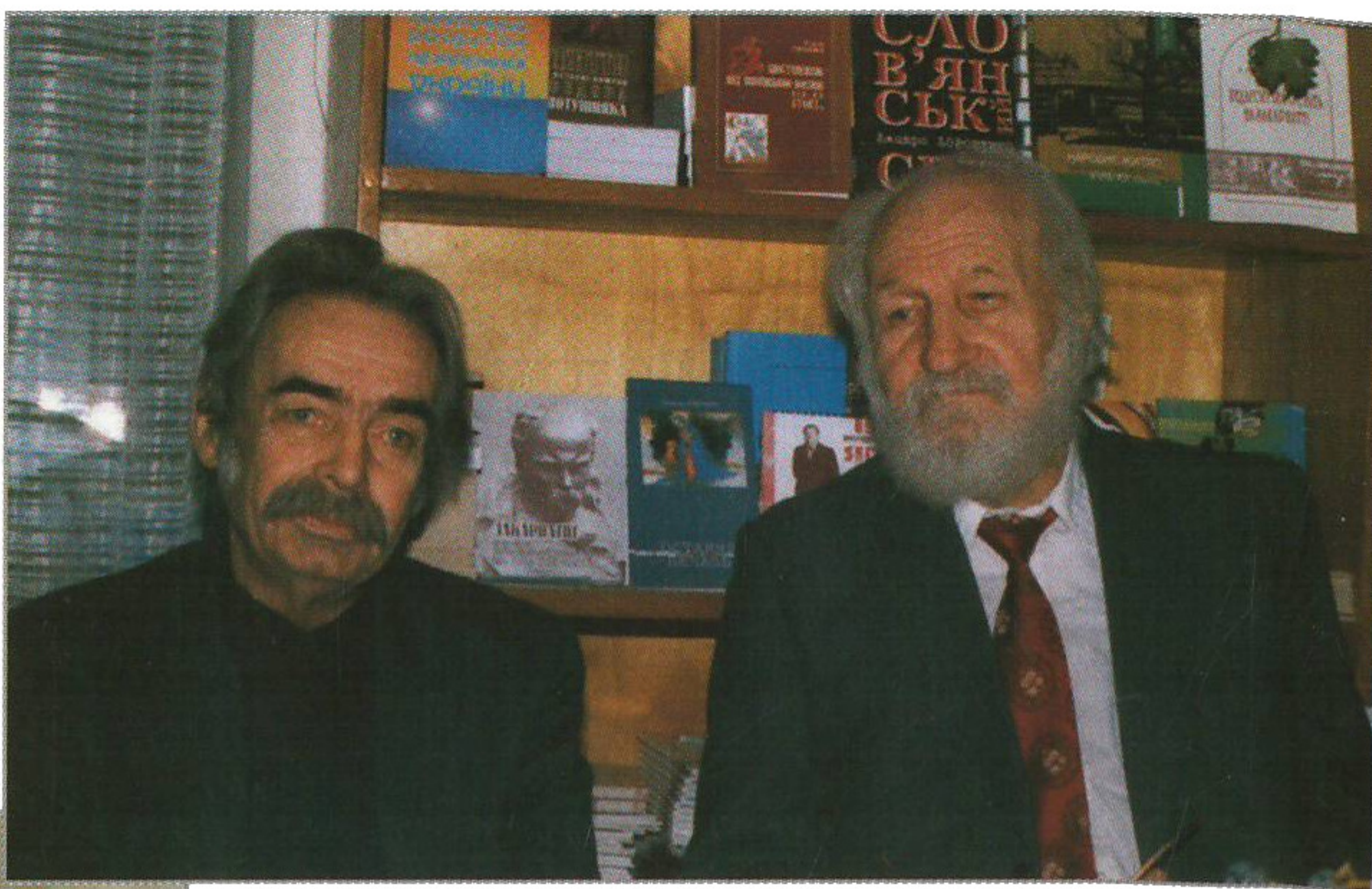

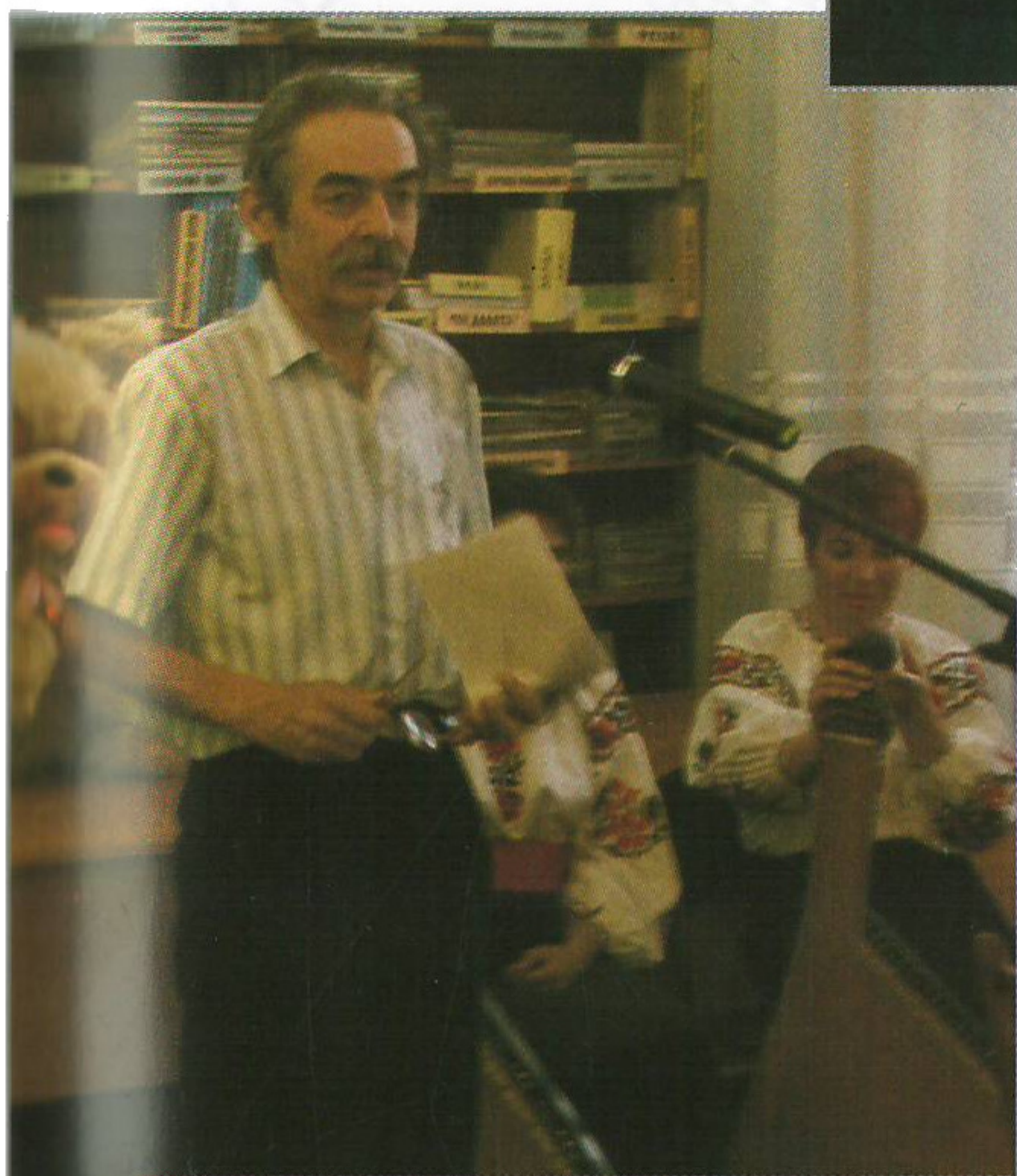
Фото
на пам'ять
про ювілейний
травень.
П. Скунця
вітає колек-
тив редакції
«Срібна
Земля»,
травень 2002

Петро Скунець тричі
був автором передмов
до збірок поета й історика
Казимира Гурницького.
Автор передмови і автор
віршів під час презентації
збірки «Третє цвітіння»
(видавництво «Гражда»,
2005 р.)

«Спасибі вам жінки бібліотечні...»
(на урочистостях з нагоди
60-річчя ЗОУНБ, вересень 2005 р.)

Петро Скунець серед
авторського активу журналу «Екзиль».
Зустріч у «Гражді» (червень 2006 р.)

Книжкова виставка (організована Закарпатською ОУНБ) до презентації тритомника П. Скунця «Твори» на святі “Книга-фест — 2011”.

Під час урочистостей з нагоди відкриття пам'ятної дошки на фасаді рідної школи П. Скунця в смт. Міжгір'я, де майбутній поет навчався з 1948 до 1958 року.

Зліва направо : директор видавництва «Гражда» І. Ребрик, поет В. Густі, вдова поета О. Скунець, поетеса Х. Керита, поетеса і журналістка В. Фесенко, письменник П. Ходанич (сmt. Міжгір'я, травень 2009 р.)

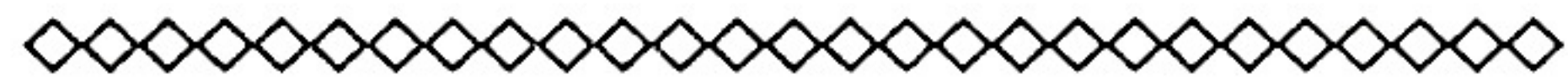

БІБЛІОГРАФІЯ

*В основному подано матеріали,
які вийшли після видання бібліографічного покажчика :*

Ігнатович, О. Петро Скунець : бібліогр. покажч. / О. Ігнатович. — Ужгород : Патент, 1997. — 162 с.

Окремі видання творів

1961

1. **Сонце в росі** : поезії / П. Скунець ; ред. Ф. Д. Кривін. — Ужгород : Закарпат. облас. кн.-газ. вид-во, 1961. — 43 с.

1962

2. **Верховинська пісня** : лірика / П. Скунець ; ред. В. Я. Грінчак. — К. : Молодь, 1962. — 75 с.

1964

3. **Полюси землі** : поезії / П. Скунець ; ред. Ф. Д. Кривін. — Ужгород : Карпати, 1964. — 72 с.

1967

4. **Погляд** : [вірші] / П. Скунець ; ред. Ф. Д. Кривін ; худож. В. Ю. Скакандій. — Ужгород : Карпати, 1967. — 28 с.

1968

5. **На границі епох** : поема / П. Скунець ; ред. Ф. Д. Кривін ; худож. В. Ю. Скакандій. — Ужгород : Карпати, 1968. — 86 с.

1970

6. **Всесвіт, гори і я** : поезії / П. Скунець ; ред. В. Д. Давидюк. — К. : Молодь, 1970. — 38 с.

1971

7. **Розп'яття** : поема / П. Скунець ; худож. В. Ю. Скакандій. — Ужгород : Карпати, 1971. — 48 с.

1979

8. **Розрив-трава** : вірші, поеми, балади, переклади, мініатюри / П. Скунць ; худож. В. Ю. Скакандій. – Ужгород : Карпати, 1979. – 312 с.

1983

9. **Сейсмічна зона** : поезії / П. Скунць. – К. : Дніпро, 1983. – 126 с. : іл. : портр.

1989

10. **Над моею непогодою** : стихи / П. Скунць ; пер. с укр. : Ф. Кривина, В. Латыниной, Н. Котенко ; худож. М. Эльконица. – М. : Совет. писатель, 1989. – 287 с. : портр. – Текст рос. мовою.

1992

11. **Спитай себе** : поезії / П. Скунць ; ред. І. М. Ребрик ; худож.-оформ. Н. Пономаренко. – Ужгород : Карпати, 1992. – 206 с.

2000

12. **Колись я був на світі Травнем** : поезії / П. Скунць. – Ужгород : Два кольори, 2000. – 16 с.

13. **Один** : вірші, поеми, балади, переклади, мініатюри / П. Скунць ; передм. О. Ігнатович ; худож. : О. Громовий, С. Усик. – Ужгород : Два кольори, 2000. – 536 с.

2001

14. **Скунць Петро Миколайович** : лауреат Національної премії ім. Тараса Шевченка 1997 року : [поезії] / П. Скунць ; упорядкув. О. Д. Скунць ; вступ. ст. С. Пойди ; ілюстр. В. Ю. Скакандія. – Ужгород : Гражда, 2001. – 18 с.

2003

15. **Нічні портрети** : [поезії] / П. Скунць ; ред. Б. Кушнір ; худож. М. Еней. – Ужгород : Карпати, 2003. – 152 с. : іл.

2007

16. **Твори. Кн. 1** / П. Скунць ; упорядкув. Наталії Скунць ; передм. Тараса Салиги. – Ужгород : Гражда, 2007. – 272 с.

2008

17. Твори. Кн. 2 / П. Скунць ; упорядкув. Наталії Скунць. — Ужгород : Гражда, 2008. — 248 с. : іл., портр.

2009

18. Твори. Кн. 3 / П. Скунць ; упорядкув. та підгот. текстів Наталії Скунць. — Ужгород : Гражда, 2009. — 272 с. : іл.

2011

19. Твори. Відпустка від життя : [Кн. 4] / П. Скунць ; упорядкув. та підгот. текстів Наталії Скунць ; передм. Сергія Федаски. — Ужгород : Ліра, 2011. — 216 с.

“На вістрі серця і пера...” (нарис, статті, відгуки)

1998

20. **Без вимушеної відпустки** : [про кн. поезій А. Гончаренка “Грань”] / П. Скунець // Срібна Земля. – 1998. – 12 верес. – С. 12.

21. **Дивосвіт Тібора Гасича** : [фотохудожник] / П. Скунець // Екзиль. – 1998. – № 1. – С. 11. : фото.

22. **Жили ми тоді в одному домі...** : [Ф. Кривіну – 70] / П. Скунець // Новини Закарпаття. – 1998. – 13 черв. – С. 12.

23. **І слово музикою стало** : [про зб. пісень Ю. Шипа та В. Гайдука] / П. Скунець // Новини Закарпаття. – 1998. – 19 берез. – С. 12.

24. **Помилка, котрою не караюся** : [про худож. Е. Кондратовича] / П. Скунець // Новини Закарпаття. – 1998. – 3 жовт. – С. 12.

25. **Портрет під тисовою гілкою** : [про пер. “Слова о полку Ігоревім” на угор. мову П. П. Согою] / П. Скунець // Новини Закарпаття. – 1998. – 5 верес. – С. 12.

26. **Слово про друга** : [спогад про поета і журналіста В. Вароді] / П. Скунець // Орбіта-логос. – 1998. – 10 верес. – С. 3.

27. **Слово про поета і його слово** : до 60-річчя Василя Малети / П. Скунець // Календар “Просвіти” на 1998 рік. – Ужгород : Закарпат. крайове т-во “Просвіта”, 1998. – С. 93-94.

28. **Спокутуючи вавілонський гріх** : [до 70-річчя Ю. Шкробинця] / П. Скунець // Літ. Україна. – 1998. – 10 груд. – С. 4.

29. **Яр Славутич по-угорському** / П. Скунець // Херсонський збірник. – К. ; Херсон, 1998. – С. 138-140.

1999

30. **“В оптичному прицілі сльози”** : [про творчість поета Д. Кременя] / П. Скунець // Срібна Земля. – 1999. – 27 лют. – С. 13.

31. **І меценат, і творець або закарпатська душа Олександра Палаташа** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 1999. – 26 жовт. – С. 8.

32. **Нащадок гайдамацького краю** : [переднє сл.] / П. Скунець // Чумак, В. Далекі дзвони печалі : художньо-документ. роман / Ва-

силь Чумак ; переднє сл. П. Скунця. – Ужгород : Патент, 1999. – С. 5-7.

33. **Не стало Анатолія Солов'яненка** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 1999. – 3 серп. – С. 4.

34. **Михайлові Томчанію – 85** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 1999. – 20 лип. – С. 8.

35. **Перший професійний скульптор на Закарпатті** : [до 90-річчя І. Гарапка] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 1999. – 28 верес. – С. 8.

36. **Талант, у якому зійшлися гори і степ** : [про Д. Кременя] / П. Скунець // Новини Закарпаття. – 1999. – 6 берез. – С. 12.

2000

37. **Автобіографія** / П. Скунець // Скунець, П. Один : вірші, поеми, балади, переклади, мініатюри / П. Скунець ; передм. О. Ігнатович ; худож. : О. Громовий, С. Усик. – Ужгород : Два кольори, 2000. – С. 26-34.

38. **Але ж Христос у нас один** : [до 135-річчя від дня народж. митрополита А. Шептицького] / П. Скунець // Срібна Земля. – 2000. – 29 лип. – С. 14.

39. **Він дихає не повітрям, а небом** : [про худож. С. Усика] / П. Скунець // Срібна Земля. – 2000. – 10 черв. – С. 15.

40. **Просвітянин за покликанням** : [до ювілею П. Федаки] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2000. – 2 берез. – С. 7.

41. **Свято Покрови Пресвятої Богородиці в камені** : [церква в с. Горянах під Ужгородом] / П. Скунець // Срібна Земля. – 2000. – 11 жовт. – С. 1.

42. **Слово про друга** : [75 років Ю. Мейгешу] / П. Скунець // Срібна Земля. – 2000. – 29 січ. – С. 6.

43. **Томчаній прописався у Радванці** : [відкриття музею М. Томчанія у ЗОШ № 7] / П. Скунець // Срібна Земля. – 2000. – 20 трав. – С. 15.

44. **Фатальне число 47** : [про В. Стуса] / П. Скунець // Срібна Земля. – 2000. – 9 верес. – С. 14.

45. **Чоловік – легенда** : [спомин про Ф. Потушняка] / П. Скунець // Срібна Земля. – 2000. – 26 лют. – С. 6.

46. **Чудотворець прийде, якщо в нього повіримо** / П. Скунець // Срібна Земля. – 2000. – 16 груд. – С. 1.

2001

47. **Багатоголоса кераміка** : [про закарпат. скульптора М. Бєленя] / П. Скунець // Укр. культура. – 2001. – № 11-12. – С. 18-19.

48. **...І не було блукання в порожнечі** : [до 80-річчя Ю. Керекеша] / П. Скунець // Срібна земля. – 2001. – 30 черв. – С. 6.

49. **Його не можна втрачати** : [пам'яті Ю. Шкробинця] / П. Скунець // Срібна земля. – 2001. – 24 берез. – С. 13.

50. **Любов тяжка, та не брутальна** : [слово про поета Олексу Янчика] / П. Скунець // Календар “Просвіти” на 2001 рік. – Ужгород : Закарпат. край. т-во “Просвіта”, 2001. – С. 239-240.

51. **Служити, а не прислужуватися** : [про викл. режисури в Ужгород. уч-щі культури Т. Гарагонича] / П. Скунець // Срібна земля. – 2001. – 13 січ. – С. 6.

2002

52. **Без суєти** : [передмова] / П. Скунець // Кузан, В. В. Верлібрідо : [поезії] / Василь Васильович Кузан ; передм. П. М. Скунця ; худ. Н. Пономаренко ; ред. О. Козоріз. – Ужгород : Мист. Лінія, 2002. – С. 3-4.

53. **“Брості”, зупинено у зрості** : [про зб. І. Ірлявського] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2002. – 26 груд. – С. 7.

54. **В пошуках духовної пекторалі** : [про творчість Д. Кременя] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2002. – 17 жовт. – С. 7.

55. **Володимир Щур у дереві бачить душу** : [про творчість різьбяр] / П. Скунець // Срібна Земля. – 2002. – 19 січ. – С. 6.

56. **Зустріч при сповідальних свічах** : [відгук на кн. В. Колодія “Найлюбіша в світі панна”] / П. Скунець // Дзвін. – 2002. – № 7. – С. 145-146.

57. **Істинна любов перемогла любов нав'язану**: до 80-річчя з дня народж. В. Піпаш-Косівського / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2002. – 12 груд. – С. 4.

58. **Марксист за пару тижнів** : (з не так далекої історії) : [про П. П. Сову – археолога, юриста, історика і літератора] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2002. – 31 жовт. – С. 1.

59. **Навіть для колгоспу – на своїй землі :** (до 100-ліття мого батька) / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 21 листоп. – С. 7.

60. **Науковець, що любить :** [про Л. В. Богданову – поетесу, людину науки і мистецтва] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 24 жовт. – С. 7.

61. **Наш авторитет-раритет :** (з не так далекої історії) : [про письм. Ф. Кривіна] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 19 груд. – С. 1.

62. **Оленці Мейсарош – жінці, матері, людині :** [про кн. О. Мейсарош “Ув Енея чуб із сельдерея”] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 21 верес. – С. 7.

63. **Патріархальний чи патріарх :** [укр. письм. І. Чендею – 80 років] / П. Скунць // Дзвін. – 2002. – № 5-6. – С. 139-141. ; Срібна Земля. – 2002. – 18 трав. – С. 12.

64. **Під поглядом власного відзеркалення :** [вступ. ст.] / П. Скунць // Матола, М. Дозоване повітря : поезії / Микола Матола ; вступ. ст. П. Скунця ; худ. О. Юрковецька. – Ужгород : Карпати, 2002. – С. 3-9.

65. **Повернення з обочини життя :** [про творчість С. Малильо] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 12 груд. – С. 2.

66. **Світ його так і не спіймав :** [280 років від дня народж. Г. Сковороди] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 19 груд. – С. 5.

67. **75-річчя з дня народження Фелікса Давидовича Кривіна, письменника (1928) /** П. Скунць // Календар краєзнавчих пам'ятних дат на 2003 рік : реком. бібліогр. посіб. / Закарпат. ОУНБ ; автор-складач Т. І. Васильєва ; уклад. Г. В. Бобонич ; відп. за вип. Л. З. Григаш. – Ужгород : Вид-во В. Падяка, 2002. – С. 104-107.

68. **Сльоза, котрій нікуди впасти :** [помер В. Вовчок] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 12 груд. – С. 2.

69. **Сторінка Павла Чучки, ним спонсорована (сподіваємось) :** [про П. Чучку] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 3 жовт. – С. 7.

70. **Рукопис, ув'язнений довше, як його автор :** [про рукопис Йосипа Терелі] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 26 верес. – С. 7.

71. **У Закарпатті знайшов себе: 50 років від дня смерті Івана Ольбрахта** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2002. – 26 груд. – С. 4.

72. **Чоловік свободи** : [про А. М. Патруса-Карпатського] / П. Скунець // Срібна земля. – 2002. – 6 квіт. – С. 6.

73. **60-річчя з дня народження Василя Івановича Вароді, поета (1943–1998)** / П. Скунець // Календар краєзнавчих пам'ятних дат на 2003 рік : реком. бібліогр. посіб. / Закарпат. ОУНБ ; автор-складач Т. І. Васильєва ; уклад. Г. В. Бобонич ; відп. за вип. Л. З. Григаш. – Ужгород : Вид-во В. Падяка, 2002. – С. 119-121.

74. **Явір не ламається. І не гнеться** : [В. Яворівський] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2002. – 24 жовт. – С. 1.

2003

75. **А ви знаєте, що таке “Дижма”** : [відгук на кн. П. Мідянки “Дижма”] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 20 груд. – С. 13.

76. **А що другий празник – святого Василя** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 11 січ. – С. 1.

77. **А що третій празник – святе Водохреща** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 16 січ. – С. 1.

78. **Адальберт Ерделі – він же Гриць** : [про худож. А. Ерделі] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 5 черв. – С. 13.

79. **Антилогія** : [про вихід антол. “Закарпатська поезія ХХ століття”] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 10 лип. – С. 1,2.

80. **Була б Україна, а видання будуть** : [до виходу кн. “Нічні портрети”] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 26 черв. – С. 2.

81. **Вдихнути душу в неживе** : [про скульптора В. І. Свиду] / П. Скунець // Закарпатці – лауреати Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка / упоряд. та передм. О. Д. Скунець. – Ужгород : Гражда, 2003. – С. 29-37.

82. **Вимолювати чи виборювати?** : [про поета Зореслава] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 20 берез. – С. 7.

83. **Вирізьбити долю** : [різьбяр по дереву В. Шип] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 19 черв. – С. 13.

84. **Від розкованості – до ризикованості** : [про поета О. Торохтіна] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 27 лют. – С. 7.

85. **Війна і Закарпаття** : [22-го червня – початок війни] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 19 черв. – С. 1.

86. **Він відчував пульс життя, а власного не відчував** : [спомин про Є. Томенчука] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 12 черв. – С. 3.

87. **Він пішов у свій світ** : [сумний спомин про О. Бердника] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 27 берез. – С. 4.

88. **Він став українською жилою** : Юрієві Чорі – 70 / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 20 берез. – С. 7.

89. **Демони вселяються в живих** : [про творчість М. Рошка] / П. Скунець // Трембіта. – 2003. – 14 жовт. – С. 14.

90. **Доля-незграба Василя Басараба** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 14 серп. – С. 2.

91. **“Є в людях люди”** : [про кн. В. Вовчка “Де сонце котиться верхами”] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 13 груд. – С. 13.

92. **З дороги не вертайся в порожні** : [про худож. М. Пийтера] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 29 лист. – С. 13.

93. **Заступнице, Божа мати** : [про зб. “Богородичні пісні”] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 17 лип. – С. 13.

94. **Збийвіч, або ж кіна не буде** : [про нову кн. Д. Кешелі “Чим би не бавилися пани, лем би не було війни”] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 11 жовт. – С. 13.

95. **Знайся кінь з конем** : [як писалася поема про закарпатця І. Кубинця] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 30 серп. – С. 1.

96. **І точка та – больова** : [про поетесу І. Андрійчук] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 13 лют. – С. 7.

97. **Із Степана не буде пана. Тільки роботяга** : [до 55-річчя С. Пойди] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 7 серп. – С. 13.

98. **Її любила самота** : [до 100-річчя О. Рішаві] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 11 січ. – С. 7.

99. Їй судилося вийти на світ : [про кн. “Закарпаття в енциклопедії українознавства”] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2003. – 19 черв. – С. 13.

100. Коли в гостях краще, як удома : [Дні киргизької л-ри в Україні] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2003. – 30 серп. – С. 1.

101. Контрабандист Йосип Жупан : [про картину А. Ерделі “Пролетарські діти”] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2003. – 29 трав. – С. 1.

102. “Народ живе працею, серцем і мозком своїх відданих одиниць” : [світлій пам’яті д-ра В. Шандора (12.10.1907 - 11.08.2003)] / П. Скунць, І. Чендей // Новини Закарпаття. – 2003. – 16 серп. – С. 15.

103. Наука мінус релігія чи наука плюс релігія : [передмова] / П. Скунць // Пирин, В. І. Єдність духовного, ідейного та матеріального світів / Василь Іванович Пирин ; передм. П. М. Скунця. – Ужгород : Гражда, 2003. – С. 3-6.

104. Наш руський Миколай : [звичаї] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2003. – 20 груд. – С. 13.

105. Нове втілення Духновичевого духу : [про кн. М. Беле-ня “Олександр Духнович”] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2003. – 8 трав. – С. 11.

106. Пане Пийтер, ви ж були Петром : [виставка М. Пийтера] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2003. – 22 листоп. – С. 3.

107. Панчук Надія – подія : [про поетесу] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2003. – 6 берез. – С. 7.

108. Партія розказала : [про Ф. Потушняка] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2003. – 16 січ. – С. 1.

109. Пісня чекає вуст : [до 65-річчя від дня смерті М. Аркаса] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2003. – 27 груд. – С. 13.

110. Поезія – то сльози душі : [передмова] / П. Скунць // Пекар, О. В. Відлік часу : [поезії] / О. В. Пекар ; передм. П. М. Скунця. – Ужгород : Мист. Лінія, 2003. – С. 3-4 .

111. Поет перехідних світів : (до 70-річчя Василя Вовчка) / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2003. – 10 лип. – С. 13.

112. Поможі нам, Боже милий... : [несподівана грань лікаря С. Біляка] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2003. – 29 листоп. – С. 3.

113. Прочитай свою долю : [про вихід нових кн. закарпат. авторів – В. Фединишинець, Д. Кешеля, Н. Ференц, В. Густі] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 17 лип. – С. 13.

114. Рецидив жертвовної любові : [про діяльність Укр. Нац. Фронту та його координатора М. Меленя] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 10 квіт. – С. 5.

115. Скунець, Н. “...Собором дзвінким Україна написалась на мурах тюрми” : до 65-річчя від дня народж. В. Стуса / Н. Скунець, П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 4 січ. – С. 5.

116. Соколинний поет : (до недожитого 60-річчя Василя Вароді) / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 3 лип. – С. 13. ; Календар “Просвіти” на 2003 рік. – Ужгород : Закарпат. край. т-во “Просвіта”, 2003. – С. 143-148.

117. Тарас на повен зріст : [про творчість Б. Стельмаха – претендента на здобуття Нац. премії ім. Т. Г. Шевченка] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 6 лют. – С. 7.

118. Ти – не Лжедимитрій : [Д. Кременю – 55 років] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 21 серп. – С. 13.

119. Ти провів мене через льотне поле, дорогий Володю Івасюк! : П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 29 трав. – С. 13.

120. Фелікс означає – щасливий : [до 75-річчя Ф. Кривіна] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 12 черв. – С. 5. : фото.

121. Чендєєва калина : [І. Чендей] / П. Скунець // Закарпатці – лауреати Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка / упоряд. та передм. О. Д. Скунець. – Ужгород : Гражда, 2003. – С. 78. : фото.

122. Що невмируще – не вмирає : [про життя і творчість М. Матоли] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 16 січ. – С. 7.

123. Як прорвався в політбюро безпартійний Шкробинець : П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 3 лип. – С. 1.

2004

124. А що третій празник – святе Водохреща або чому не гниє свячена вода : П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 17 січ. – С. 1.

125. Будувати свій світ, але по-Божому : [про виставку худож. М. Дзись-Войнаровського] / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 31 серп. – С. 13.

126. Він завжди бунтував тихо : [про худож. Ф. Семана] / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 14 верес. – С. 14.

127. Від кіновелета до кіноліліпутства : [з нагоди 110-ї річниці від дня народж. О. Довженка] / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 25 верес. – С. 14.

128. Він творив історію Ужгорода : до 110-річчя з дня народж. громадсько-політ. діяча, краєзнавця Петра Петровича Сиви (1894-1984) / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 13 лип. – С. 3.

129. Володимир Ладижець знову вдома : [день пам'яті письм.] / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 22 черв. – С. 2.

130. Впав на межі покори : [про поета В. Ігната] / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 11 груд. – С. 14.

131. “До срібних сивин” : [у вид-ві “Закарпаття” вийшла зб. поезії Ю. Боршоша-Кум'ятського] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 20 берез. – С. 13.

132. Доборолась Україна : (до 55-річчя В. Івасюка) / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 6 берез. – С. 14.

133. З дороги не вертайся в порожні : [про худож. М. Пийтера] / П. Скунець // Літ. Україна. – 2004. – 29 січ. – С. 4.

134. “Задивившись у прірву, не втримаєш зірку...” : [про поему В. Горвата “Полювання на сина”] / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 26 серп. – С. 14.

135. Заклично лунають трембіти. В Рекіти злетілися діти : [фестиваль дит. л-ри й журналістики в с. Рекіти Міжгір. р-ну] / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 20 лип. – С. 1, 5.

136. Знайомство, що не забулося : [до 75-річчя від дня народж. угор. поета Андраша Фодора] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 28 лют. – С. 13.

137. Зона. Крисаню з опудала збито : [про худож. В. Микиту – номінанта на здобуття Нац. премії ім. Т. Г. Шевченка] / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 18 груд. – С. 14.

138. І прийшли його 70 літ... : [про В. Кохана] / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 11 груд. – С. 4.

139. Кілька життів – за короткий людський вік : [вступ. ст. про Ю. В. Боршоша-Кум'ятського] / П. Скунець // Боршош-Кум'ятський, Ю. В. До срібних сивин : недруковані й призабуті поезії та проза / Ю. В. Боршош-Кум'ятський ; зібрав і впорядкув. Ю.-Б. Боршош ; вступ. ст. П. Скунця. – Ужгород : Закарпаття, 2004. – С. 6-9.

140. Коли серце й розум у злагоді : [до 85-річчя О. Рудловчак] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 7 лют. – С. 13.

141. Легенда продовжується : [повість В. Гренджі-Донського “Ілько Липей”] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 3 квіт. – С. 13.

142. Листочок, пронизаний вітром : [передмова] / П. Скунець // Ребрик, О. І. Чарунка : [новели] / Олеся Іванівна Ребрик. – Ужгород : Гражда, 2004. – С. 3-7.

143. Любити – значить вірити : [про зб. новел О. Ребрик “Чарунка”] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 27 берез. – С. 13.

144. Міжгірські гімністи : [про написання “Гімну Міжгір'я”] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 28 лют. – С. 13.

145. Наївність, піднята до мудрості : до 90-річчя Михайла Томчанія / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 20 лип. – С. 15.

146. Намалюй нам, Йосифе, повінь у Карпатах : (з нагоди виставки худож. Й. Бабинця) / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 10 квіт. – С. 13.

147. Наука мінус релігія чи наука плюс релігія : [кн. В. Пиріна “Єдність духовного, ідейного та матеріального світів”] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 24 січ. – С. 13.

148. Наше слово дихає : [до 100-річчя Й. Жупана] / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 30 черв. – С. 1.

149. Не тільки бачить по-своєму, а й по-своєму любить : [про худож. В. Вовчка] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 30 квіт. – С. 13.

150. Неділя народного цвіту : [Вербна неділя] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 3 квіт. – С. 14.

151. Одна голова на трьох – а язиків? : [про авторів кн.

“Карпатський словоблуд”] / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 13 листоп. – С. 15.

152. Олексі Борцеві : з приводу сумного прощання з ним / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 26 серп. – С. 3.

153. Освятимосся святим вечором / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2004. – 3 січ. – С. 2.

154. Пам’яті мого вчителя : [І. А. Заяць] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2004. – 28 лют. – С. 2.

155. Планета Миколи Вінграновського / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 15 черв. – С. 14.

156. Поет, який не забувся вдома : [А. Карабелеш] / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 7 верес. – С. 15.

157. Поетів більшає. А поезії? : [про кн. М. Бонь-Якубишина “Між іншим”] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2004. – 31 січ. – С. 2.

158. Поки Попіван попівас або щаслива путь у гори : [до 60-річчя С. Пушика, поета, прозаїка, фольклориста] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2004. – 14 лют. – С. 13.

159. Попри біль утрат : [зб. поезій М. Бобака “Під сьомим небом”] / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 15 черв. – С. 14.

160. Правда – тоді правда, коли сказана до кінця : [про кн. “Реабілітовані історією. Закарпатська область”] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2004. – 24 січ. – С. 6.

161. Про філософію любові і просто про любов : [про кн. поезій С. Федаки “Дороги кохання”] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2004. – 30 квіт. – С. 13.

162. Про щедрий вечір та щедрівки / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2004. – 10 січ. – С. 13.

163. Путь земна, але й небесна : [помер М. Руденко – поет, майстер науково-фантаст. жанру, лауреат Нац. премії ім. Т. Г. Шевченка] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2004. – 3 квіт. – С. 15.

164. Роса і спека його життя : [до 100-річчя Й. Жупана] / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 22 черв. – С. 14. : фото.

165. “Сам собі Панейко” : [про худож. І. Панейка] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2004. – 27 берез. – С. 15.

166. Сірий листопад : [про Ф. Зубанича] / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 13 листоп. – С. 14.

167. Таких не списують з історії : (до 90-річчя Ю. Пітри) / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2004. – 27 берез. – С. 2.

168. Тіло – в бутирці, душа – в Карпатах : [до 130-річчя А. Волошина] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2004. – 20 берез. – С. 15.

169. Тільки будьте, Іване Чендею! / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 18 трав. – С. 2.

170. Тоді четверте травня вихідним не було : [про П. Лодія та П. Лінтура] / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 12 трав. – С. 14.

171. Тяжко, бо їх нема : [В. Вароді, В. Вовчок] / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 13 лип. – С. 3.

172. Феномен Павла Загребельного / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 7 верес. – С. 14.

173. Чорну землю розоремо, а кулями не всіємо : [у видві “Закарпаття” побачили світ нар. пісні с. Арданово Іршав. р-ну в записах та розлогою передм. І. Хланти] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2004. – 13 берез. – С. 13.

174. Шевченко мовою хаусів : [Ю. Зимомря переклав “Заповіт”] / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 26 серп. – С. 3.

175. Юлій Боршош-Кум’ятський: 100-річчя з дня народження поета (1905-1978) / П. Скунць // Календар краєзнавчих пам’ятних дат на 2005 рік : реком. бібліогр. посіб. / Закарпат. ОУНБ ; Від. краєзнав. л-ри, Від. довідково-бібліогр. та інформ. роботи ; автор-складач Т. І. Васильєва ; уклад. Г. В. Бобонич ; відпов. за вип. Л. З. Григаш. – Ужгород : Вид-во В. Падяка, 2004. – С. 214-217.

176. Як вірмен шукав нам Україну : [С. Параджанов] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2004. – 17 січ. – С. 13.

177. Як не гнули – не зігнули : [про громад. діяча О. І. Росула] / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 11 груд. – С. 14.

2005

178. А чи були ми ленінцями : [роздуми над кн. О. Мороза “Думки, концепції, дії”] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 9 квіт. – С. 14.

179. Без пошуку гарантованого щастя : [післяслово] / П. Скунць // Степа, С. Три повісті і Площа / Сергій Степа ; передм. Н. Ребрик ; післясл. П. М. Скунця. – Ужгород : Гражда, 2005. – С. 205-206.

180. Без Усика? Ні, з ним : [до 80-річчя художника] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 2 лип. – С. 3.

181. Брехня, що втопилася в тихому Доні : [до 100-річчя із дня народж. М. Шолохова] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 11 черв. – С. 14.

182. В непоказнім, та своїм цвіту : [поету В. Діяничу було б 80] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 19 лип. – С. 8. ; Трибуна. – 2005. – 19 лип. – С. 7.

183. Він так і не був старим : [до 80-річчя Ю. Мейгеша] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 15 січ. – С. 14.

184. Вірячи не в те, що зверху плавлє : [Павлові Федаці – 60] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 5 берез. – С. 14.

185. Добро вразливе : [слово про Є. Д. Томенчука] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 18 черв. – С. 2.

186. З прізвищем гетьмана, з долею українця : [передмова] / П. Скунць // Коршинський, І. Ю. Микола Федорович Сулима : спогади, листування, архівні матеріали / Іван Юрійович Коршинський ; передм. П. М. Скунця ; ред. Н. Й. Ребрик. – Ужгород : Гражда, 2005. – С. 3-4.

187. ...І далі – неспокій... : [передмова] / П. Скунць // Гурницький, К. Третє цвітіння : вірші переломних років / Казімір Гурницький ; передм. П. Скунця. – Ужгород : Гражда, 2005. – С. 3-6.

188. І для дітей, і для дорослих : [до 60-річчя О. Мейсарош] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 12 берез. – С. 2.

189. Історик, якому вірю : [О. Довганич] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 14 трав. – С. 14.

190. Їй не треба себе вигадувати : [про Л. Костенко] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 26 берез. – С. 14.

191. Його Ельдорадо було на Верховині : [до 100-річчя чеського поета Я. Затлоукала] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 12 берез. – С. 14.

192. Ковток, задушений у горлі : [творчість Ф. М. Потушняка] / П. Скунець // Трембіта. – 2005. – 26 лют. – С. 14.

193. Коли впали ідоли : [про зб. Н. Довганич “Остання печаль”] / П. Скунець // Трембіта. – 2005. – 12 берез. – С. 14.

194. Кубло чутке – хоч ніби і мовчить... : [про творчість поета В. Пішко] / П. Скунець // Трембіта. – 2005. – 5 лют. – С. 14.

195. Не стало Шандора Фодо / П. Скунець // Трембіта. – 2005. – 21 трав. – С. 2.

196. Ольга з гніздов’я Чендеїв. Коли над братовим “Березневим снігом” розігрався “відомський шабаш”, її перестали кликати в партію... : [про рідну сестру І. Чендея Ольгу Михайлівну] / П. Скунець // Новини Закарпаття. – 2005. – 5 листоп. – С. 12.

197. Остання осінь патріарха : [про письм. І. М. Чендея (1922–2005)] / П. Скунець // Літ. Україна. – 2005. – 8 груд. – С. 1-2.

198. Перетерпівши нестерпне : [до 70-річчя сестри Васи́лини Рушак] / П. Скунець // Трембіта. – 2005. – 29 січ. – С. 3.

199. Про книжку Олесі Ребрик “Янголи плачуть” : [передмова] / П. М. Скунець // Ребрик, О. І. Янголи плачуть : [новели] / Олеся Іванівна Ребрик ; передм. П. М. Скунця ; післясл. О. Ірванця. – Ужгород : Гражда, 2005. – С. 3-5.

200. Уподоблюватись іншим – мавпувати : [140 років з дня смерті О. Духновича] / П. Скунець // Трембіта. – 2005. – 26 берез. – С. 14.

201. Федорові Цоклану : [відгук на статтю] / П. Скунець // Трембіта. – 2005. – 19 берез. – С. 5.

202. Явір серед сумних смерек : [про Ю. Боршоша-Кум’ятського] / П. Скунець // Трембіта. – 2005. – 9 лип. – С. 14.

203. Якщо любов є гріхом : [про виставку С. Глущука] / П. Скунець // Трембіта. – 2005. – 22 січ. – С. 14.

2006

204. І от прийшло “потім” : [актору ЗОМДТ В. Арендашу було б 70] / П. Скунець // Трибуна. – 2006. – 11 лют. – С. 12.

205. Іван Михайлович Чендей: 85-річчя від дня народж. відомого прозаїка, лауреата Нац. премії України ім. Т. Г. Шев-

ченка (1922–2005) / П. Скунець // Календар краєзнавчих пам'ятних дат на 2007 рік : реком. бібліогр. посіб. / Закарпат. ОУНБ ; Від. краєзнав. л-ри ; уклад. Т. І. Васильєва ; відп. за вип. Л. З. Григаш. – Ужгород : Вид-во В. Падяка, 2006. – С. 245-248.

206. Іван Ольбрахт: 125-річчя від дня народж. прозаїка (1882–1952) / П. Скунець // Календар краєзнавчих пам'ятних дат на 2007 рік : реком. бібліогр. посіб. / Закарпат. ОУНБ ; Від. краєзнав. л-ри ; уклад. Т. І. Васильєва ; відп. за вип. Л. З. Григаш. – Ужгород : Вид-во В. Падяка, 2006. – С. 62-66.

207. Ким не став і ким став Юрій Керекеш : [післямова] / П. Скунець // Керекеш, Ю. Ю. Думки-дробинки / Юрій Юрійович Керекеш ; післямова П. Скунця ; худож. оформл. Н. Пономаренко. – Ужгород : Мист. Лінія, 2006. – С. 146-153. ; Літ. Україна. – 2006. – 13 лип. – С. 7. ; Новини Закарпаття. – 2006. – 20 черв. – С. 6.

208. Коли мораль – патріархальщина : [про творчість І. Чендея] / П. Скунець // Письменник Іван Чендей : біобібліогр. покажч. : до 60-річчя Ужгород. нац. ун-ту / уклад. : О. Г. Люта, Л. О. Смочко, М. І. Трещак. – Ужгород : Мист. Лінія, 2006. – С. 114-116.

209. На вітрах практичної доби : [передмова] / П. Скунець // Фесенко, В. Г. На семи вітрах : поезія / Віра Григорівна Фесенко ; передм. П. Скунця. – Ужгород : Гражда, 2006. – С. 3-4.

210. Пропалих поколінь не буває : [передмова] / П. Скунець // Ребрик, Н. Люби своє. – Кн. 1 : літературознавчі ст. / Наталія Ребрик ; передм. П. Скунця. – Ужгород : Гражда, 2006. – С. 3-4.

211. Тиждень без Дмитра Леспуха : [пам'яті журналіста] / П. Скунець // Трибуна. – 2006. – 19 серп. – С. 13.

212. Федір Федорович Зубанич: 60-річчя від дня народж. прозаїка (1947–2004) / П. Скунець // Календар краєзнавчих пам'ятних дат на 2007 рік : реком. бібліогр. посіб. / Закарпат. ОУНБ ; Від. краєзнав. л-ри ; уклад. Т. І. Васильєва ; відп. за вип. Л. З. Григаш. – Ужгород : Вид-во В. Падяка, 2006. – С. 124-126.

2007

213. Болі воскової стиглості : [вступ. ст.] / П. Скунець // Шкробинець, Ю. В. “Може, в Лету не кане ім'я...” : поезії / Юрій Васильович Шкробинець ; вступ. ст. П. Скунця ; упоряд. Л. Лавер-Шкробинець. – Ужгород : Карпати, 2007. – С. 3-8.

214. Відблиск сльози : [про кн. А. Дурунди “Слово в сльозі”] / П. Скунець // Літ. Україна. – 2007. – 5 квіт. – С. 6.

215. Даньо Віктор Йосипович : [співак] / П. Скунець // Енциклопедія Сучасної України / Нац. акад. наук України, Наук. т-во ім. Т. Г. Шевченка, Ін-т енциклопед. дослідж. НАН України. – Т. 7 : Г-Ді. – К., 2007. – С. 228.

216. До можливого читача : [передм. автора до зб. “Нічні портрети”] / П. Скунець // Трембіта. – 2007. – 5 трав. – С. 4.

217. З дороги не вертайся впорожні : [худож. М. Пийтер] / П. Скунець // Образотв. мистец. – 2007. – № 1. – С. 37-40.

218. “Задивившись у прірву, не втримаєш зірку...” : [про поему В. Горвата “Полювання на сина”] / П. Скунець // Екзиль. – 2007. – № 1. – С. 26. ; Літ. Україна. – 2007. – 7 черв. – С. 6.

219. ...і прийдемо туди, звідки прийшли... : [про творчість письм. краю] / П. Скунець // Екзиль. – 2007. – № 2. – С. 4-5. : портр.

220. Ким став і не став Юрій Керекеш : [про творчість письм.] / П. Скунець // Екзиль. – 2007. – № 8. – С. 27-29. : фото.

221. Любов тяжка, та не брутальна : слово про Олексу Янчика / П. Скунець // Календар “Просвіти” на 2001 рік. – Ужгород : Закарпат. край. т-во “Просвіта”, 2001. – С. 239-240.

222. Незатребувана сила вівсяного колоса : [про поета І. Колоса] / П. Скунець // Екзиль. – 2007. – № 1. – С. 29. : портр.

223. Під поглядом дня, що дивиться спідлоба : [передмова] / П. Скунець // Шип, Р. Л. Китобій : поезії / Роман Ласлович Шип ; передм. П. М. Скунця. – Ужгород : Гражда, 2007. – С. 3-4.

224. Потушняк Федір Михайлович (1910-1960) : [укр. письм., етнограф, археолог та педагог] / П. Скунець // Закарпаття. Хто є хто : міжнар. довідково-біографічне вид. – Вип. 3 / авт.-упоряд. В. Болгов. – К. : Укр. Акад. геральдики, товарного знаку та логотипу, 2007. – С. 15. : фото.

225. Про книгу Івана Небесника “Адальберт Ерделі” / П. Скунець // Трибуна. – 2007. – 19 трав. – С. 12-13.

226. Пройдисвітам він перепиняв дорогу в письменництво : [до 85-річчя від дня народж. прозаїка, лауреата Держ. премії

України ім. Т. Г. Шевченка І. Чендея (1922-2005)] / П. Скунець // Трембіта. – 2007. – 19 трав. – С. 13.

227. **“...Слово в сльозі” або як народжуються твори письменника** : [про кн. М. Ряшка “Андрій Дурунда “Слово в сльозі”] / П. Скунець // Новини Закарпаття. – 2007. – 27 лют. – С. 8. ; Літ. Україна. – 2007. – 27 лют. – С. 8.

228. **Тільки будьте, Іване Чендею!** : [до 80-ліття І. Чендея] / П. Скунець // Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 26.

229. **У пошуках України обітованої** : жив такий Федір Зубанич / П. Скунець // Трембіта. – 2007. – 3 берез. – С. 13.

230. **Художник виявився ясновидцем** : [про кн. І. Небесника “Адальберт Ерделі”] / П. Скунець // Трембіта. – 2007. – 21 квіт. – С. 7.

231. **Чендей Іван Михайлович (1922–2005)** : [письм., лауреат Держ. премії України ім. Т. Г. Шевченка] / П. Скунець // Закарпаття. Хто є хто : міжнар. довідково-біографічне вид. – Вип. 3 / авт.-упоряд. В. Болгов. – К. : Укр. Акад. геральдики, товарного знаку та логотипу, 2007. – С. 17. : фото.

232. **Чи належить мистець до еліти?** / П. Скунець // Екзиль. – 2007. – № 3. – С. 4-5. : портр.

2008

233. **Про перекладача** : [про життя і творчість Ю. Шкробинця] / П. Скунець // Всесвіт. – 2008. – № 9-10. – С. 19.

Під поглядом дня (публіцистика П. Скунця)

1998

234. Будемо собі світити танковими акумуляторами : [політ. огляд] / П. Скунець // Орбіта-логос. – 1998. – 22 жовт. – С. 3.

235. Важка ноша свободи : роздуми письменника / П. Скунець // Новини Закарпаття. – 1998. – 22 серп. – С. 12.

236. Лауреат Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка Петро Скунець : “Повірити в Україну – повірити в себе” / П. Скунець // Орбіта-логос. – 1998. – 20 серп. – С. 2.

237. Не кожне злодійство залишається безкарним : [політ. огляд] / П. Скунець // Орбіта-логос. – 1998. – 17 верес. – С. 3.

238. Про Дубчека, Брежнева та соціалізм з людським обличчям, або хто й куди нас тягне / П. Скунець // Орбіта-логос. – 1998. – 27 серп. – С. 5.

239. Прогноз: більшої біди не буде. Факт: більшої не може бути : [політ. огляд] / П. Скунець // Орбіта-логос. – 1998. – 12 листоп. – С. 3.

240. Школярі й парламентарі повернулися з канікул : [політ. огляд] / П. Скунець // Орбіта-логос. – 1998. – 3 верес. – С. 3.

241. Читайте, дітки, так, аби світло падало зліва, або Говерла виросла на Віктора Жердицького : [політ. огляд] / П. Скунець // Орбіта-логос. – 1998. – 5 листоп. – С. 3.

1999

242. В яке століття з Удовенком / П. Скунець // Срібна Земля. – 1999. – 14 серп. – С. 5.

243. Дописалися : [про укр. ЗМІ] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 1999. – 12 жовт. – С. 1.

244. І навіщо нам засоби масової інформації? / П. Скунець // Карпат. Україна. – 1999. – 5 жовт. – С. 1.

245. Карпатська Україна: число не 1, а 161 : [П. Скунець – голов. ред. газети “Карпат. Україна”] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 1999. – 20 лип. – С. 1.

246. **Ми Україною не стали, ми Україною були...** / П. Скунць // Срібна Земля. – 1999. – 21 серп. – С. 1.

247. **Ми хочемо не кагебіста, ми хочемо реаліста** / П. Скунць // Карпат. Україна. – 1999. – 10 серп. – С. 3.

248. **Нам не треба Президента, яким керують** : коментар / П. Скунць // Карпат. Україна. – 1999. – 7 верес. – С. 3.

249. **От і відбулася прем'єра українського прем'єра** / П. Скунць // Срібна Земля. – 1999. – 25 груд. – С. 1.

250. **Чи “Карпатський голос” – голос Карпат?** / П. Скунць // Карпат. Україна. – 1999. – 21 верес. – С. 1.

251. **“Чому проти Леоніда Даниловича...”** : [роздуми напередодні президент. виборів] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 1999. – 19 жовт. – С. 3.

252. **Якщо переможе розум** / П. Скунць // Срібна Земля. – 1999. – 28 серп. – С. 5.

2000

253. **Анонімна любов страшніша від анонімної ненависті** / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 15 січ. – С. 5.

254. **Відрядження в шовіністичну брехню** / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 9 верес. – С. 3.

255. **Вірю у свій народ** : [виступ на Тарасовій горі 1998 року] / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 4 берез. – С. 1.

256. **Гаврилів, І. Синдром унтер-офіцерської вдови, або Як сам себе відшмагав кандидат у депутати** / І. Гаврилів, П. Скунць, П. Федака // Срібна Земля. – 2000. – 15 лип. – С. 4.

257. **Говерла українського духу** : [Т. Г. Шевченко] / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 20 трав. – С. 1.

258. **Даймо гімн** / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 12 серп. – С. 1.

259. **Є герой – є народ, нема героя – нема народу** : [до 300-річчя народж. О. Довбуша та 255-річчя його смерті] / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 19 серп. – С. 7.

260. **Журналіст не лише професія...** / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 3 черв. – С. 1.

261. **За кого нас мають?** / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2000. – 17 лют. – С. 1.

262. **Затяжна зима України** / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 2 груд. – С. 1.

263. **Звернення до наших читачів** : [П. Скунць – голов. ред. газети “Карпат. Україна”] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2000. – 2 берез. – С. 1.

264. **І президента обіграли, і нас пошили в дурні** / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2000. – 8 квіт. – С. 1.

265. **Казав сліпий – побачимо...** / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2000. – 17 лют. – С. 1.

266. **Карпатська мати – вища за Карпати** : [до Дня матері] / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 13 трав. – С. 5.

267. **Козацькому роду нема переводу** : [В. Ющенко] / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 25 листоп. – С. 6.

268. **Невже нам путь до Путіна?** / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 15 січ. – С. 3.

269. **Перед тим, як “христосуватися”** : [Великодній спогад] / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 29 квіт. – С. 1.

270. **Письменники про мову й освіту** : [в т. ч. висловлювання П. Скунця] / П. Скунць // Урок української. – 2000. – № 1. – С. 19.

271. **Святкувати, здається, рано** : [10-річчя Демократ. партії України] / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 4 листоп. – С. 6.

272. **Свято духовного монстра** : [сповнюється 83 роки від дня комуніст. перевороту в Росії] / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 4 листоп. – С. 5.

273. **Соборність України: побажання і реальність** / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 22 січ. – С. 1.

274. **Сплющений парламент** / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 5 лют. – С. 1.

275. **Третє тисячоліття буде й українським** / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 30 груд. – С. 4.

276. **Тяжко йти з більшовиків у меншовики** / П. Скунць // Срібна Земля. – 2000. – 29 січ. – С. 1.

277. **Хмельницький на коні, Хмельницький під конем :** [до 405-річчя від дня народж.] / П. Скунець // Срібна Земля. – 2000. – 23 груд. – С. 1.

278. **Хто розрахується за державні борги: ми чи держава?** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2000. – 8 лют. – С. 1.

279. **Чи вбереже інстинкт, коли дрімає розум?** / П. Скунець // Срібна Земля. – 2000. – 22 січ. – С. 4.

280. **Чи зроблять пільговики революцію?** / П. Скунець // Срібна Земля. – 2000. – 19 лют. – С. 5.

281. **Чи справді галичани окупували Закарпаття** / П. Скунець // Срібна Земля. – 2000. – 30 верес. – С. 1, 4.

282. **Шевченко – не просто поет України, Шевченко – судьба України** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2000. – 11 берез. – С. 1.

283. **Я боюся не Путіна, боюся Толстого** / П. Скунець // Срібна Земля. – 2000. – 15 квіт. – С. 1.

284. **Я знаю, що негри живуть в Негровці...** / П. Скунець // Срібна Земля. – 2000. – 6 трав. – С. 1, 3.

2001

285. **А Ленін так би не зробив** / П. Скунець // Срібна Земля. – 2001. – 11 серп. – С. 1.

286. **Вірячи в себе** / П. Скунець // Срібна Земля. – 2001. – 4 серп. – С. 13.

287. **Любов із сумною усмішкою** / П. Скунець // Срібна Земля. – 2001. – 4 серп. – С. 14.

288. **Що сходить без насіння** / П. Скунець // Срібна Земля. – 2001. – 23 серп. – С. 2.

2002

289. **Влада зі скляними очима** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2002. – 26 верес. – С. 4.

290. **Гаврилів, І. “Карпатська Україна” продовжується** / І. Гаврилів, П. Скунець, П. Чучка // Карпат. Україна. – 2002. – 21 верес. – С. 1.

291. **Далекий схід, такий далекий схід...** : (з не так далекої історії) / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2002. – 24 жовт. – С. 1.

292. **Доля замовлена кілерам** : (до 65-річчя В'ячеслава Чорновола) / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 19 груд. – С. 2, 4.

293. **Заручники терористів чи політики?** : [про події в Москві] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 31 жовт. – С. 1.

294. **І без годинника, і без компаса** : [деякі підсумки 2002 р.] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 26 груд. – С. 1.

295. **І пішов брат на брата, син на вітця** / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 7 листоп. – С. 1, 2.

296. **Із секретності теж можна годуватися** : (з не так далекої історії) / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 17 жовт. – С. 1.

297. **Найтяжча в світі наука** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 7 листоп. – С. 1.

298. **Не всім Христос Воскрес** : (з не так далекої історії) / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 21 листоп. – С. 1.

299. **Не почута правда – також правда** / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – № 20. – С. 14.

300. **Отак і пишіть!** : (з не так далекої історії) / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 10 жовт. – С. 1.

301. **Преса не під цензурою, то під пресом** / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 12 груд. – С. 1.

302. **Разгулов розгулявся, або одкровення ужгородського Жириновського** / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 26 верес. – С. 1.

303. **Сила виховання** : (з не так далекої історії) / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 28 листоп. – С. 1.

304. **Слово наймолодшого лауреата-пенсіонера** : роздуми поета / П. Скунць // Срібна Земля. – 2002. – 25 трав. – С. 3.

305. **Токай на Верховині** : (з не так далекої історії) / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 14 листоп. – С. 1.

306. **У сумному світлі свічок** : [1 листоп. – день пам'яті померлих] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 31 жовт. – С. 2.

307. **Ціна підлабузництва** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 2 жовт. – С. 1.

308. **Чи потрібні Україні українці?** / П. Скунць // Карпат. Україна. – 2002. – 10 жовт. – С. 1.

309. Як мене відлучили від ліквідації неписьменності : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2002. – 5 груд. – С. 1.

310. Як ми були “будителями” : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2002. – 26 груд. – С. 1.

311. Stalin ist tot : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2002. – 12 груд. – С. 1.

2003

312. Аби ми не були разом : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 17 квіт. – С. 1.

313. Агонія / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 14 серп. – С. 1.

314. Буш розбушувався : [іракська війна] / П. Скунець // Карпат. Україна – 2003. – 27 берез. – С. 1.

315. Вирубаймо осинового кола : [Всесвітній день охорони навколишнього середовища] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 5 черв. – С. 2.

316. Відлига і знову крига : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 23 січ. – С. 1.

317. Вкрадена Перемога : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 8 трав. – С. 1.

318. Вся Україна як один українець / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 26 черв. – С. 1.

319. Гаврилів, І. Агонія / І. Гаврилів, П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 14 серп. – С. 1.

320. Гаврилів, І. Бандити в масках – хулігани? / І. Гаврилів, П. Скунець // Карпат. Україна – 2003. – 6 берез. – С. 2.

321. Гаврилів, І. Б’ють по голові : [побиття кореспондента] / І. Гаврилів, П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 30 серп. – С. 3.

322. Гаврилів, І. На яку душу? Продажну? : [політ. реформа, вибори мера Мукачеве] / І. Гаврилів, П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 22 трав. – С. 4.

323. 12 років незалежності, або Україна без України / П. Скунець // Карпат. Україна – 2003. – 21 серп. – С. 1.

324. **Дві різні ночі державних людей** : (з не так далекої історії) / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 12 черв. – С. 1.

325. **День Соборності України** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 16 січ. – С. 1.

326. **Держава – Шевченко** / П. Скунець // Карпат. Україна – 2003. – 6 берез. – С. 3.

327. **Діла горілчані** : (з не так далекої історії) / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 14 серп. – С. 1.

328. **З м'яким знаком і без нього** : (з не так далекої історії) / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 21 серп. – С. 1.

329. **Злочин рядового ВВС** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 10 квіт. – С. 1.

330. **Знайся кінь із конем** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 30 серп. – С. 1.

331. **Їхні кроки подальші: чим більше фальші** : [президентські вибори] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 20 лют. – С. 1.

332. **Книжка під гільйотиною** : (з не так далекої історії) / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 19 черв. – С. 1.

333. **Коли в гостях краще, як удома** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 30 серп. – С. 13.

334. **Ми до нинішнього стану...** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 30 серп. – С. 11.

335. **Місто-герой Волове** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 8 трав. – С. 1.

336. **Міська управа і мери, на яких нема управи** : (з не так далекої історії) / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 5 черв. – С. 1.

337. **На Канівській горі – його тіло і наша душа** : [Т. Г. Шевченко] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 22 трав. – С. 1.

338. **На поклик крові** : [до 64-річчя із дня проголошення Карпат. України] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 13 берез. – С. 1.

339. **Партійний квиток – до щастя виток** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 30 січ. – С. 1.

340. **Петро Скунець протестує** / П. Скунець // Трембіта. – 2003. – 4 листоп. – С. 1.

341. **Розгрощене свято** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 4 січ. – С. 1.

342. **Свобода в Радянському Союзі** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 20 берез. – С. 1.

343. **Сеї ганьби не змити** : [вибори голови Нац. Спілки письмен. України] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 1 лист. – С. 1, 3.

344. **Служака в начальниках** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 13 берез. – С. 1.

345. **Сталін і Сталінчук** / П. Скунець // Карпат. Україна – 2003. – 6 берез. – С. 2.

346. **Тож куди поділися кошти?** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 13 груд. – С. 13.

347. **Тупа ідеологія – тупа і філологія** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 20 лют. – С. 1.

348. **Хто був ніким...** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 15 трав. – С. 1.

349. **Часи – бодай не снилися** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 13 лют. – С. 1.

350. **Через Єреван – у північну російську столицю** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 5 черв. – С. 12.

351. **Чи можна було в радянські часи зняти директора** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 27 лют. – С. 1.

352. **Шахтарська балада** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 11 січ. – С. 1.

353. **Як антидержавників возили до Києва за рахунок держави** : (з не так далекої історії) : [нарис] / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 3 квіт. – С. 1.

354. **Як мене зобов'язали жити 200 років** : (з не так далекої історії) / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2003. – 24 лип. – С. 1.

355. **А чи потрібні нам якісь закони?** : фіглетон / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 15 черв. – С. 12.

356. **Василь Зубач у Будапешті** : фіглетон / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 22 черв. – С. 1.

357. **Відрижки** / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 6 лип. – С. 2.

358. **Гарант хоче гарантій** / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 11 груд. – С. 4.

359. **Є така країна Україна?** / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 26 серп. – С. 1.

360. **Європа на карті України** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 10 квіт. – С. 14. ; 30 квіт. – С. 14.

361. **Замість вірити – знати** / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 6 листоп. – С. 14.

362. **Кому аеропорт дає крила** / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 30 черв. – С. 4.

363. **Один надіється на дух, другий – на обух** / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 13 лист. – С. 10.

364. **Одягнутий у траур травень** : [смерть ректора УжНУ В. Ю. Сливки] / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 2 черв. – С. 4.

365. **Петро Скунець: “...вирватися з мишоловки, хай навіть здерши шкіру”** : [про обрання мера м. Мукачева] / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 5 трав. – С. 4.

366. **Платимо у бюджет здоров'ям** / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 28 лют. – С. 3.

367. **Президенти неіснуючих держав** / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 30 жовт. – С. 14.

368. **Приручений звір стає скотиною** / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 23 жовт. – С. 2.

369. **Про Ющенка, Януковича та очманілих** / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 18 верес. – С. 3.

370. **Син нації і отець нації** : (фрагмент промови до 175-річчя від дня народж. Т. Г. Шевченка) / П. Скунець // Карпат. Україна. – 2004. – 6 берез. – С. 13.

371. **У письменницькому саду завівся гад : символічно?** / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 22 черв. – С. 1.

372. **Український народ** / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 4 груд. – С. 15.

373. **Чи врятують прозорі урни?** / П. Скунць. – Трембіта. – 2004. – 25 трав. – С. 1.

374. **Чи є у нас Національна безпека?** / П. Скунць // Трембіта. – 2004. – 13 лип. – С. 4.

2005

375. **А цього не вийде** : [протест студентів УжНУ] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 5 лют. – С. 1.

376. **“Бомжуємо”?** : недоречні міркування напередодні за-
втрашнього Дня молоді / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 25 черв. –
С. 14.

377. **Давайте прориватись в Африку, або хочу в Ботсва-
ну** / П. Скунць // Трибуна. – 2005. – 27 серп. – С. 1, 4.

378. **Дітки, захищайтеся!** : [до Дня захисту дітей] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 28 трав. – С. 1, 3.

379. **Їм – природні ресурси, нам – адмінресурси** : [про
захист навколишнього середовища] / П. Скунць // Трембіта. –
2005. – 4 черв. – С. 1.

380. **Нам не треба ющенківщини** : [адміністр. реформа в
Україні] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 9 квіт. – С. 4.

381. **Не експериментуймо на людях** : [реформа освіти] /
П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 18 черв. – С. 5.

382. **Не робіть волів вовками** : [репліка на ст. В. Зубача] /
П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 26 лют. – С. 14.

383. **Невеликодні думки про український Великдень** /
П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 30 квіт. – С. 1.

384. **Неправдою світ пройде, та назад не вернешся** :
[роздуми після виборів президента України] / П. Скунць // Трем-
біта. – 2005. – 22 січ. – С. 1.

385. **Німецька точність** : [гумореска] / П. Скунць // Трембі-
та. – 2005. – 25 черв. – С. 16.

386. **Різдво нової України** : [подяка землякам] / П. Скунць // Трембіта. – 2005 – 1 січ. – С. 1.

387. **Хай вона залишається революцією любові** / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 23 квіт. – С. 1.

388. **Химера сваявського мера** : [гумореска] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 18 черв. – С. 4.

389. **Цих помити? Чи нових наробити?** / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 15 січ. – С. 1.

390. **Чи варто заздрити нащадкам?** : [тема безсмертя] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 14 трав. – С. 3.

391. **Чим більше їх на душу, тим менше самих душ** : [про політ. ситуацію в Україні] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 5 берез. – С. 4.

392. **Як обікрали нещасну Росію** : [інформ. простір України] / П. Скунць // Трембіта. – 2005. – 28 трав. – С. 4.

2007

393. **А нас ще й не було?** : [есей] / П. Скунць // Екзиль. – 2007. – № 1. – С. 2-3. : портр. ; Трембіта. – 2007. – 10 лют. – С. 13.

394. **Баба в дзвони, чорт – у клепало** : [політ. ситуація в Україні] / П. Скунць // Трембіта. – 2007. – 24 лют. – С. 4.

395. **Варять голови. Кашу** : [ми досі маємо над собою владу, яка не має нічого спільного з народом] / П. Скунць // Трембіта. – 2007. – 17 берез. – С. 4.

396. **Второзаконня по-фарисейськи** : [читаючи новий “Закон про Кабінет Міністрів України”] / П. Скунць // Трембіта. – 2007. – 17 лют. – С. 4.

397. **Далеко не господні страсті** : [ми і влада] / П. Скунць // Трембіта. – 2007. – 14 квіт. – С. 4.

398. **Ехолокація карпаторосов** / П. Скунць // Трибуна. – 2007. – 31 берез. – С. 5.

399. **З героїв майдану – у герої байок** / П. Скунць // Трибуна. – 2007. – 10 лют. – С. 1, 5.

400. **Здобувши його, не втратиш** : [Т. Г. Шевченко] / П. Скунць // Трибуна. – 2007. – 10 берез. – С. 1, 4.

401. Земле, моя всеплодющая мати... : [земельна реформа] / П. Скунць // Трембіта. – 2007. – 3 лют. – С. 7.

402. Карпаторуський самогон / П. Скунць // Трибуна. – 2007. – 24 берез. – С. 1, 11.

403. Країна на “У” / П. Скунць // Трибуна. – 2007. – 27 січ. – С. 1, 4.

404. Марксистсько-ленінське уточнення : [1968 р. Киргизія. Декада укр. л-ри] / П. Скунць // Трембіта. – 2007. – 17 лют. – С. 16.

405. “Міністерія-буф”, або Чи потрібен Україні президент / П. Скунць // Трибуна. – 2007. – 24 лют. – С. 1, 11.

406. Не гілки влади, а щупальця : [партійні справи] / П. Скунць // Трембіта. – 2007. – 31 берез. – С. 4.

407. Перша китаянка на Верховині : [чумиза – китайське просо] / П. Скунць // Трембіта. – 2007. – 10 лют. – С. 16.

408. Поки вміємо соромитися : [політ. ракурс] / П. Скунць // Трембіта. – 2007. – 10 берез. – С. 4.

409. То чи запануємо у своїй сторонці? / П. Скунць // Трембіта. – 2007. – 13 січ. – С. 16. ; Трибуна. – 2007. – 13 січ. – С. 1, 5.

410. То чи можна жити гірше? / П. Скунць // Трембіта. – 2007. – 10 лют. – С. 7.

411. Чи прийде Великдень в Україну : [політ. ситуація в Україні] / П. Скунць // Трембіта. – 2007. – 7 квіт. – С. 4.

412. Чим відрізняється цап від козла : [політ. ракурс] / П. Скунць // Трембіта. – 2007. – 24 берез. – С. 4.

“Інтерв'ю з самим собою”, – і не тільки...

1998

413. **“Проголосити бажання – ще не означає його здійснити...”** : [бесіда з письм. / вела Л. Кудрявська] / П. Скунець // Вісті Ужгородщини. – 1998. – 3 верес. – С. 4. ; Орбіта-логос. – 1998. – 3 верес. – С. 4.

2001

414. **“Нам час відчутти себе вільними власниками свого життя”, – вважає лауреат Національної премії ім. Т. Шевченка поет П. Скунець** : [бесіда з поетом / записала І. Густі] / П. Скунець // Новини Закарпаття. – 2001. – 23 серп. – С. 13.

415. **“Щоб народною совістю бути, треба мати бодай маленьку власну”** : [бесіда з поетом щодо нац. еліти та ниніш. ситуації в Україні / записала Л. Таран] / П. Скунець // Слово Просвіти. – 2001. – 7 верес. – С. 12-13.

2002

416. **Поети і Поет. Діалог на вершині** : [діалог / вів О. Гаврош] / П. Скунець // Старий замок. – 2002. – 31 січ. – С. 12.

2004

417. **Інтерв'ю із самим собою** / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 18 трав. – С. 1.

418. **Майбутній президент : чого від нього чекають?** : [розмова / вів Б. Барбіл] / П. Скунець // Трембіта. – 2004. – 30 жовт. – С. 4.

2006

419. **“Поезія – це теж серйозно”** : [інтерв'ю з П. Скунцем 18 трав. 2002 р. / вів О. Гаврош] / П. Скунець // Гаврош, О. Д. Закарпатське століття: ХХ інтерв'ю / О. Д. Гаврош. – Ужгород : Мист. Лінія, 2006. – С. 155-168. : фото.

2007

420. **Не хитруй з життям, все одно воно за все питає** : [інтерв'ю з батьком у 1996 році / провела Наталія Скунець] / П. Скунець // Трембіта. – 2007. – 19 трав. – С. 13. : портр.

421. **Інтерв'ю з самим собою** / П. Скунць // Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 21-22. : фото.

2011

422. **Інтерв'ю з самим собою** / П. Скунць // Твори. Відпуст-ка від життя : [Кн. 4] / П. Скунць ; упорядкув. та підгот. текстів Наталії Скунць ; передм. Сергія Федаки. – Ужгород : Ліра, 2011. – С. 9-15.

1999

423. **Гайду, Л. Колись легше було вступити у компар-тію, як тепер у спілку художників** : [інтерв'ю з виставки / вів П. Скунць] / Ласло Гайду // Карпат. Україна. – 1999. – 21 верес. – С. 8.

2000

424. **Олашин, О. Влада не достойна свого народу** : [розмо-ва зі скульптором В. Олашиним / вів П. Скунць] / Василь Ола-шин // Срібна Земля. – 2000. – 9 груд. – С. 13.

2003

425. **Баганич, В. Віра, що прийшла з балади** : [розмова із співачкою / вів П. Скунць] / Віра Баганич // Карпат. Україна. – 2003. – 8 листоп. – С. 13.

426. **Бігун, М. Біла хмара над Карпатами, що стала чор-ною** : [розмова із гол. лісничим “Закарпатгріс” / вів П. Скунць] / Микола Бігун // Трембіта. – 2003. – 30 верес. – С. 4.

427. **Бігун, М. Карпатам зеленіти вічно** : [розмова / вів П. Скунць] / Микола Бігун // Карпат. Україна. – 2003. – 1 листоп. – С. 6.

428. **Бритвак, В. Залишити світ людським, а водночас Бо-жим** : [розмова / вів П. Скунць] / Василь Бритвак // Карпат. Укра-їна. – 2003. – 18 жовт. – С. 15.

429. **Зілгалов, В. Розмова на редакційній кухні** : (у прямо-му розумінні) : [бесіда / вів П. Скунць] / Василь Зілгалов // Кар-пат. Україна. – 2003. – 29 трав. – С. 1.

430. Матій, П. Петро – скала, Петро – добро : [розмова з нар. артистом України / провели Г. Романенчук, П. Скунць] / Петро Матій // Карпат. Україна. – 2003. – 24 квіт. – С. 6.

431. Митрик, М. Тяжко бути і Михайлом, і Митриком : [розмова із дружиною худож. М. Митрика / вів П. Скунць] / Марія Митрик // Карпат. Україна. – 2003. – 1 лист. – С. 13.

432. Свида, Я. Не буде серця без любові : [розмова із сином скульптора В. Свида / вів П. Скунць] / Ярослав Свида // Карпат. Україна. – 2003. – 18 жовт. – С. 13.

2004

433. Балог, К. Інтерв'ю з двома Кларами : [розмова / вів П. Скунць] / К. Балог, К. Лабик // Карпат. Україна. – 2004. – 6 берез. – С. 15.

434. Шпілька, М. “Я – не опозиція. Я – позиція” : [інтерв'ю з гол. Міжгірськ. р-ної ради / провели : І. Андрійчук, П. Скунць, Г. Романенчук] / М. Шпілька // Трембіта. – 2004. – 8 черв. – С. 4.

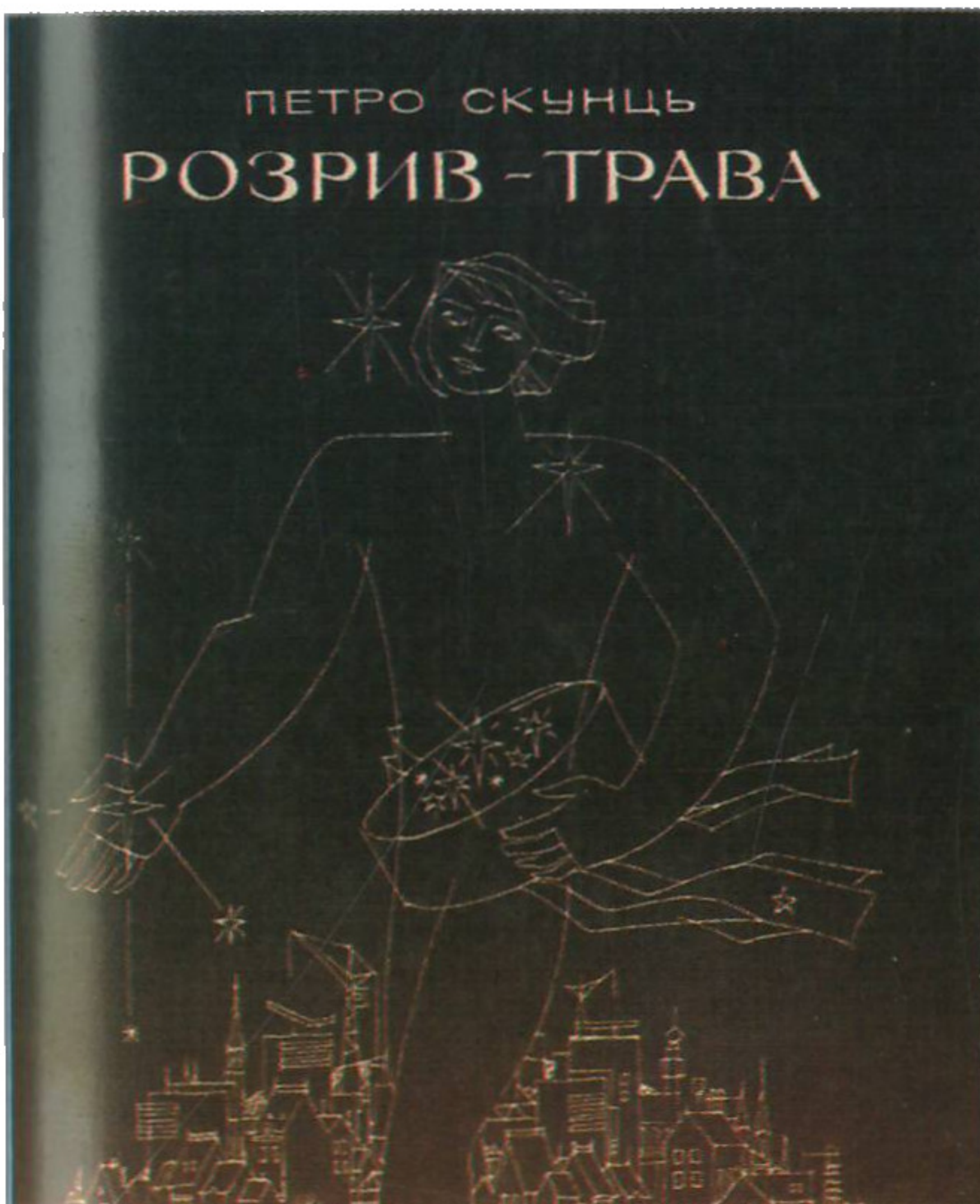
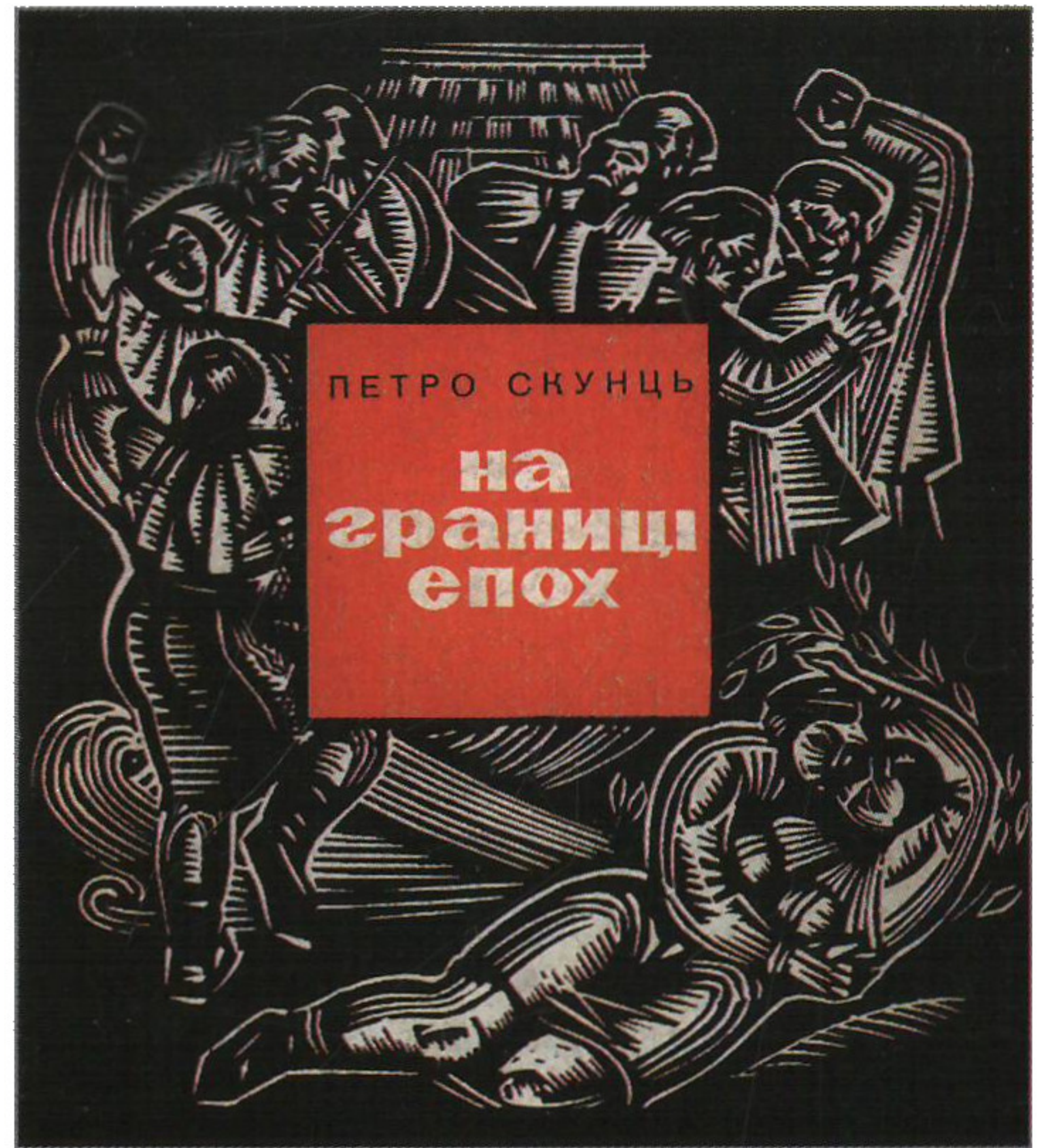
2005

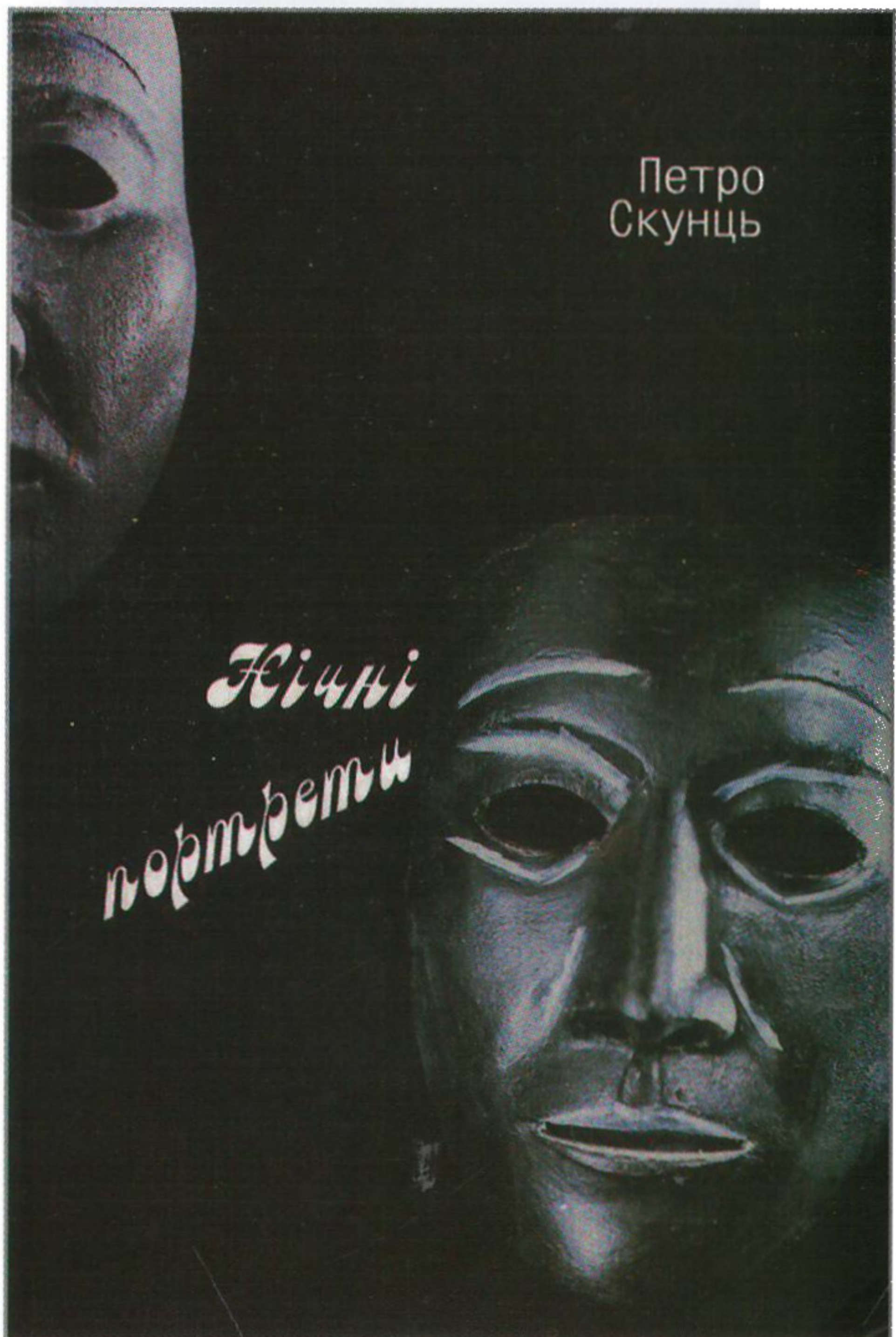
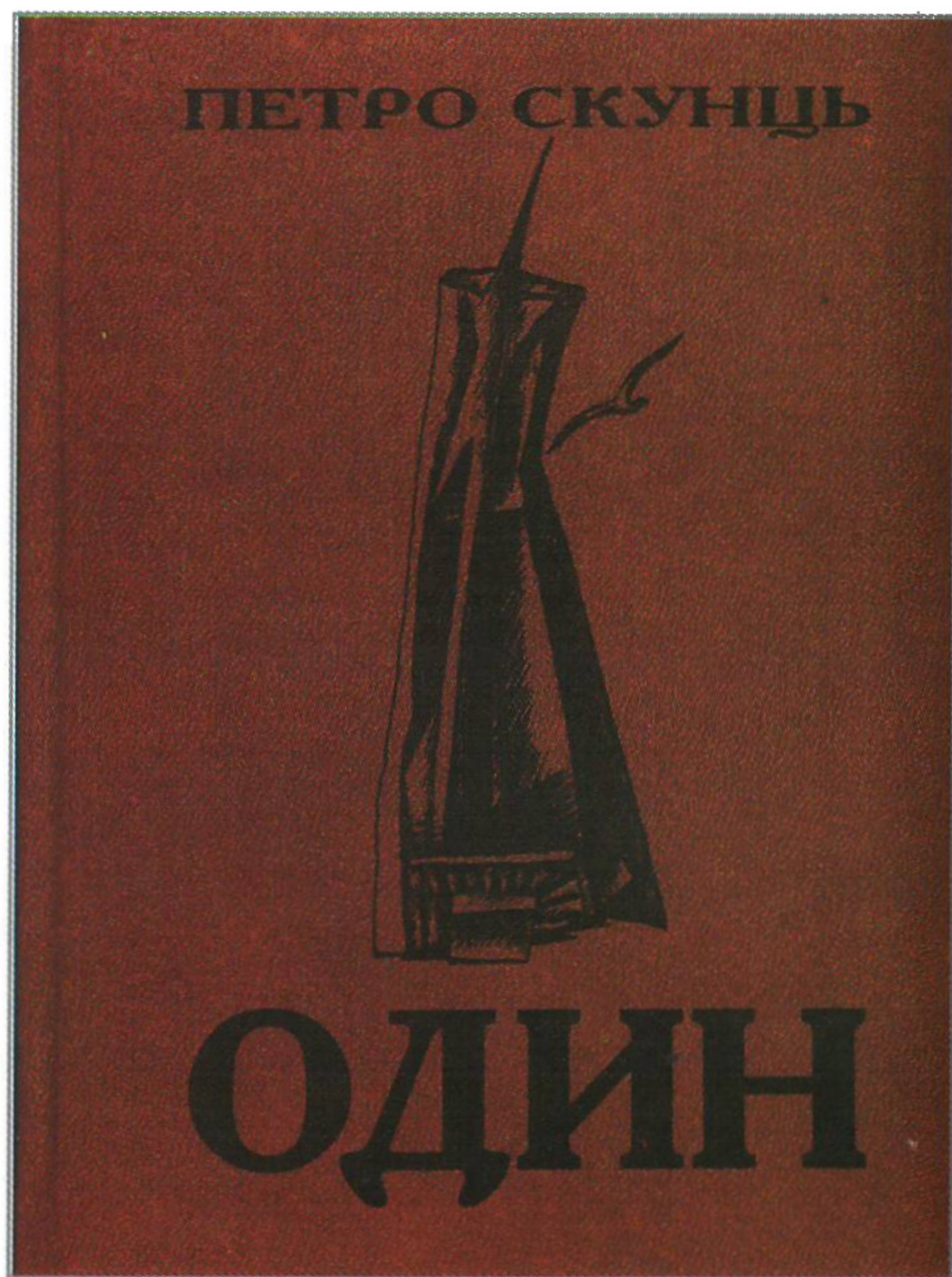
435. Глушук, С. Не Серго Орджонікідзе – і не да Вінчі : [бесіда із художником / вів П. Скунць] / Сергій Глушук // Трембіта. – 2005. – 21 трав. – С. 14.

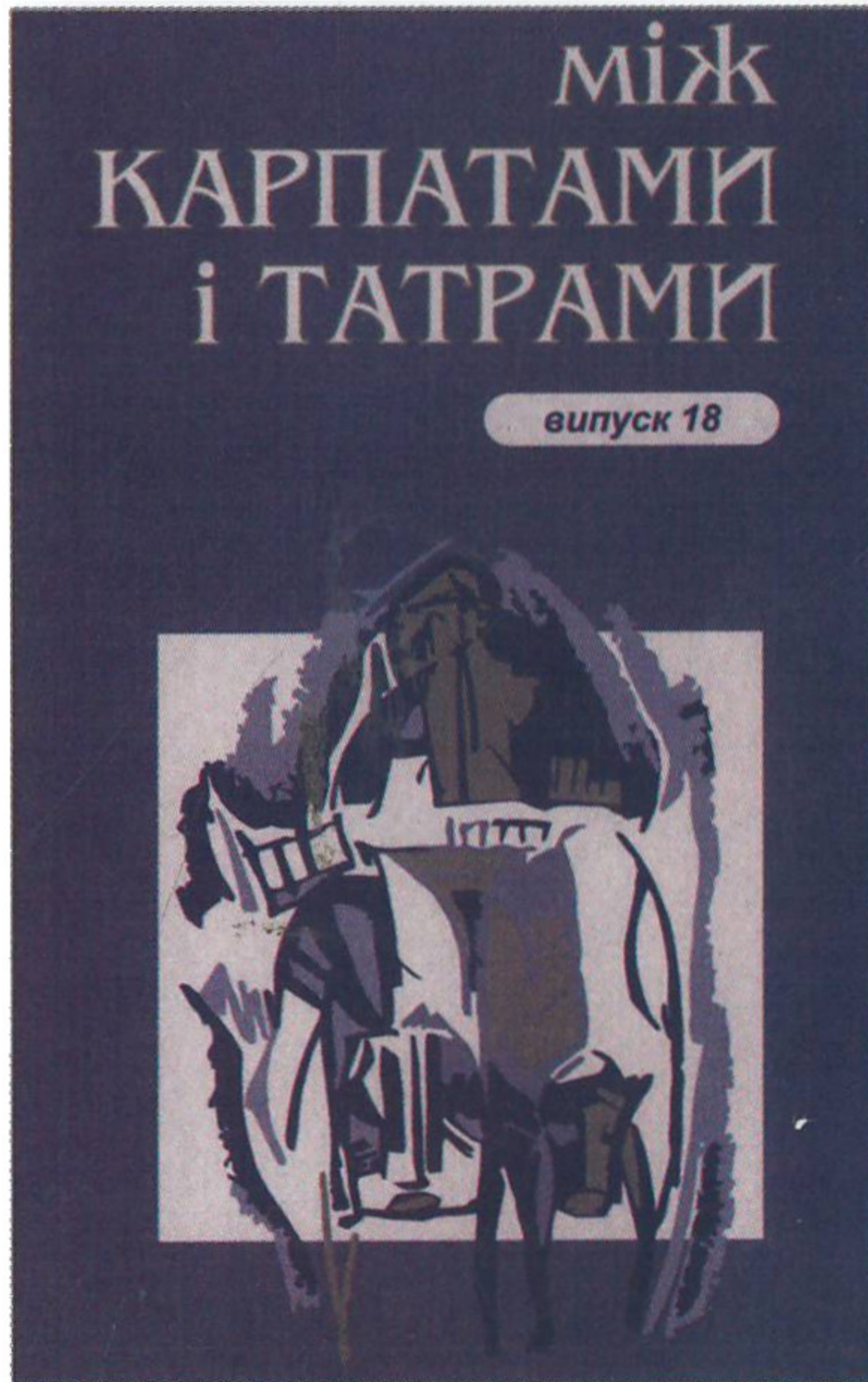
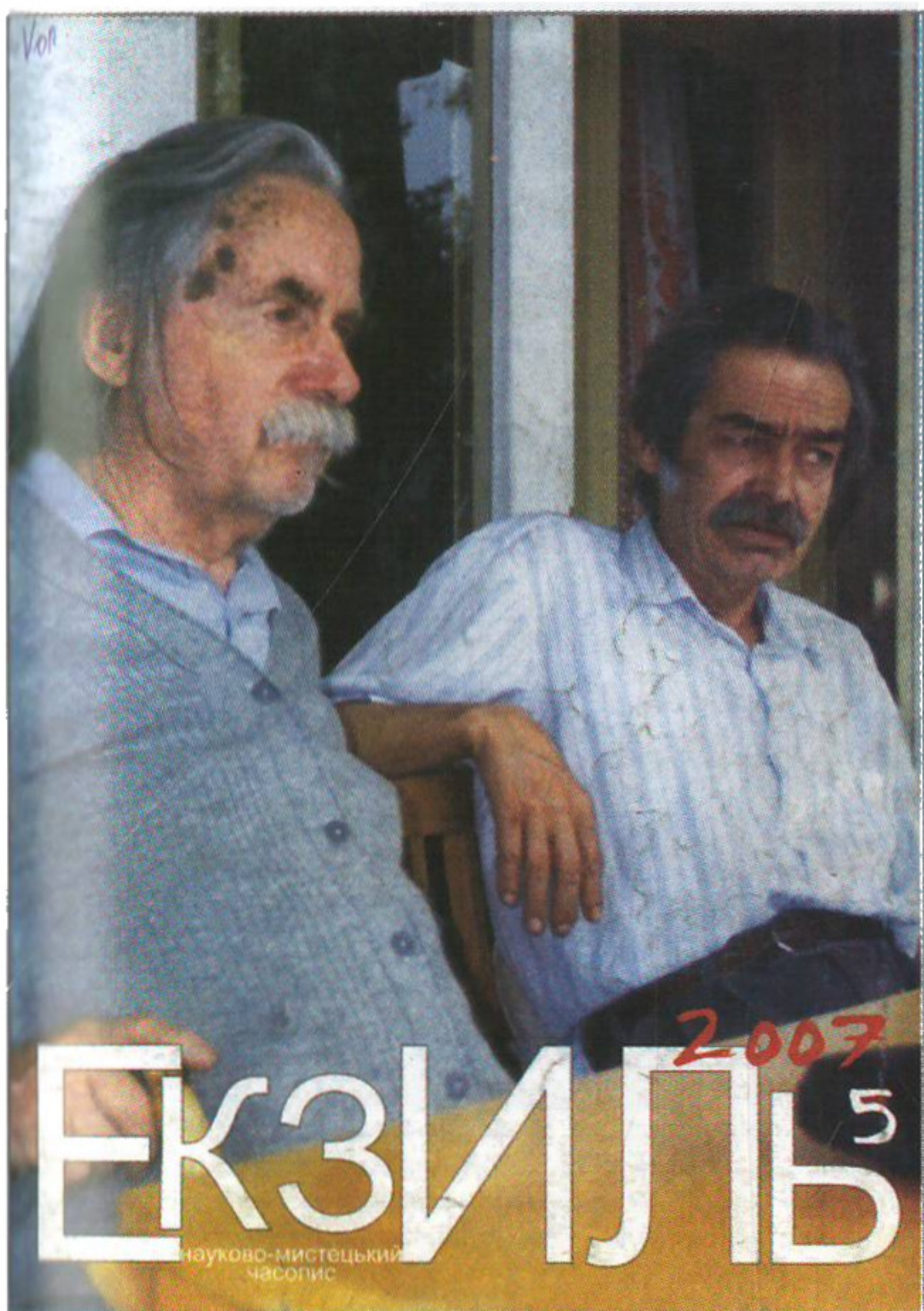
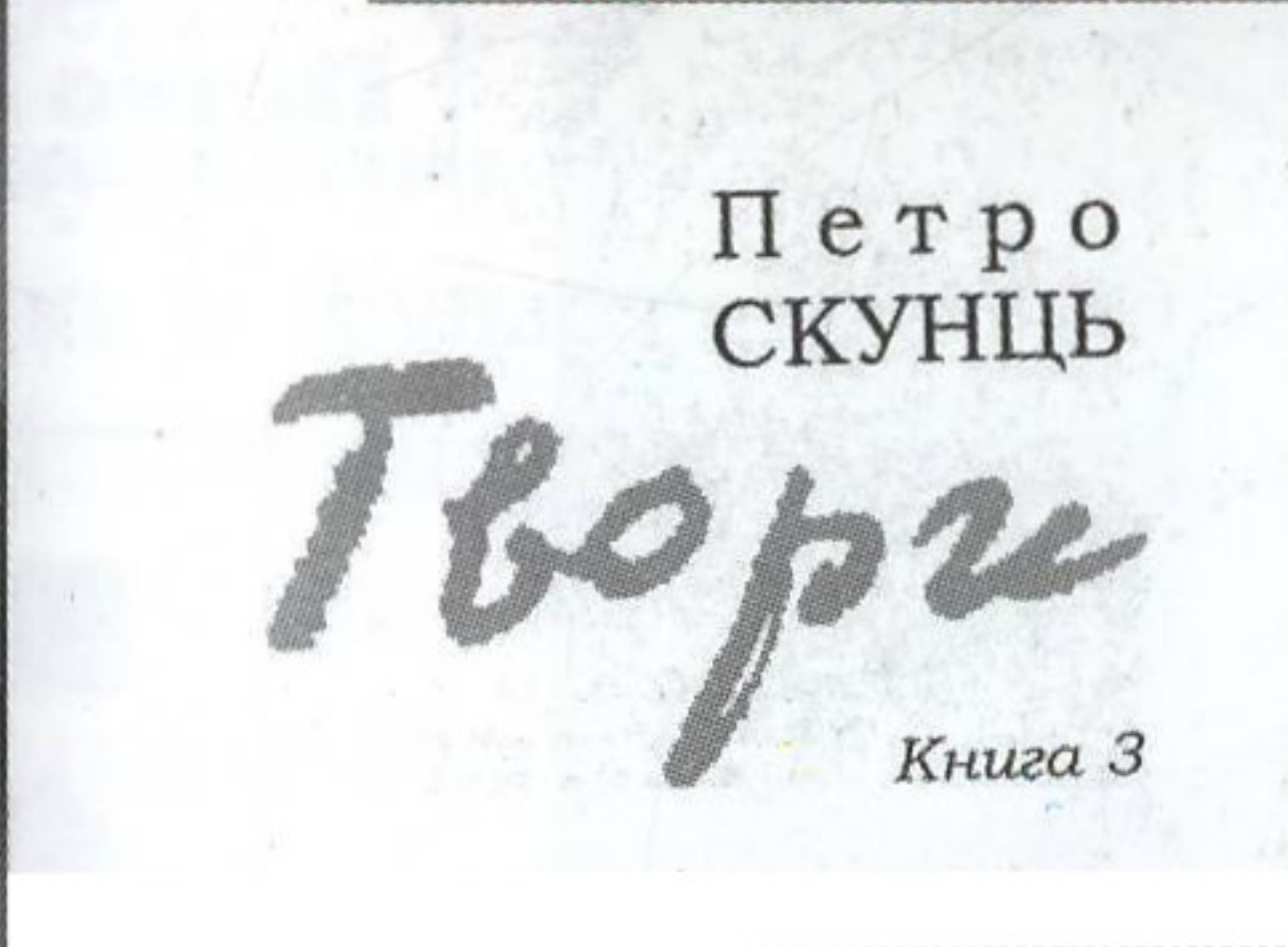
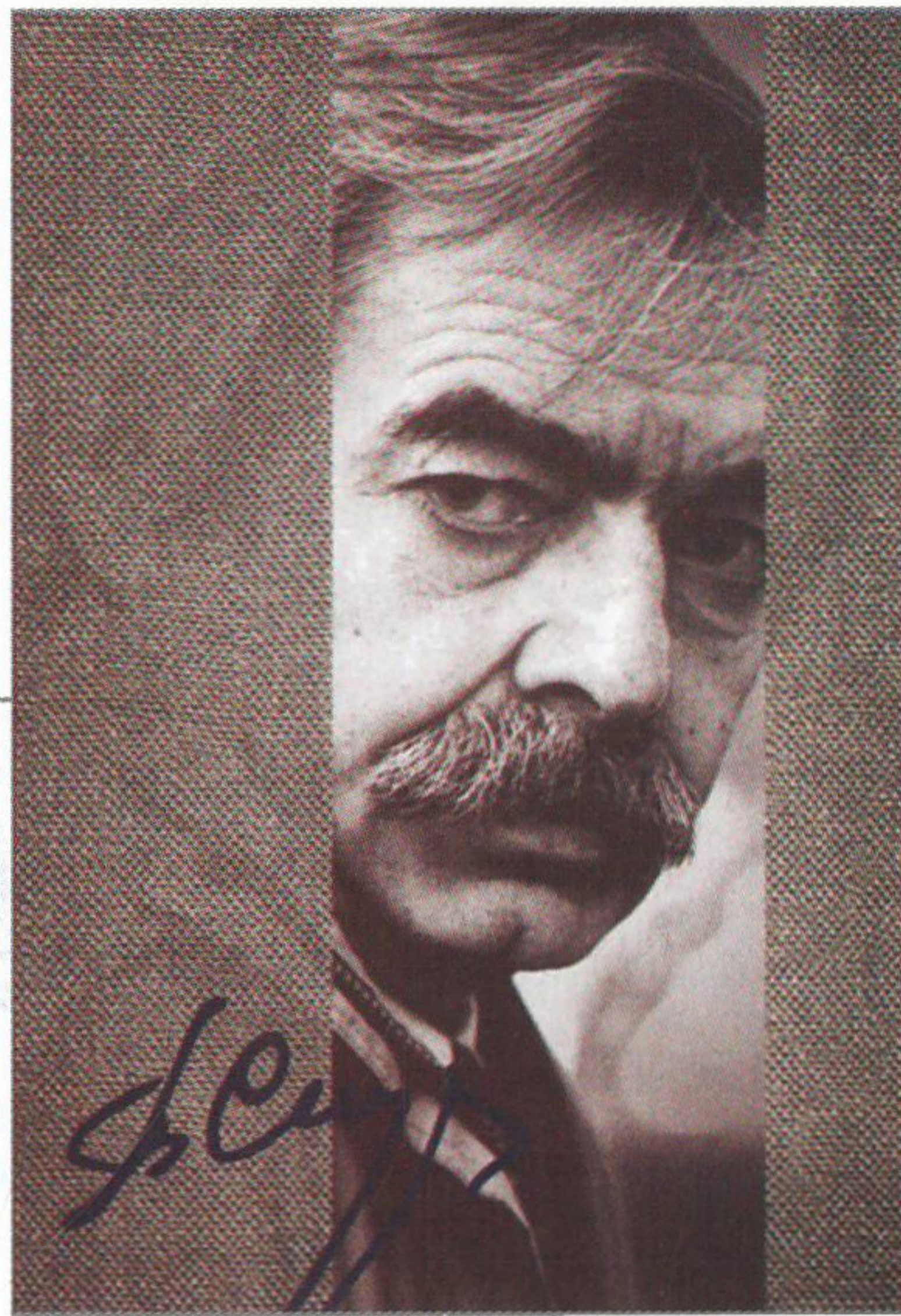
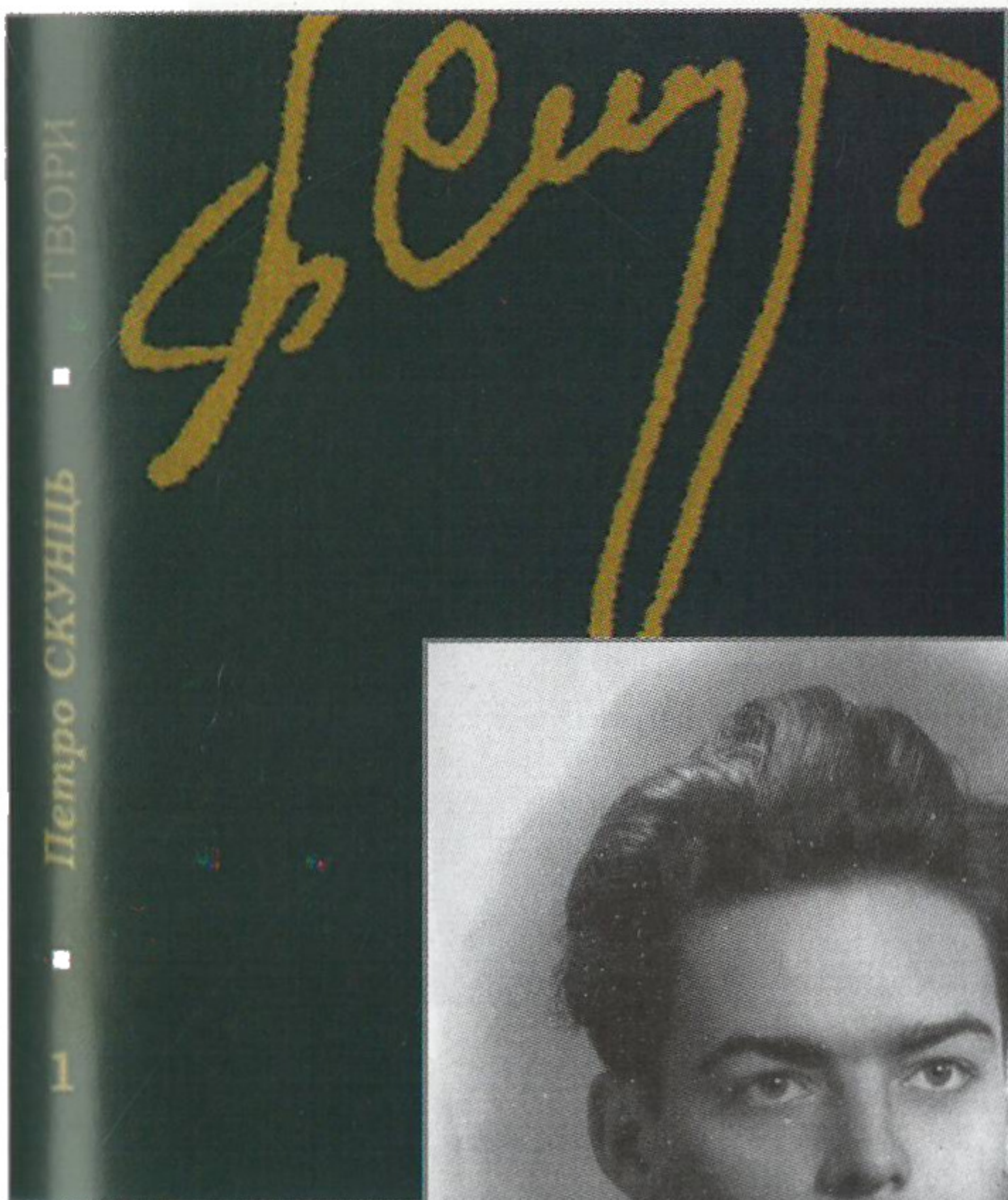
*...Я в цій житті був від епохи вище.
І це мій гріх. Все інше – то не гріх.
Дарма несуть мене на кладовище.
Я в землю впаю. Воскресну. Як гріх...*

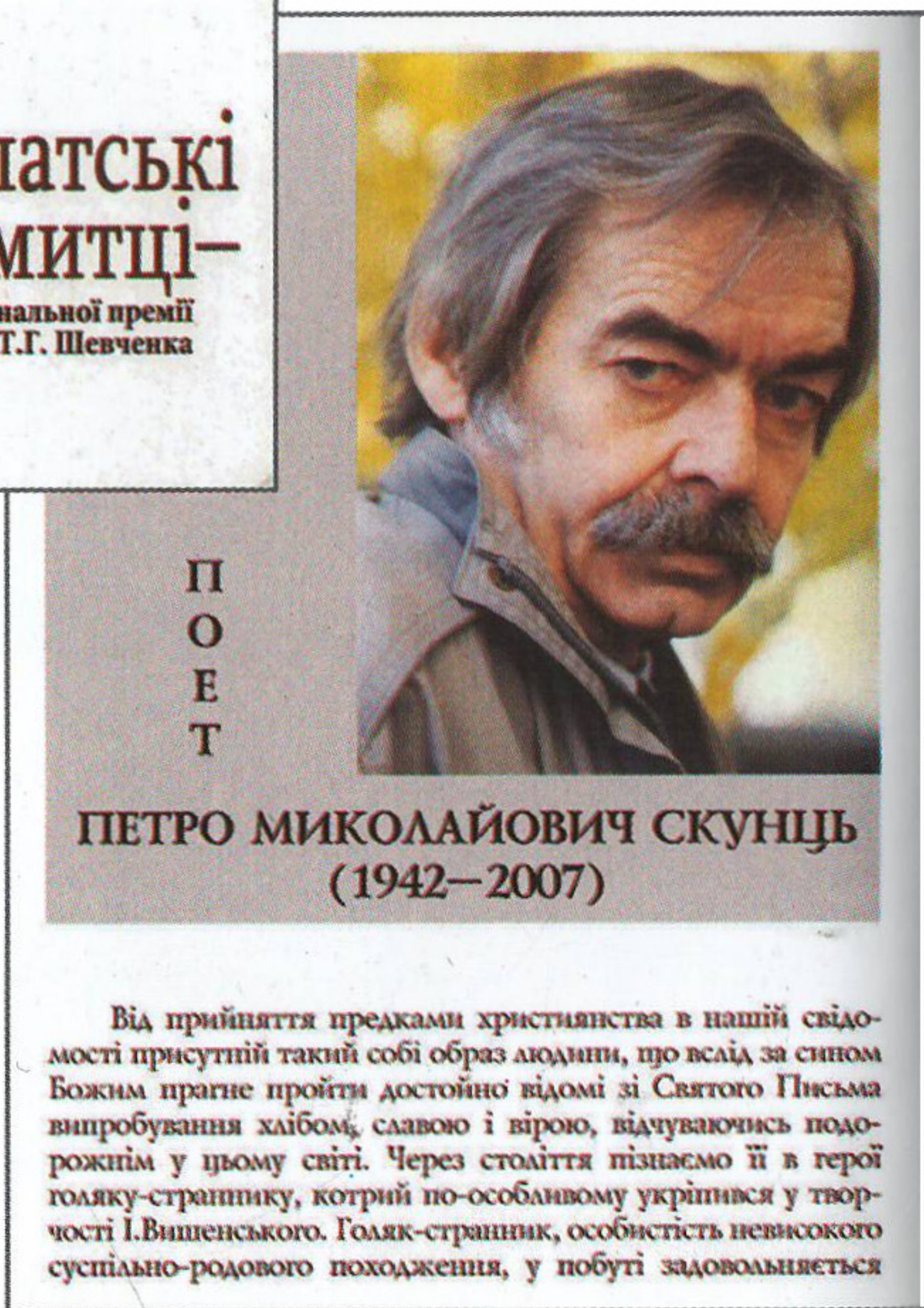
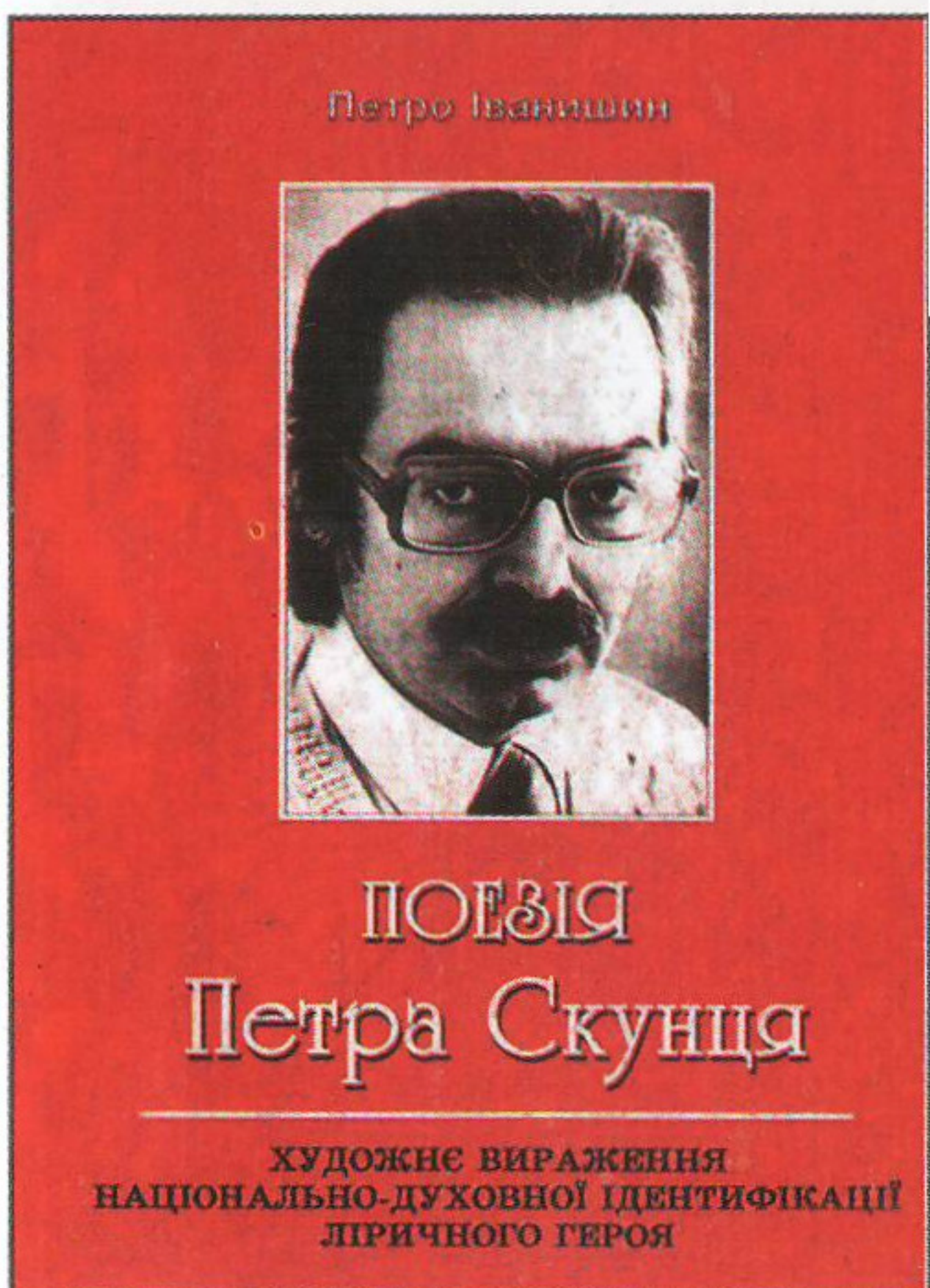
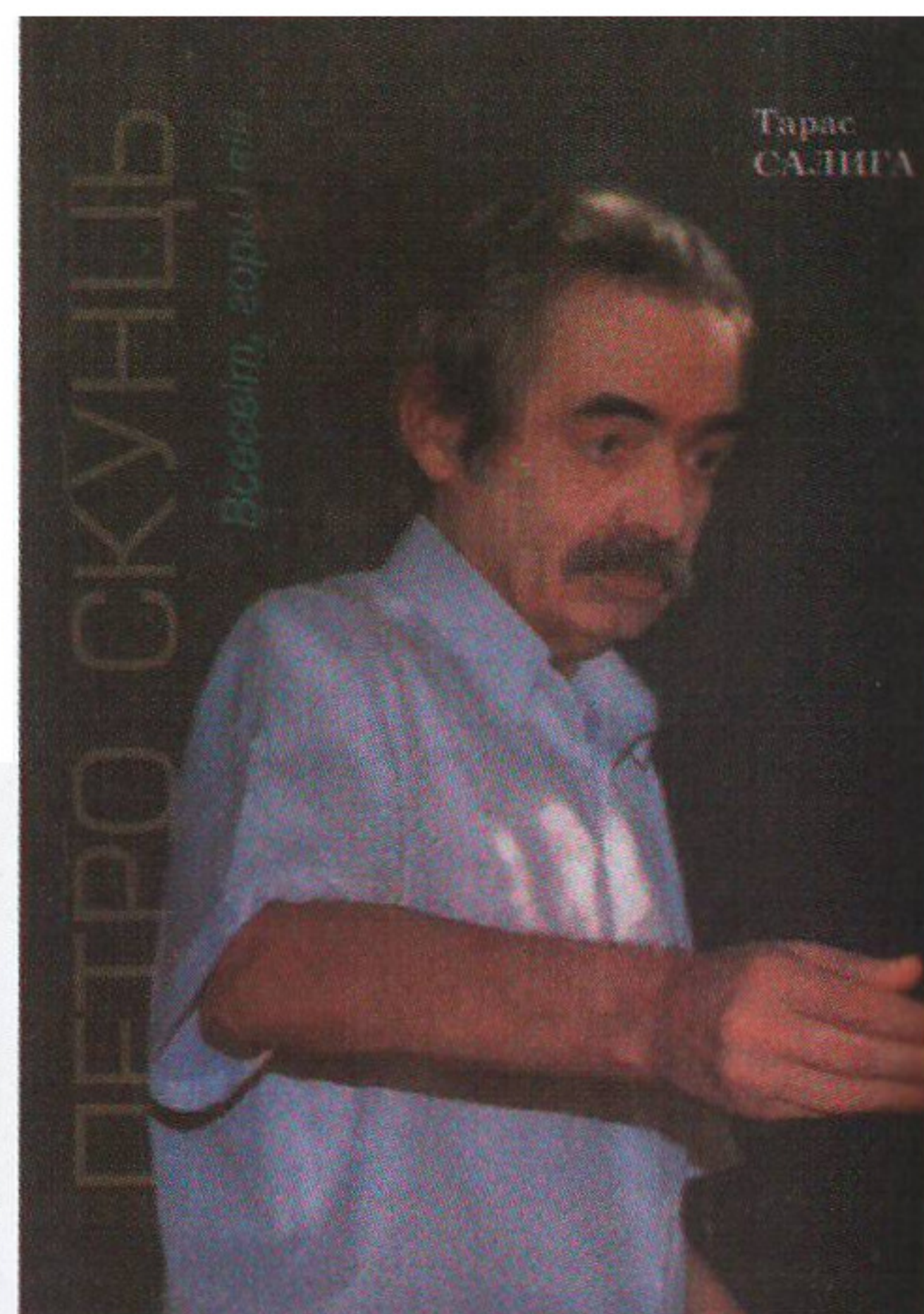
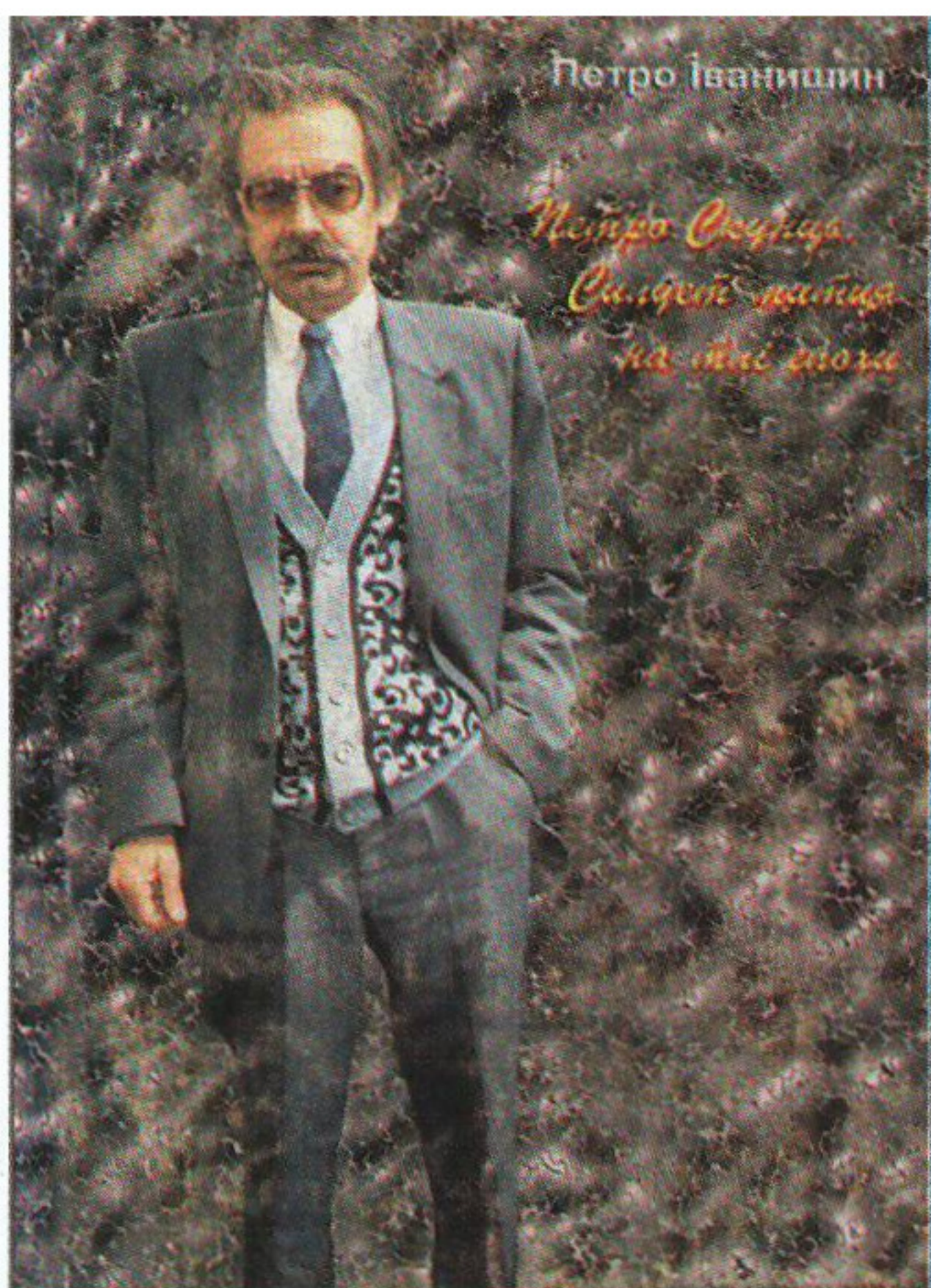
П. Скунець

Видання творів П. Скунця
та публікації про нього

Матеріали про Петра Скунця

1997

436. Україна. Президент (1994-2005 ; Л. Д. Кучма)

Про присудження Державних премій України імені Тараса Шевченка 1997 року : [в т. ч. на підставі подання Комітету із Державних премій України імені Тараса Шевченка присуджено Державну премію України ім. Тараса Шевченка 1997 р. : Скунцю П. М., поетові, – за зб. поезій “Спитай себе”] : указ від 07. 03. 1997 р. № 211/97 // Уряд. кур’єр. – 1997. – 13 берез. – С. 2.

437. Абліцов, В. Справжній поет – завжди провидець : [лауреат Держ. премії ім. Т. Г. Шевченка П. Скунець] / В. Абліцов // Голос України. – 1997. – 1 берез. – С. 6.

438. Венгер, М. Зустріч з лауреатом : [в ужгород. загальноосвітній шк. № 1 ім. Т. Г. Шевченка відбулася зустріч з лауреатом Держ. премії ім. Т. Г. Шевченка П. Скунцем] / М. Венгер // Новини Закарпаття. – 1997. – 13 берез. – С. 5.

439. Густі, В. Незаповнена анкета Петра Скунця : до 55-річчя поета / В. Густі // Новини Закарпаття. – 1997. – 20 трав. – С. 8.

440. Ігнатович, О. С. Петро Скунець : бібліогр. покажч. / Олександра Степанівна Ігнатович ; Ужгород. держ. ун-т, Наук. б-ка Ужгород. держ. ун-ту. – Ужгород : Патент, 1997. – 164 с. : портр., іл.

441. Ігнатович, О. Слово правди і честі Петра Скунця : поетичні зб. “Спитай себе” та “Один” представлені на здобуття Держ. премії ім. Т. Г. Шевченка за 1997 р. / О. Ігнатович // Срібна Земля-Фест. – 1997. – 6 лют. – С. 14.

442. Махінчук, М. На священній горі Тараса : [в Каневі відбулося вручення Держ. премії України ім. Т. Г. Шевченка, в т. ч. П. Скунцю] / М. Махінчук // Уряд. кур’єр. – 1997. – 20 трав. – С. 4.

443. Петро Скунець – лауреат! : [Гос. премия им. Т. Г. Шевченко вручена П. Скунцу] // Единство-плюс. – 1997. – 22 февр. – С. 1. – Текст рос. мовою.

444. **Поет знову в рідній Альма-матер** : [П. Скунць зустрівся зі студентами УжДУ] // Срібна Земля-фест. – 1997. – 18-24 верес. – С. 3.

445. **Поп, В. “Ми стоїмо нещадно і тепер...”** : роздуми над зб. П. Скунця “Спитай себе” та “Один” / В. Поп // Новини Закарпаття. – 1997. – 4 лют. – С. 6.

446. **Поп, В. Монолог духу** : на здобуття Держ. премії ім. Т. Г. Шевченка : [П. Скунць] / В. Поп // Літ. Україна. – 1997. – 20 лют. – С. 5.

447. **Сідей, І. Зоряний час Петра Скунця** / І. Сідей // Демократ. Україна. – 1997. – 9 жовт. – С. 4.

448. **Тисянський, В. Сила дужого коріння** : [П. Скунць – кандидат на здобуття Держ. премії ім. Т. Г. Шевченка] / В. Тисянський // Молодь Закарпаття. – 1997. – 15 лют. – С. 4.

449. **Усик, С. Слово про поета** : [П. Скунць] / С. Усик // Срібна Земля. – 1997. – 8 лют. – С. 12.

450. **Федака, Д. Сейсмограми Петра Скунця** / Д. Федака // Новини Закарпаття. – 1997. – 20 лют. – С. 5.

451. **Янцо, А. Сад його поезії** : [про лауреата Держ. премії ім. Т. Г. Шевченка 1997 р. П. Скунця] / А. Янцо // Вісті Свалявщини. – 1997. – 18 берез. – С. 1.

452. **Barát, M. A Sevcsenko-díj egyik várományosa** : [Petro Szkuncról] / Mihály Barát // Kárpáti Igaz Szó. – 1997. – febr. 4. – О. 3. – Текст угор. мовою.

453. **Radvánci, M. Köszöntjük az új Sevcsenko-díjast!** : [Petro Szkuncról] / Mihály Radvánci // Kárpáti Igaz Szó. – 1997. – febr. 22. – О. 12. – Текст угор. мовою.

1998

454. **Іванишин, П. До екзистенційної інтерпретації поеми Петра Скунця “На границі епох”** / П. Іванишин // Філологічний збірник : наук. пр. – Вип. 1. – Дрогобич, 1998. – С. 173-181.

455. **Іванишин, П. Теоретичні аспекти національно-духовної ідентифікації** // Проблеми гуманітарних наук : наук. зап. Дрогоб. держ. пед. ун-ту ім. І. Франка. – Вип. 2. – Дрогобич : Вимір, 1998. – С. 152-162.

456. Кобаль, Г. Петро Скунець: “Моя Вкраїна в мене у крові...” : [вшанування творчості П. Скунця у Виноградіві] / Г. Кобаль // Новини Виноградівщини. – 1998. – 22 жовт. – С. 3.

457. Мідянка, П. Урок літератури рідного краю в 9 класі : [за зб. П. Скунця “Спитай себе”] / П. Мідянка // Дивослово. – 1998. – № 11. – С. 50-52.

458. Петро Скунець : [творчий шлях поета] // Наш рідний край. – 1998. – № 1. – С. 4.

459. Сідей, І. Зоряний час Петра Скунця / Іван Сідей // Шлях на Тарасову гору / упоряд. В. Стадниченко. – К., 1998. – 102 с.

1999

460. Гаврош, О. І навіщо нам дух – Духнович, де явив себе Сталін – сталь? : закарпат. поезія в контексті майбутніх виборів : [П. Скунець, П. Мідянка] / О. Гаврош // Ужгород. – 1999. – 4 верес. – С. 12.

461. Іванишин, П. Петро Скунець. Силует митця на тлі епохи / П. Іванишин. – Дрогобич : Відродження, 1999. – 215 с.

462. Іванишин, П. Поетична аксіологія П. Скунця / П. Іванишин // Слово і час. – 1999. – № 7. – С. 14-16.

463. Іванишин, П. Постмодернізм і національно-духовна ідентифікація / П. Іванишин // Українські проблеми. – 1999. – № 1-2. – С. 123-130.

2000

464. Україна. Президент (1994-2005 ; Л. Д. Кучма)
Про призначення державних стипендій видатним діячам науки, освіти, культури, фізичної культури і спорту : [в т. ч. у галузі культури : Скунцю П. М. – 1942 р. народж., лауреатові Національної премії України ім. Тараса Шевченка, лауреатові премії ім. Д. Вакарова та премії ім. А. Малишка] : розпорядження від 02. 03. 2000 р. № 94/2000-рп // Уряд. кур’єр. – 2000. – 29 берез. – С. 2.

465. Баглай, Б. Слово про колегу : [П. М. Скунцю розпорядженням Президента України призначено держ. стипендію] / Б. Баглай // Срібна Земля. – 2000. – 11 берез. – С. 1.

466. Іванишин, П. Особливості формування текстуального “Я” Петра Скунця / П. Іванишин // Проблеми гуманітарних наук : наук. зап. Дрогоб. держ. пед. ун-ту ім. І. Франка. – Вип. 5. – Дрогобич : Вимір, 2000. – С. 222-234.

467. Ігнатович, О. Один не означає – сам : [про творчу діяльність П. Скунця] / Олександра Ігнатович // Скунць, П. Один : вірші, поеми, балади, переклади, мініатюри / П. Скунць ; передм. О. Ігнатович ; худож. : О. Громовий, С. Усик. – Ужгород : Два кольори, 2000. – С. 5-24.

468. Ігнатович, О. С. Петро Скунць : літ.-критич. нарис / Олександра Степанівна Ігнатович ; М-во освіти і науки України, Ужгород. держ. ун-т. – Ужгород : Ліра, 2000. – 140 с. : портр. – Бібліогр. у підрядк. прим.

469. Ім'я П. М. Скунця занесено до “Золотої книги України – 2000” // Срібна Земля. – 2000. – 21 жовт. – С. 2.

470. Кудрявська, Л. “Пронести ім'я своє...” : [про кн. П. Іванишина “Петро Скунць. Силует митця на тлі епохи”] / Л. Кудрявська // Вісті Ужгородщини. – 2000. – 28 жовт. – С. 8.

471. Лазоришин, І. Химерний травень... Серед зрілого літа? : [про зб. поезій П. Скунця “Колись я був на світі Травнем”] / І. Лазоришин // Срібна Земля. – 2000. – 14 жовт. – С. 14.

472. Один не означає – сам : [нова робота викл. каф. л-ри УЖДУ О. Ігнатович про творчість П. Скунця] // Орбіта-логос. – 2000. – 12 жовт. – С. 12.

473. Призначено державну стипендію лауреатові Кобзареві премії : [П. Скунцю] // Новини Закарпаття. – 2000. – 7 берез. – С. 1.

474. Шкробинець, Ю. Доки вийде “Один”... : [про зб. поезій П. Скунця “Один”] / Ю. Шкробинець // Новини Закарпаття. – 2000. – 23 берез. – С. 12.

2001

475. Жупанин, С. 60 років з дня народження Петра Миколайовича Скунця, поета / С. Жупанин // Календар краєзнавчих пам'ятних дат на 2002 рік : реком. бібліогр. покажч. / Закарпат. ОУНБ, Від. краєзнав. л-ри ; уклад. : Т. І. Васильєва, Г. К. Коваль-

чук ; відп. за вип. Л. З. Григаш. – Ужгород : Вид-во В. Падяка, 2001. – С. 45-50.

476. Іванишин, П. Екзистенційне прочитання поеми Петра Скунця “На границі епох” / П. Іванишин // Визвольний шлях. – 2001. – Кн. 2. – С. 64-86.

477. Іванишин, П. Із спостережень над поетичною мовою Петра Скунця / П. Іванишин // Урок української. – 2001. – № 8. – С. 18-20.

478. Лазоришин, І. “Я один, Україно. А це більше, як на-товп...” : [про зб. П. Скунця “Один”] / І. Лазоришин // Срібна Земля. – 2001. – 15 верес. – С. 13.

479. Найповніше видання поезій Петра Скунця : [про зб. П. Скунця “Один”] // Погляд. – 2001. – 31 трав. – С. 5.

480. Національній премії – 40 років : [лауреати премії ім. Т. Г. Шевченка на Закарпатті : В. Свида, І. Чендей, Ю. Герц, П. Скунець, О. Мишанич, Є. Станкович, Д. Кремінь] // Новини Закарпаття. – 2001. – 3 лип. – С. 4.

481. Петро Скунець – не один, він з нами : [про діяльність поета] // Чорна гора. – 2001. – 9 лист. – С. 3.

482. Пойда, С. Серед тіней і дантових примар : [про життя і діяльність П. Скунця] / С. Пойда // Скунець Петро Миколайович : лауреат Національної премії ім. Тараса Шевченка 1997 року : [поезії] / П. М. Скунець ; упорядкув. О. Д. Скунець ; ілюстр. В. Ю. Скакандія. – Ужгород : Гражда, 2001. – С. 2-11.

483. Скунець Петро // Поп, И. Энциклопедия Подкарпатской Руси / И. Поп. – Ужгород : Изд-во В. Падяка, 2001. – С. 343-344.

484. Скунець Петро Миколайович // Шевченківські лауреати 1962–2001 : енциклопед. довід. / авт.-упоряд. М. Г. Лабінський ; вступ. сл. І. М. Дзюби. – К. : Криниця, 2001. – С. 494-495. : фото.

485. Товтин, В. Один не означає – сам : [про зб. П. Скунця “Один”] / В. Товтин // Ужгород. – 2001. – 9 черв. – С. 12.

486. Találkozó a díjasokkal : (az idei és Sevcsenko-díjasai : Petro Szkunc és Jurij Herc) // Kárpáti Igaz Szó. – 2001. – jún. 7. – О. 3. – Текст угор. мовою.

487. Україна. Президент (1994-2005 ; Л. Д. Кучма)

Про призначення державних стипендій видатним діячам культури і мистецтва : [в т. ч. Скунцю П. М. – 1942 р. народж., лауреатові Національної премії України ім. Тараса Шевченка] : розпорядження від 08. 05. 2002 р. № 127/2002-рп // Уряд. кур'єр. – 2002. – 18 трав. – С. 2.

488. Андрела, Л. Весна прекрасна у своїй зрілості : [поезія П. Скунця] / Л. Андрела // Срібна Земля. – 2002. – 25 трав. – С. 7.

489. Боржава, О. Нетерпіння серця : [до 60-річчя від дня народж. П. Скунця] / О. Боржава // Європа-центр. – 2002. – 18 трав. – С. 12.

490. Гаврош, О. Три ювілеї української літератури дало Закарпаття : І. Чендей, П. Скунець та прясівський літературознавець і критик Ю. Бача / О. Гаврош // Україна молода. – 2002. – 25 трав. – С. 6.

491. Гаврош, О. Як стати класиком? Три ювілеї української літератури : [в т. ч. П. Скунцю – 60] / О. Гаврош // Старий Замок. – 2002. – 23 трав. – С. 12.

492. Ігнатович, О. Творчість Петра Скунця / Олександра Ігнатович // Сучасність. – 2002. – № 4. – С. 33.

493. Лазоришин, І. “Петро Скунець – вершина над вершинами...”, або червоні троянди для великого І. Чендея : [день таланту П. Скунця] / І. Лазоришин // Срібна Земля. – 2002. – 25 трав. – С. 7.

494. Лазоришин, І. Вручено обласні премії : [в т. ч. у жанрі літератури – премію ім. Ф. Потушняка П. М. Скунцю за зб. “Колись я був на світі Травнем”] / І. Лазоришин // Срібна Земля. – 2002. – 16 берез. – С. 2.

495. Падяк, В. І. З історії відкриття в Ужгороді пам'ятника президенту Т. Масарику: формування громадської думки (1992–2002) : [в т. ч. згадка про діяльність П. Скунця] / Валерій Іванович Падяк // Науковий вісник Ужгородського національного

університету. Сер. : Історія. – Вип. 7. – Ужгород : Вид-во В. Падяка, 2002. – С. 26-40.

496. Поетичне кредо Петра Скунця. Зі славним 60-річчям, земляче // Верховина. – 2002. – 18 трав. – С. 1.

497. Пойда, С. Майстер поетичного слова : до 60-річчя від дня народж. П. Скунця / С. Пойда // Календар “Просвіти” на 2002 рік. – Ужгород : Закарпат. край. т-во “Просвіта”, 2002. – С. 108-109. : фото. ; Просвіта. – 2002. – 2 трав. – С. 4.

498. Пойда, С. Серед тіней і дантових примар : [творчий шлях поета П. Скунця] / С. Пойда // Укр. мова та література. – 2002. – № 40. – С. 21-23.

499. Ряшко, М. Один... : [20 трав. П. Скунцю – 60] / М. Ряшко // Закарпат. правда. – 2002. – 16-22 трав. – С. 6.

500. Салига, Т. ...Всесвіт, гори... і він... : Петрові Скунцю – 60! / Тарас Салига // Дзвін. – 2002. – № 5-6. – С. 142-146.

501. Синчук, М. Закарпатський Тарас – серед нас : [до 60-річчя П. Скунця] / М. Синчук // Карпат. Україна. – 2002. – 21 верес. – С. 6.

502. Феденишинець, В. Поет Петро Скунець здалеку і зблизка, та в контексті шестидесятників : [до 60-річного ювілею] / В. Феденишинець // Срібна Земля. – 2002. – 18 трав. – С. 13.

503. Ференц, Н. Його не вабить тиха гавань : [особистість П. Скунця] / Н. Ференц // Новини Закарпаття. – 2002. – 18 трав. – С. 5, 14.

504. Шкріба, В. Многая і благая літ землі своїй служити : П. Скунцю – 60 / В. Шкріба // Новини Закарпаття. – 2002. – 23 трав. – С. 2.

505. Ювілей Петра Скунця : [творчий вечір поета] // Ужгород. – 2002. – 25 трав. – С. 12.

2003

506. Жупанин, С. Петро Скунець : [про життя та діяльність письмен.] / Степан Жупанин // Жупанин, С. Верховиночка : л-ра рідного краю : навч. посіб. для учнів 5-6 кл. загальноосвіт. шк., 1-2 кл. гімназій і ліцеїв Закарпаття : у 2-х кн. Кн. 1 / С. Жупанин. – К. : Рута, 2003. – С. 86-87.

507. З роси і води!.. : [І. Різак нагородив І. Чендея і П. Скунця почесним знаком облас. держ. адмін. “За розвиток регіону”] // Новини Закарпаття. – 2003. – 22 трав. – С. 2.

508. Іванишин, П. Поезія Петра Скунця : художнє вираження національно-духовної ідентифікації ліричного героя / Петро Іванишин. – Дрогобич : Відродження ; Львів, 2003. – 296 с.

509. Кремінь, Д. Із досьє : [вірш присвяч. П. Скунцю] / Д. Кремінь // Закарпатці – лауреати Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка / упоряд. та передм. О. Д. Скунець. – Ужгород : Гражда, 2003. – С. 131.

510. Лазоришин, І. “За Чендея та Скунця судитимуться” : [брифінг нач. упр. культури ОДА з журналістами] / І. Лазоришин // Срібна Земля. – 2003. – 18 жовт. – С. 11.

511. Лешко, А. Відьомська ніч у потягу, або химерна містифікація майже без жарту : [спогади про П. Скунця] / Андрій Лешко // Карпат. Україна. – 2003. – 20 лют. – С. 7-8.

512. Наш Тарас : [журналісти газети “Карпат. Україна” вітають П. Скунця із днем народж.] // Карпат. Україна. – 2003. – 15 трав. – С. 2.

513. Петро Скунець : [довідка про життя та творчість письм.] // Письменники Закарпаття / упоряд. В. Кохан. – Ужгород, 2003. – С. 45. : портр.

514. Петро Скунець : [коротка довідка про творчість письм.] // Закарпатська поезія ХХ століття : антологія / заг. упорядкув. та передм. В. П. Густі. – Ужгород : Закарпаття, 2003. – С. 310-311. : фото. – (Серія Красне письменство Закарпаття).

515. Падяк, В. І. З історії відкриття в Ужгороді пам'ятника президенту Т. Масарику: формування громадської думки (1992–2002) : [в т. ч. згадка про діяльність П. Скунця] / Валерій Іванович Падяк. – Ужгород : Вид-во В. Падяка, 2003. – С. 18-22.

516. Петро Скунець покинув Правління обласної Спілки письменників, виступивши проти дій медведчуківської облдержадміністрації // Старий замок. – 2003. – 30 жовт.-5 листоп. – С. 2.

517. Пискач, О. Мовна своєрідність публіцистики Петра Скунця / Ольга Пискач // Науковий вісник Ужгородського університету. Сер. : Філологія. – Вип. 7. – Ужгород, 2003. – С. 96-100.

518. Пойда, С. Серед тіней і дантових примар : [про творчість П. Скунця] / С. Пойда // Закарпатці – лауреати Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка / упоряд. та передм. О. Д. Скунць. – Ужгород : Гражда, 2003. – С. 100-110.

519. Скляр, Р. Авторські примірники – національним лауреатам : [кн. І. Чендея “Вибрані твори” та П. Скунця “Нічні портрети”] / Р. Скляр // Новини Закарпаття. – 2003. – 8 лип. – С. 2.

520. Скунць Петро // Закарпаття в енциклопедії українознавства / Наук. т-во ім. Шевченка ; ред.-упоряд. та авт. передм. В. Маркусь. – Ужгород : Гражда, 2003. – С. 161.

521. Скунць Петро Миколайович : лауреат Нац. премії ім. Т. Г. Шевченка 1997 року : поет, перекладач // Закарпатці – лауреати Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка / упоряд. та передм. О. Д. Скунць. – Ужгород : Гражда, 2003. – С. 98-99. : фото.

522. Скунць, Н. У висоті кружляє ангел... : із любов'ю до батька / Наталія Скунць // Карпат. Україна. – 2003. – 15 трав. – С. 3.

523. Степанюк, Л. Петро Скунць: “Була б Україна, а видання будуть” : [вийшла нова кн. поета “Нічні портрети”] / Л. Степанюк // Погляд. – 2003. – 27 серп. – С. 7.

524. Фединишинець, В. Хто він – ліричний герой Петра Скунця? : [про монографію П. Іванишина “Поезія Петра Скунця”] / В. Фединишинець // Карпат. Україна. – 2003. – 3 лип. – С. 2.

525. Ференц, Н. “Моя Вкраїна в мене у крові” : [про творчість П. Скунця] / Н. Ференц // Ференц, Н. С. Поезія і поети Закарпаття : літ.-критич. ст. / Надія Станіславівна Ференц ; худож. оформ. Н. Пономаренко. – Ужгород : Мист. Лінія, 2003. – С. 110-116.

526. Фесенко, В. Україна і Верховина – два крила любові поета Петра Скунця / В. Фесенко // Дивослово. – 2003. – № 7. – С. 43-48.

2004

**527. Україна. Президент (1994–2005 ; Л. Д. Кучма)
Про призначення державних стипендій видатним діячам**

культури і мистецтва : [в т. ч. Скунцю П. М. – 1942 р. народж., лауреатові Національної премії України ім. Тараса Шевченка] : розпорядження від 21. 06. 2004 р. № 145/2004-рп // Уряд. кур'єр. – 2004. – 30 черв. – С. 2.

528. Балла, Е. Петро Скунець – поет-шістдесятник / Евеліна Балла // Українська поезія Закарпаття ХХ століття : наук. зб. / упорядкув. та передм. В. В. Барчан. – Ужгород : Ліра, 2004. – С. 199-215.

529. Гризун, А. Поезія Петра Скунця : [про кн. П. Іванишина “Поезія Петра Скунця : художнє вираження національно-духовної ідентифікації ліричного героя”] / А. Гризун // Дивослово. – 2004. – № 12. – С. 73.

530. Зубач, В. Одинока Україна чоловіка з Прохідного : [про творчість П. Скунця] / Василь Зубач // Трембіта. – 2004. – 4 груд. – С. 14.

531. Іван Різак і Петро Скунець обговорили проблеми закарпатського письменства // Новини Закарпаття. – 2004. – 5 лют. – С. 2

532. Іванишин, П. Індивідуальність національна : [мовно-стиліст. особливості поезії П. Скунця] / П. Іванишин // Урок української. – 2004. – № 4. – С. 26-29.

533. Редакційний колектив “Фесту” поздоровляє з Днем народження письменників П. Скунця та І. Чендея // Срібна Земля-Фест. – 2004. – 20-26 трав. – С. 11.

534. Рошко, С. Особливості порівняльних конструкцій у збірці П. Скунця “Спитай себе” / Світлана Рошко // Науковий вісник Ужгородського університету. Сер. : Філологія. – Вип. 10. – Ужгород, 2004. – С. 53-56.

535. Фединишинець, В. Житейська міжтравневість : есей про збірку Скунця “Колись я був на світі Травнем” та взагалі про його поезію / Володимир Фединишинець // Трембіта. – 2004. – 10 лют. – С. 14. : фото.

536. Фединишинець, В. Нова книга поетичного лідера : [про кн. П. Скунця “Нічні портрети”] / В. Фединишинець // Трибуна. – 2004. – 7 лют. – С. 13.

2005

537. Горват, В. Три вершники закарпатської літератури : [І. Чендей, П. Скунець, П. Мідянка] / В. Горват // Трембіта. – 2005. – 28 трав. – С. 14.

538. Почесні громадяни м. Ужгорода : [визначення почесних громадян : М. Попенка, П. Скунця, В. Васильєва] // Ужгород. – 2005. – 24 верес. – С. 6.

2006

539. Україна. Президент (2005–2010 ; В. А. Ющенко)

Про відзначення державними нагородами України працівників підприємств, установ та організацій з нагоди Дня незалежності України : [в т. ч. за значний особистий внесок у соціально-економічний, культурний розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення та з нагоди 15-ї річниці незалежності України нагороджено орденом “За заслуги” III ступеня Скунця П. М. – письменника, м. Ужгород] : указ від 18. 08. 2006 р. № 694/2006 // Уряд. кур’єр. – 2006. – 30 серп. – С. 2.

540. Україна. Президент (2005-2010 ; В. А. Ющенко)

Про призначення державних стипендій видатним діячам культури і мистецтва : [в т. ч. Скунцю П. М. – 1942 р. народж., лауреатові Національної премії України ім. Тараса Шевченка] : розпорядження від 18. 07. 2006 р. № 267/2006-рп // Уряд. кур’єр. – 2006. – 25 лип. – С. 2.

541. Густі, В. На шляху до поетичної Говерли : [в т. ч. про творчість П. Скунця] / Василь Густі // Письменники Срібної Землі : до 60-річчя Закарпат. орг. Нац. спілки письм. України / упорядкув., передм., підготов. текстів П. М. Ходанича. – Ужгород : Ужгород. міська друк., 2006. – С. 64-76.

542. Ігнатович, О. Літературні джерела поетичного циклу Петра Скунця “Нічні портрети” / О. Ігнатович // Наукові записки : [Кіровоград. держ. пед. ун-ту ім. В. Винниченка]. Сер. : Філологічні науки (літературознавство). – Вип. 64. Ч. 1. – Кіровоград, 2006. – С. 282-290.

543. **Ігнатович, О. Петро Миколайович Скунець** : 65-річчя від дня народж. поета, перекладача, лауреата Нац. премії України ім. Т. Г. Шевченка / О. Ігнатович // Календар краєзнавчих пам'ятних дат на 2007 рік : реком. бібліогр. посіб. / Закарпат. ОУНБ ; Від. краєзнав. л-ри ; уклад. Т. І. Васильєва ; відп. за вип. Л. З. Григаш. – Ужгород : Вид-во В. Падяка, 2006. – С. 238-242.

544. **Ігнатович, О. Петро Скунець** / О. Ігнатович // Письменники Срібної Землі : до 60-річчя Закарпат. орг. Нац. спілки письмен. України / упорядкув., передм., підготов. текстів П. М. Ходанича. – Ужгород : Ужгород. міська друк., 2006. – С. 487- 494.

545. **Коршунова, О. Петру Скунцю** : [вірш] / Ольга Коршунова // Трибуна. – 2006. – 15 лип. – С. 10.

546. **Кузан, В. В. Поет як символ, або садомазохізм національного гатунку** : [про поетів-символістів Д. Кременя і П. Скунця] / В. В. Кузан // Кузан, В. В. Віагра для поета : роздуми. Розмови / В. В. Кузан. – Ужгород : Мист. Лінія, 2006. – С. 19-26. ; Старий Замок. Паланок. – 2006. – 13-19 лип. – С. 13.

547. **Петро Скунець: поет, перекладач** // Письменники України : біобібліогр. довід. / упоряд. : В. П. Павловська, Л. Ф. Бубнова, Л. М. Сіренко. – К. : Укр. письмен., 2006. – С. 381.

548. **Ференц, Н. “Моя Вкраїна в мене у крові”** : [про творчість П. Скунця] / Н. Ференц // Ференц, Н. С. Поетичні горизонти Закарпаття : літ.-критич. ст. / Надія Станіславівна Ференц ; худож. оформ. Н. Пономаренко. – Ужгород : Мист. Лінія, 2006. – С. 238-244.

2007

549. **Балла, Е. “Я поет із сумними очима...”** : до 65-ліття від дня народж. Петра Скунця / Евеліна Балла // Трибуна. – 2007. – 19 трав. – С. 13.

550. **Білецький, П. Остання путь поета** : [некролог Петро Скунець] / П. Білецький // Експрес. – 2007. – 10-17 трав. – С. 13.

551. **Він не підпадає під статистику : спомини про Поета** : [Тарас Салига, Леонід Годований, Василь Горват, Роман Офіцинський, Михайло Сирохман, Сергій Федака, Петро Мідянка, Михайло Приймич] // Трембіта. – 2007. – 19 трав. – С. 13. : фото. ; Екзиль. – 2007. – № 5.

552. **Вольвач, П. Закарпаття – найіскристіший український регіон :** [письм. розповідає про свою діяльність та про творчість Петра Скунця / розмову вів О. Гаврош] / П. Вольвач // Старий замок. Паланок. – 2007. – 18-24 січ. – С. 16.

553. **Гаврош, О. В Ужгороді з'являться літературні четверги.** Перший буде присвячено пам'яті Петра Скунця / О. Гаврош // Старий Замок. Паланок. – 2007. – 27 верес. – 3 жовт. – С. 10.

554. **Гаврош, О. Помер найбільший поет Закарпаття.** Свого тритомника Петро Скунць уже не побачить / О. Гаврош // Старий Замок. Паланок. – 2007. – 10-16 трав. – С. 18.

555. **Гаврош, О. Свого тритомника Петро Скунць уже не побачить :** [днями в Ужгороді відбулись дев'ятини великого поета. Петро Скунць не дожив до свого 65-річчя якихось три тижні] / О. Гаврош // Україна молода. – 2007. – 12 трав. – С. 3.

556. **Годований, Л. Видавнича робітня :** [П. Скунць – видавн. ред., спогади] / Л. Годований // Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 11.

557. **Горват, В. Присутність :** [спогади про поета] / В. Горват // Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 11-12.

558. **Густі, В. Едельвейс від Петра Скунця / В. Густі // Густі, В. Кого я знав, кого люблю : спогади-есеї / В. Густі. – Ужгород : Карпати, 2007. – С. 138-145.**

559. **Ігнатович, О. Світ без Петра :** (світлій пам'яті П. М. Скунця) / Олександра Ігнатович // Науковий вісник Ужгородського університету. Сер. : Філологія. – Вип. 16. – Ужгород, 2007. – С. 156-158.

560. **Кобаль, В. Він хотів бути справедливим... :** [пам'яті П. Скунця ; в т. ч. вірш “Прометей духу”] / Василь Кобаль // Культурол. джерела. – 2007. – № 2. – С. 108-109. : портр.

561. **Кобаль, В. Прометей духу :** [вірш пам'яті П. Скунця] / Василь Кобаль // Трибуна. – 2007. – 5 трав. – С. 3.

562. **Кривин, Ф. Вослед ушедшему :** [пам'яті П. Скунця] / Феликс Кривин // Екзиль. – 2007. – № 8. – С. 36. : фото. – Текст рос. мовою.

563. **Любка, А. Князь народної душі :** [пам'яті П. Скунця] / Андрій Любка // Трембіта. – 2007. – 5 трав. – С. 4.

564. Мідянка, П. Є така країна Скунціана : [пам'яті П. Скунця] / Петро Мідянка // Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 16.

565. Нейметі, М. Один, але не самотній : завтра П. Скунцю виповнилося б 65 / Мар'яна Нейметі // Новини Закарпаття. – 2007. – 19 трав. – С. 21.

566. Один, але не самотній : [спогади про поета П. Скунця (1942–2007) Д. Федаки, Б. Кушніра, П. Ходанича, Н. Панчук, Г. Малик, І. Ребрика, В. Скакандія, В. Феденишинця, П. Часто] / підгот. М. Нейметі // Новини Закарпаття. – 2007. – 19 трав. – С. 21.

567. Офіцинський, Р. Подоріжжя землею химер Петра Скунця : (20 трав. 1942-30 квіт. 2007) / Р. Офіцинський // Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 12-13.

568. Пам'яті Петра Скунця : [некролог] // Новини Закарпаття. – 2007. – 5 трав. – С. 2, 15. ; Погляд. – 2007. – 29 трав. – С. 12.

569. Петро Скунець : [некролог] // Літ. Україна. – 2007. – 17 трав. – С. 2.

570. Приймич, М. На Верховині цвіли сади : [спогади про П. Скунця] / Михайло Приймич // Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 17. : фото.

571. Протокол № 5 закритих партійних зборів парторганізації видавництва “Карпати” та “Радянська школа”, 10 берез. 1972 р. : [в т. ч. про П. Скунця] / підгот. тексту та публ. А. Ребрик // Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 18-20. : фото.

572. “Прощай, дорогий побратиме!” : [Петро Скунець, некролог] // Дзвін. – 2007. – № 5-6. – С. 171. : фото.

573. Ребрик, І. Перейти цю ріку, або Світ без Скунця : [пам'яті поета] / Іван Ребрик // Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 2. : фото.

574. Ребрик, О. Петро Скунець – шістдесятник. Поема “Розп'яття” / Олеся Ребрик // Екзиль. – 2007. – № 6. – С. 24-27. – Бібліогр. в кінці ст.

575. Салига, Т. Від Сина Божого Христа... : із сповідей Петра Скунця / Тарас Салига // Дзвін. – 2007. – № 1. – С. 120-124. ; Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 6-10. – Бібліогр. в кінці ст.

576. Салига, Т. Ю. Всесвіт, гори і він. Петро Скунець / Тарас Юрійович Салига. – Ужгород : Гражда, 2007. – 121 с. : портр.

577. **Салига, Т. Як наш безсмертний едельвейс : зі сповідей Петра Скунця : [передмова] / Тарас Салига // Скунець, П. М. Твори. Кн. 1 / П. М. Скунець ; упорядкув. Наталії Скунець ; передм. Тараса Салиги. – Ужгород : Гражда, 2007. – С. 17-48. ; Сучасність. – 2007. – № 8. – С. 110-129. – Бібліогр. в кінці ст.**

578. **Світлій пам'яті Петра Скунця : [некролог] // Літ. Україна. – 2007. – 17 трав. – С. 2.**

579. **Сирохман, М. Ранковий переліт : [П. Скунець] / Михайло Сирохман // Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 14.**

580. **Скунець, Н. Скунець Петро Миколайович (1942–2007) : [поет, лауреат Нац. премії ім. Т. Г. Шевченка] / Н. Скунець // Закарпаття. Хто є хто : міжнар. довідково-біографічне вид. – Вип. 3 / авт.-упоряд. В. Болгов. – К. : Укр. Акад. геральдики, товарного знаку та логотипу, 2007. – С. 16. : фото.**

581. **Скунець, Н. У висоті кружляє ангел... : із любов'ю до батька / Наталія Скунець // Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 13-14. ; Трембіта. – 2007. – 9 черв. – С. 13.**

582. **Скунець Петро Миколайович : [некролог] // Трембіта. – 2007. – 5 трав. – С. 4.**

583. **Скунець Петро Миколайович // Шевченківські лауреати 1962–2007 : енциклопед. довід. / авт.-упоряд. М. Г. Лабінський ; вступ. сл. : І. М. Дзюби, Р. М. Лабінського. – Вид. 2-ге, змін. і доп. – К. : Криниця, 2007. – С. 534-535. : фото.**

584. **Терпелюк, С. Скунець міг бути тільки один / С. Терпелюк // Трибуна. – 2007. – 5 трав. – С. 1.**

585. **Федака, С. Політичний феномен Петра Скунця / Сергій Федака // Трибуна. – 2007. – 9 черв. – С. 1, 6.**

586. **Федака, С. Сам на сам : [П. Скунець] / Сергій Федака // Екзиль. – 2007. – № 5. – С. 15. : фото.**

587. **Хланта, І. В. Скунець Петро Миколайович / І. В. Хланта // Енциклопедія Закарпаття: визначні особи ХХ століття / наук. ред. О. Д. Довганич. – Ужгород : Гражда, 2007. – С. 303.**

588. **Яремчук, І. “Я побачив, що є небеса” : [про кн. Т. Салиги “Всесвіт, гори і він. Петро Скунець”] / Ірина Яремчук // Літ. Україна. – 2007. – 22 листоп. – С. 6.**

589. **Barát, M. Búcsú Petro Szkunctól : [nekrológ] / Mihály Barát // Kárpáti Igaz Szó. – 2007. – máj. 5. – O. 14. : fotó.**

2008

590. **Андрійчук, І. Публіцистика духовності і сумління : [30 квіт. минув рік з дня смерті закарпат. поета П. Скунця] / І. Андрійчук // Уряд. кур'єр. – 2008. – 8 трав. – С. 10.**

591. **Бібліографія П. Скунця // Закарпатські митці - лауреати Національної премії ім. Т. Г. Шевченка : бібліогр. посіб. / Упр. культури Закарпат. облас. держ. адмін., Закарпат. ОУНБ ; уклад. : М. Б. Бадида, О. А. Канюка ; упоряд. Л. О. Ільченко ; відп. за вип. Л. З. Григаш. – Ужгород : Вид-во В. Падяка, 2008. – С.135-156. – (Корифеї Закарпаття: бібліографія).**

592. **Біксей, Л. Тарас Шевченко і закарпатські митці – лауреати Національної премії ім. Т. Шевченка : [в т. ч. про П. Скунця] / Л. Біксей, Є. Стародубцева // Культуролог. джерела. – 2008. – № 1. – С. 13-15.**

593. **Густі, В. Весняний цвіт із відтінком печалі : [про поета П. Скунця] / В. Густі // Новини Закарпаття. – 2008. – 3-трав. – С. 14.**

594. **Іванишин, П. Нестримний, як зухвалість : [про кн. Салиги Т. Ю. “Всесвіт, гори і він. Петро Скунець”] / Петро Іванишин // Дзвін. – 2008. – № 1. – С. 139-140. ; Слово і час. – 2008. – № 6. – С. 96-97 ; Трибуна. – 2008. – 21 черв. – С. 13.**

595. **Ігнатович, О. Поет Петро Миколайович Скунець (1942–2007) / Олександра Ігнатович // Закарпатські митці - лауреати Національної премії ім. Т. Г. Шевченка : бібліогр. посіб. / Упр. культури Закарпат. облас. держ. адмін., Закарпат. ОУНБ ; уклад. : М. Б. Бадида, О. А. Канюка ; упоряд. Л. О. Ільченко ; відп. за вип. Л. З. Григаш. – Ужгород : Вид-во В. Падяка, 2008. – С. 119-129. : фото. – (Корифеї Закарпаття: бібліографія).**

596. **Керита-Вароді, Х. Рік без Петра Скунця / Христина Керита-Вароді // Трибуна. – 2008. – 26 квіт. – С. 13.**

597. **Музей Петра Скунця : [Міжгір'я] // Уряд. кур'єр. – 2008. – 29 трав. – С. 16.**

598. Музей Шевченківського лауреата Петра Скунця відкрився у Міжгір'ї // Новинка. – 2008. – 24 мая. – С. 2.

599. На Закарпатті вийшли друком твори “Шевченківського” лауреата Петра Скунця // Карпат. Україна. – 2008. – 17 трав. – С. 2.

600. Пам'яті Петра Скунця // Календар “Просвіти” на 2008 рік / уклад. П. М. Федака. – Ужгород : Закарпат. крайове т-во “Просвіта”, 2008. – С. 149-150.

601. Перша книга 8-томника творів Петра Скунця вийшла в Ужгороді : [в ужгород. вид-ві “Гражда”] // Закарпат. правда. – 2008. – 17-23 трав. – С. 3.

602. Пилипчинець, В. Музей Петра Скунця відкрився у Міжгір'ї / В. Пилипчинець // Фест. – 2008. – 22-28 трав. – С. 2.

603. Піпаш, В. В. Народний Рух України як форма національно-визвольної боротьби українців на зламі 80-90-х років ХХ століття : закарпат. регіон. аспект : [в т. ч. про громадсько-політ. діяльність П. Скунця] / В. В. Піпаш. – Ужгород : Гражда, 2008. – 216 с. : а-іл. – Бібліогр. : с. 165-193.

604. Ребрик, І. Реколекція : [вірш пам'яті П. Скунця] / І. Ребрик // Трибуна. – 2008. – 20 трав. – С. 3.

605. Селянський, Я. У вінок пам'яті поета : [про П. Скунця] / Я. Селянський // Трибуна. – 2008. – 24 трав. – С. 4.

606. Скунець Петро Миколайович : поет // Письменники Закарпаття / упоряд., вступ. ст. П. М. Ходанича ; відп. за вип. Ю. Ф. Глеба. – Ужгород, 2008. – С. 55. : портр.

607. Скунець, Н. З ким розлучився – вічно жди : [у вид-ві “Гражда” тиражем у 1500 пр. вийшов перший том повного зібр. тв. П. Скунця] / Наталія Скунець // Закарпат. правда. – 2008. – 17-23 трав. – С. 3 ; Трибуна. – 2008. – 31 трав. – С. 13.

608. Федака, С. Горіховий усміх Петра Скунця : [до дня народж. закарпат. поета вийшов перший том майбутнього восьмитомника] / С. Федака // Трибуна. – 2008. – 20 трав. – С. 1, 3.

609. Федака, С. Розіп'ятий на хресті таланту : [вийшов другий том зібр. творів П. Скунця] / С. Федака // Трибуна. – 2008. – 27 груд. – С. 13.

610. Ференц, Н. Рік без Петра Скунця / Надія Ференц // Ужгород. – 2008. – 10 трав. – С. 10.

611. Фесенко, В. Несподівана пісня : [вірш пам'яті П. Скунця] / В. Фесенко // Фест. – 2008. – 21 трав. – С. 14.

612. Ходанич, П. Закарпатська література у пошуках слова : [в т. ч. про П. Скунця] / Петро Ходанич // Письменники Закарпаття / упоряд., вступ. ст. П. М. Ходанича ; відп. за вип. Ю. Ф. Глеба. – Ужгород, 2008. – С. 1-4.

613. Яремчук, І. “Я побачив, що є небеса” : [про зб. Т. Салиги “Всесвіт, гори і він. Петро Скунець”] / І. Яремчук // Літ. Україна. – 2008. – 22 листоп. – С. 6.

2009

614. Басараб, М. М. Громадські організації Закарпаття в боротьбі за державність України (кінець 80-х-початок 90-х років ХХ століття) : [в т. ч. про громадсько-політ. діяльність П. Скунця] / М. М. Басараб, М. Ю. Токар ; НДІ політ. регіоналістики, Держ. вищ. навч. закл. “Ужгород. нац. ун-т”. – Ужгород : Карпати, 2009. – 336 с. : іл. – (Studia Regionalistica).

615. Деяк, Л. Закарпатських шевченківських лауреатів зібрали в одному виданні : [презентація бібліогр. покажч. “Закарпатські митці – лауреати Національної премії ім. Т. Г. Шевченка”, в т. ч. згадка про П. Скунця] / Любов Деяк // Ужгород. – 2009. – 7 берез. – С. 7. ; Фест. – 2009. – 5-11 берез. – С. 14.

616. Петруляк, І. У бронзі повернувся поет у рідну школу : [мемор. дошка на фасаді Міжгір. ЗОШ № 1 поету П. Скунцю закарпат. скульптора В. Романа] / Іван Петруляк // Новини Закарпаття. – 2009. – 23 трав. – С. 20.

617. Сідей, І. Тернистий шлях до лаврів. Двадцятого травня Петрові Скунцю виповнилося б 67... / І. Сідей // Фест. – 2009. – 21-27 трав. – С. 5. : портр.

618. Терпелюк, С. Два роки без Скунця : [про поета П. Скунця] / С. Терпелюк // Трибуна. – 2009. – 30 квіт. – С. 3.

619. Фединишинець, М. “Боюсь попів, оркестрів і ...весни”, – писав колись Петро : 30 квітня минуло два роки, як відій-

шов у засвіти Петро Скунець / М. Фединишинець // Старий Замок. Паланок. – 2009. – 30 квіт.-6 трав. – С. 1, 8, 20. : фото.

620. Хай небо їм буде землею : [завтра І. Чендею випонилося б 87 років, а П. Скунцю – 67. Вони народилися в один день з різницею в 20 років] // Трибуна. – 2009. – 19 трав. – С. 2.

621. Штефаньо, О. Шевченківська десятка закарпатців. Короткий життєпис : [презентація бібліогр. показч. “Закарпатські митці – лауреати Національної премії ім. Т. Г. Шевченка” в ЗОУНБ, в т. ч. згадка про П. Скунця] / Оксана Штефаньо // Фест. – 2009. – 12-18 берез. – С. 14.

2010

622. Вознюк, В. За рядками автографів : [автор використав колекцію подарованих йому кн. з автографом, в т. ч. П. Скунця] / Володимир Вознюк // Кур’єр Кривбасу. – 2010. – № 248-249. – С. 326-356.

623. Грицищук, Т. Колиска Петра Скунця стала експонатом № 1 у музеї на Міжгірщині / Тетяна Грицищук // Старий Замок. Паланок. – 2010. – 15-21 лип. – С. 3.

624. Кухарчук, О. С. Дисидентство як передвісник участі громадських організацій Закарпатської області в суспільно-політичних процесах на початку 1990-х рр. : [в т. ч. згадка про учасника дисидентського руху П. Скунця] / О. С. Кухарчук // Слов’янський вісник : зб. наук. пр. – 2010. – Вип. 11 – С. 78-83.

625. Нейметі, М. Багатотомний Петро Скунець та цивілізаційні виклики перед Україною : [проблеми суч. л-ри] / Мар’яна Нейметі // Трибуна. – 2010. – 23 жовт. – С. 12. : фото.

626. Нитка, В. Музей як живий спогад : [про музей поету П. Скунцю у шк. с-ща Міжгір’я] / В. Нитка // Голос України. – 2010. – 9 черв. – С. 18. ; Старий Замок. Паланок. – 2010. – 17-23 черв. – С. 24.

627. Премія імені Федора Потушняка : історія встановлення та хроніка подій : [в т. ч. про Скунця Петра – лауреата 2001 р. за зб. поезій “Колись я був на світі Травнем”] // Федір Потушняк : до 100-річчя від дня народження : бібліогр. показч. / Упр. культури Закарпат. облас. держ. адмін., Закарпат. ОУНБ ;

уклад. : М. Б. Бадида, О. А. Канюка ; передм. Д. М. Федаки ; ред. Л. О. Ільченко ; відп. за вип. Л. З. Григаш. – Ужгород : Вид-во В. Падеяка, 2010. – С. 87-88. : фото. – (Корифеї Закарпаття: бібліографія).

628. Ребрик, Н. Й. “... У великому, і в найменшому...” : [про поета П. Скунця] / Наталія Йосипівна Ребрик // Трибуна. – 2010. – 30 квіт. – С. 13. : фото.

629. Рубець, М. Музей Петра Скунця з’явився в Міжгір’ї : [у Міжгір. ЗОШ I-III ст. №1] / Марія Рубець // Новини Закарпаття. – 2010. – 26 черв. – С. 21.

630. Рутківський, В. “Доля неодноразово зводила мене з Іваном Чендеєм та Петром Скунцем” : [розмова з укр. дит. письм. / вів О. Гаврош] / Володимир Рутківський // Старий Замок. Паланок. – 2010. – 4-10 листоп. – С. 14.

631. Тарнашинська, Л. Б. Українське шістдесятництво: профілі на тлі покоління : (історико-літературний. та поетичальний аспекти) : [в т. ч. про діяльність П. Скунця] / Л. Б. Тарнашинська ; Ін-т л-ри ім. Т. Г. Шевченка. – К. : Смолоскип, 2010. – С. 113, 531, 534, 535.

632. Федака, С. Третій тост Петра Скунця : сьогодні закарпат. поету-будителю ХХ ст. виповнилося б 68 / Сергій Федака // Фест. – 2010. – 20-26 трав. – С. 14.

633. Ференц, Н. Література : [в т. ч. про творчість П. Скунця] / Надія Ференц // Закарпаття 1919–2009 років: історія, політика, культура : (україномовний варіант укр.-угор. вид.) / НДІ політ. регіоналістики Ужгород. нац. ун-ту [та ін.] ; під ред. : М. М. Вегеша, Ч. Фединця ; відп. за вип. М. Токар. – Ужгород : Ліра, 2010. – С. 591-597.

634. Шутко, М. Ми по-новому відкрили для себе Петра Скунця : [літ. вечір в ЗОУНБ] / Маріанна Шутко // Новини Закарпаття. – 2010. – 2 листоп. – С. 3.

2011

635. Візантій, С. Зареєстровано перший на Закарпатті музей Петра Скунця : [в Міжгір. ЗОШ I-II ст.] / Світлана Візантій // Трибуна. – 2011. – 19 берез. – С. 2.

636. Кремінь, Д. Ніч Галілея, або Каторжне довголіття генія. Іван Дзюба очима мого покоління : [в т. ч. про поета П. Скунця] / Дмитро Кремінь // Київ. – 2011. – № 7-8. – С. 25-36.

637. Товтин, В. Один, але з нами... : саме сьогодні, 30 квіт., виповнюється чотири роки з того часу, як від нас пішов у вічність П. Скунць / Володимир Товтин // Новини Закарпаття. – 2011. – 30 квіт. – С. 21.

638. У музеї Петра Скунця оселився МАЛІЖ : [в Міжгір. р-ні на базі музею засновано від-ня громад. орг.] // Новини Закарпаття. – 2011. – 28 трав. – С. 20.

639. Федака, С. Проза поета : [передмова] / Сергій Федака // Скунць, П. Твори. Відпустка від життя : [Кн. 4] / П. Скунць ; упорядкув. та підгот. текстів Наталії Скунць ; передм. Сергія Федаки. – Ужгород : Ліра, 2011. – С. 6-7.

2012

640. Україна. Верховна Рада

Про відзначення ювілеїв закарпатських письменників Івана Чендея та Петра Скунця : пост. від 22. 03. 2012 р. № 4615-VI // Голос України. – 2012. – 31 берез. – С. 4.

641. Ліхтей, Т. Дерево дідизни : [вступ. ст.] / Тетяна Ліхтей // Між Карпатами і Татрами : сучасна словацька поезія в перекладі Петра Скунця. – Вип. 18 / упоряд. Т. В. Ліхтей ; графіка А. Ковача. – Ужгород : Ліра, 2012. – С. 3-6. : портр.

642. Товтин, В. Чому Петро Скунць потрапив у міліцію і “сидів” у тюрмі? : [матеріал із серії цікавих і маловідомих розповідей про П. Скунця] / Володимир Товтин // Новини Закарпаття. – 2012. – 24 берез. – С. 21. : фото.

643. Чендея та Скунця вшанують на державному рівні // Фест. – 2012. – 23-29 берез. – С. 2.

Іменний покажчик *

А

Абліцов В. 437
 Андрела Л. 488
 Андрійчук І. 96, 434, 590
 Арендаш В. 204
 Аркас М. 109

Б

Бабиниць Й. 146
 Баганич В. 426
 Баглай Б. 465
 Бадида М. Б. 591, 595, 627
 Балла Е. 528, 549
 Балог К. 433
 Барбіл Б. 418
 Барчан В. В. 528
 Басараб В. 90
 Басараб М. М. 614
 Бача Ю. 490
 Белень М. 47, 105
 Бердник О. 87
 Бігун М. 426, 427
 Біксей Л. 592
 Білецький П. 550
 Біляк С. 112
 Бобак М. 159
 Бобонич Г. В. 67, 73, 175
 Богданова Л. В. 60
 Болгов В. 224, 231, 580
 Бонь-Якубишин М. 157
 Борець О. 152
 Боржава О. 489

Боршош-Кум'ят-ський Ю. 131, 139, 175, 202
 Боршош Ю.-Б. 139
 Брежнев 238
 Бритвак В. 428
 Бубнова Л. Ф. 547
 Буш 314

В

Вакаров Д. 464
 Вароді В. І. 26, 73, 116, 171
 Васильєва Т. І. 67, 73, 175, 205, 206, 212, 475, 543
 Васильєв В. 538
 Вегеш М. М. 633
 Венгер М. 438
 Візантій С. 635
 Вінграновський М. 155
 Винниченко В. 542
 да Вінчі 435
 Вовчок В. 68, 91, 111, 149, 171
 Вознюк В. 622
 Волошин А. 168
 Вольвач П. 552

Г

Гаврилів І. 256, 290, 319-322
 Гаврош О. Д. 416, 419, 460, 490, 491, 552-555, 630

Гайдук В. 23
 Гайду Л. 423
 Гарагонич Т. 51
 Гарапко І. 35
 Гасич Т. 21
 Герц Ю. 480
 Глеба Ю. Ф. 606, 612
 Глуцук С. 203, 435
 Годований Л. 551, 556

Гончаренко А. 20
 Горват В. 134, 218, 537, 551, 557
 Григаш Л. З. 67, 73, 175, 205, 206, 212, 475, 543, 591, 595, 627
 Гризун А. 529
 Грицищук Т. 623
 Гриць див. Ерделі А.
 Грінчак В. Я. 2
 Громовий О. 13, 37, 467
 Гурницький К. 187
 Густі В. П. 113, 439, 514, 541, 558, 593
 Густі І. 414

Г

Гренджа-Донський В. 141

Д

Давидюк В. Д. 6
 Даньо В. Й. 215
 Деяк Л. 615

* Цифра після прізвища вказує на номер позиції бібліографії.

Дзись-Войнаров-
ський М. 125
Дзюба І. М. 484, 583,
636
Діянич В. 182
Довбуш О. 259
Довганич Н. 193
Довганич О. Д. 189,
587
Довженко О. 127
Дубчек 238
Дурунда А. 214, 227
Духнович О. 105, 200

Е

Еней М. 15
Ерделі А. (Гриць) 78,
101, 225, 230

Ж

Жердицький В. 241
Жупан Й. 101, 148,
164
Жупанин С. 475, 506

З

Загребельний П. 172
Затлоукал Я. 191
Заяць І. А. 154
Зимомря Ю. 174
Зілгалов В. 429
Зореслав 82
Зубанич Ф. Ф. 166,
212, 229
Зубач В. 356, 382,
530

І

Іванишин П. 454,
455, 461-463, 466,
476, 477, 508, 524,
529, 532, 544, 594

Івасюк В. 119, 132
Ігнат В. 130
Ігнатович О. С. 13,
37, 440, 441, 467,
468, 472, 492, 542,
543, 544, 559, 595
Ільченко Л. О. 591,
595, 627
Ірванець О. 199
Ірлявський І. 53

К

Канюка О. А. 591,
595, 627
Карабелеш А. 156
Керекеш Ю. Ю. 48,
207, 220
Керита-Вароді Х. 596
Кешеля Д. 94, 113
Кобаль В. 560, 561
Кобаль Г. 456
Ковач А. 641
Ковальчук Г. К. 475
Козоріз О. 52
Колодій В. 56
Колос І. 222
Контратович Е. 24
Коршинський І. Ю. 186
Коршунова О. 545
Костенко Л. 190
Котенко Н. 10
Кохан В. 138, 513
Кремінь Д. 30, 36, 54,
118, 480, 509, 546,
636
Кривін Ф. Д. (Кривин)
1, 3-5, 10, 22, 61,
67, 120, 562
Кубинець І. 95
Кудрявська Л. 413,
470

Кузан В. В. 52, 546
Кухарчук О. С. 624
Кучма Л. Д. 251, 436,
464, 487, 527
Кушнір Б. 15, 566

Л

Лабик К. 433
Лабінський М. Г. 484,
583
Лабінський Р. М. 583
Лавер-Шкробинець
Л. 213
Ладижець В. 129
Лазоришин І. 471,
478, 492, 493, 494,
510
Латынина В. 10
Ленін 285
Леспух Д. 211
Лешко А. 511
Липей І. 141
Лінтур П. 170
Ліхтей Т. 641
Лодій П. 170
Любка А. 563
Люта О. Г. 208

М

Малета В. 27
Малик Г. 566
Малильо С. 65
Малишко А. 464
Маркус В. 520
Масарик Т. 495, 515
Матій П. 430
Матола М. 64, 122
Махінчук М. 442
Мейгеш Ю. 42, 183
Мейсарош О. 62, 188
Мелень М. 114
Микита В. 137

Митрик М. 431
Мишанич О. 480
Мідянка П. 75, 457,
460, 537, 551, 564
Мороз О. 178

Н

Небесник І. 225, 230
Нейметі М. 565, 566,
625
Нитка В. 626

О

Олашин О. 424
Ольбрахт І. 71, 206
Орджонікідзе С. 435
Офіцинський Р. 551,
567

П

Павловська В. П. 547
Падяк В. І. 495, 515
Палаташ О. 31
Панейко І. 165
Панчук Н. 107, 566
Параджанов С. 176
Патрус-Карпат-
ський А. М. 72
Пекар О. В. 110
Петруляк І. 616
Пийтер М. 92, 106,
133, 217
Пилипчинець В. 602
Пирин В. І. 103, 147
Пискач О. 517
Піпаш В. В. 603
Піпаш-Косівський В.
57
Пітра Ю. 167
Пішко В. 194
Пойда С. 14, 97, 482,
497, 498, 518

Пономаренко Н. 11,
52, 207, 252, 525,
547
Поп В. 445, 446
Попенко М. 538
Поп І. 483
Потушняк Ф. М. 45, 108,
192, 224, 494, 627
Приймич М. 551, 570
Путін 268, 283
Пушик С. 158

Р

Ребрик А. 571
Ребрик І. М. 11, 566,
573, 604
Ребрик Н. Й. 179,
186, 210, 628
Ребрик О. І. 143,
199, 574
Різак І. 507, 531
Рішаві О. 98
Роман В. 616
Романенчук Г. 430,
434
Росул О. І. 177
Рошко М. 89
Рошко С. 534
Рубець М. 629
Руденко М. 163
Рудловчак О. 140
Рутківський В. 630
Рушак В. 198
Ряшко М. 227, 499

С

Салига Т. Ю. 16, 500,
551, 575-577, 588,
594, 613
Свида В. І. 81, 480
Свида Я. 432
Селянський Я. 605

Семан Ф. 126
Синчук М. 501
Сирохман М. 551, 579
Сідей І. 447, 459, 617
Сіренко Л. М. 547
Скакандій В. Ю. 4, 5,
7, 8, 14, 482, 566
Скляр Р. 519
Сковорода Г. 66
Скунць Н. 16-19, 115,
420, 422, 522, 577,
580, 581, 607, 639
Скунць О. Д. 14, 81,
121, 482, 509, 518,
521
Славутич Я. 29
Сливка В. Ю. 364
Смочко Л. О. 208
Сова П. П. 25, 58, 128
Солов'яненко А. 33
Стадниченко В. 459
Сталін 345
Станкович Є. 480
Стародубцева Є. 592
Стельмах Б. 117
Степанюк Л. 523
Степа С. 179
Стус В. 44, 115
Сулима М. Ф. 186

Т

Таран Л. 415
Тарнашинська, Л. Б.
631
Тереля Й. 70
Терпелюк С. 584, 618
Тисянський В. 448
Товтин В. 448, 485,
637, 642
Токар М. Ю. 614, 633
Толстой 283

Томенчук Є. Д. 86,
185
Томчаній М. 34, 43,
145
Торохтін О. 84
Трещак М. І. 208

У

Удовенко 242
Усик С. 13, 37, 39,
180, 449, 467

Ф

Федака Д. М. 450,
566, 627
Федака П. М. 40,
184, 256, 600
Федака С. 19, 161,
422, 551, 585, 586,
608, 609, 632, 639
Фединець Ч. 633
Фединишинець В.
113, 502, 524, 535,
536, 566
Фединишинець М.
619
Ференц Н. 113, 503,
525, 548, 610, 633
Фесенко В. Г. 209,
526, 611
Фодор А. 136
Фодо Ш. 195
Франко І. 455, 466

Х

Хланта І. В. 173, 587
Хмельницький 277
Ходанич П. М. 541,
544, 566, 606, 612

Ц

Цоклан Ф. 201

Ч

Часто П. 566
Чендеї, [родина] 196
Чендей І. М. 63, 102,
121, 137, 169, 196,
197, 205, 208, 226,
228, 231, 480, 490,
493, 507, 510, 519,
533, 537, 620, 630,
640, 643
Чендей О. 196
Чорі Ю. 88
Чорновіл В. 292
Чумак В. 32
Чучка П. 69, 290

Ш

Шандор В. 102
Шевченко Т. Г. 14, 81,
117, 121, 137, 163,
174, 205, 215, 226,
231, 236, 257, 282,
326, 337, 370, 400,
414, 436-438, 441-
443, 448, 451, 464,
480, 482, 487, 509,
520, 521, 527, 540,
543, 580, 591, 592,
595, 615, 621, 631
Шептицький А. 38
Шип В. 83
Шип Р. Л. 223
Шип Ю. 23
Шкріба В. 504
Шкробинець Ю. В.
28, 49, 123, 213,
233, 474
Шолохов М. 181
Шпілька М. 434
Штефаньо О. 621
Шутко М. 634

Щ

Щур В. 55

Э

Элькони́на М. 10

Ю

Юрковецька О. 64
Ющенко В. А. 267,
369, 539, 540

Я

Яворівський В. 74
Янукович 369
Янцо А. 451
Янчик О. 50, 221
Яремчук І. 588, 613

* * *

Barát M. 452, 589
Herc J. 486
Radvánci M. 453
Stalin 311

Використані періодичні видання

Верховина. Міжгір'я
Визвольний шлях. Київ
Вісті Свалявщини. Свалява
Вісті Ужгородщини. Ужгород
Всесвіт. Київ
Голос України. Київ
Демократична Україна. Київ
Дзвін. Львів
Дивослово. Київ
Екзиль. Ужгород
Експрес. Львів
Єдинство-плюс. Ужгород
Європа-центр. Ужгород
Закарпатська правда. Ужгород
Карпатська Україна. Ужгород
Київ. Київ
Культурологічні джерела. Ужгород
Кур'єр Кривбасу. Київ
Літературна Україна. Київ
Молодь Закарпаття. Ужгород
Наш рідний край. Ужгород
Новини Виноградівщини. Виноградів
Новини Закарпаття. Ужгород
Новинка. Ужгород
Образотворче мистецтво. Київ
Орбіта-логос. Ужгород

Погляд. Ужгород
Слово і час. Київ
Слово Просвіти. Київ
Срібна Земля. Ужгород
Срібна Земля-Фест. Ужгород
Старий Замок. Мукачево
Старий Замок. Паланок. Мукачево
Сучасність. Київ
Трембіта. Свалява
Трибуна. Ужгород
Ужгород. Ужгород
Україна молода. Київ
Українська культура. Київ
Українська мова та література. Київ
Українські проблеми. Київ
Урок української. Київ
Урядовий кур'єр. Київ
Фест. Ужгород
Чорна гора. Виноградів

* * *

Kárpáti Igaz Szó. Ужгород

ЗМІСТ

Від укладачів	7
P.S. Поліфонізм травневої натури	9
Окремі видання творів	43
“На вістрі серця і пера...” (нарис, статті, відгуки)	46
Під поглядом дня (публіцистика П. Скунця)	63
“Інтерв’ю з самим собою”, — і не тільки...	75
Матеріали про Петра Скунця	83
Іменний покажчик	104
Використані періодичні видання	108

Довідково-бібліографічне видання

Петро Скунець – поет, публіцист, громадський діяч

До 70-річчя від дня народження

Бібліографічний покажчик

*Видання перше
Українською мовою*

Укладачі:

**Маргарита Богданівна Бадида
Олена Анатоліївна Канюка**

Коректор: Н. М. Панчук

Відповідальна за випуск: Л. З. Григаш

Видавництво Валерія Падяка

Ужгород, 88006, вул. Гагаріна 14/3,
тел. (0312)-693132

E-mail: <padiak.valeri@gmail.com>

www.padyak.com

Директор В.І.Падяк, к.ф.н.

Свідоцтво Держкомінформу України
серія ДК № 963 від 20.06.2002 р.

Оригінал-макет Л.Ільченко

Замовлення № 305. Підписано до друку 15.01.2012 р. Формат 60x84/16.
Папір офсет. Гарнітура: Times. Друк офсет. Умов. друк. арк. 6,51. Тираж 200.

Друкарня ТОВ "Папірус-Ф"
Ужгород, вул. Лермонтова, 25а

С46 Петро Скунець – поет, публіцист, громадський діяч : до 70-річчя від дня народж : бібліогр. покажч. / Упр. культури Закарпат. облас. держ. адмін., Закарпат. облас. універс. наук. б-ка ім. Ф. Потушняка ; уклад. : М. Б. Бадида, О. А. Канюка ; передм. І. Надворної ; ред. Л. О. Ільченко ; відп. за вип. Л. З. Григаш. – Ужгород : Вид-во В. Падяка, 2012. – 112 с. : іл. – (Корифеї Закарпаття: бібліографія).

ISBN 978-966-387-064-9

Бібліографічний покажчик “Петро Скунець – поет, публіцист, громадський діяч”, сьомий у серії “Корифеї Закарпаття: бібліографія”, підготовлений до 70-річчя від дня народження П. Скунця (1942–2007), вміщує в основному матеріали, що розкривають дотепер малодосліджену частину творчої спадщини однієї з найяскравіших постатей літератури нашого краю та України – його публіцистичну, журналістську та громадську діяльність.

Видання адресоване літературознавцям, викладачам та студентам навчальних закладів гуманітарного профілю, вчителям, бібліотечним працівникам, журналістам, усім, хто шанує і вивчає творчість Петра Скунця.

УДК 016:82(477.87)
ББК 91.9:83.3(4УКР–43АК)6

ВИДАВНИЦТВО В. ПАДЯКА

ISBN 978-966-387-064-9